

BPL

1486

5 cing.

Iam Doctæ Noortuicij

Dulces ante omnia Musa

Mit der Nobilität.
Schrey Van W. F. Baron
zu Weill J. d. 25 Oct 1767
Aust. 3 Jun 1035.
Eigentlich von W. F.
Baron Schrey zu Weill J. d. 25 Oct 1767

CVI 118

2

Ἰὼδ ἡ ποσειδάων τελευτῶν ζενεταυδε
παρερπ
αὐτῶν ἀποδῶ ζεφυρος πνεύματι φιλῶδων
ἐνθα μενεαζέρας κρῶτον ἔστω μαγῶδος
ἐρμῶν
ἀγροδῶρ ποταμοῦ ρύτορα, κχλεαν

Ἐρχο, ἡ κατ' ἐμῶν Ἰὼδ πῶσω. ἂ ὁ
μῆγερον,
σεοσ μαγαοὺς ἡ χδ κελιὰ ζεφυρ
ὡιδε ἐκροῶν μα μῆγερες. ἐνθα
μῆγερον,
ἡ δὴν ἐργαμοὺς ἕπνον ἂ ὡ κελιὰμοις

Ἰὼδ B

AGAD.
LUGD. BAT.
BIPL.

4
Καὶ τὸ τ' ὀλίγον ξηνῆιον ἐστὶ,
φίλων δέ,
Δούβα πρ' Ἄυρατ', κοῦκ
ἀπόβλητον ὄμοσ.
Ὅθεν ἀπόβλητ' ἐστὶ φίλων καὶ
ὀλίγονα δῶρα.
Μάρτυς δ' Ἐυφῆμω βάλιον
Ἐυρυπύλο.

Ἰω. Ἄυρατος.

μηδε χιαν παρβιου αδησο
μηδε κανοιου

αδησε, μεβριωσ δουλα και
και και φεση.

Janos αντωνιος
Cairios.

Anno Christi 1566.
XI Cal. Februarij
Lutetia Parisiorum.

Mulier est morbus naturalis
eo modo

Quo etiam senectus qua
carere non potes

Haud morte praeventendo
quos damnas dies.

Ergo necesse, ut viuas tu,
mori senem:

ut spes visus, perpeti domi
cruces.

in nōs pē' pōv
d'isov.

105. Scaliger Jul. Cas. F.

Hippocrates ἐπὶ τῶν νόσων.

Διὰ τὴν μὴ ἀδυναμίαν οὐρανὴν, ὁραοῦστος
ἔστι ἀδύνατος, &c.

Σωφραδίαν προῖον, ὡς τὸ ἀδυνατοῦ μελέσμενος.

Hæc rüm auris d'ommatibus, tuum ingenij ac viri:
tuis letibus nobilissima adhibet. Johanni a Pacha
in q' d'ias vena. 3. Nonis martias adscribit
Niolaus Dortmannus,

Oras, immemori haud sis amicj

At te absentis ubi locum habebat.

Cui? commune solum quibus paternum:

Communis quibus affuit dividendj

Almjs Patrijæ locis palestræ:

Et communis amor: at quid vltimj?

Ei tunc nãvta p'cipu in te vocat;

Hoc, quod communis ipse denegat.

Dum sol nunciat, ornas.

Ovarifmud. Corythimus. Leucostha.

a Salus cura mihi nunquid no iuxta dolens
 Vnica, digna homines, digna movere deos.

b Salus pro cunctis animo gratissima nostro,
 Telluris questquot munera Igta beant.

a Felix ille dies, filix & mensis, & annus,
 Quo primus tua, lux, ora videre fuit.

b Illa mihi certe creta fuit hora notanda,
 Qua faciem vidi, dulcis amice, tuam.

a I pud si Phrygius spectasset corpus adulter,
 Ipsos inferos, que dea Cyprum habes.

b Ipsi si Troisq patuissent forsitan artus,
 Fama tibi formq no foret, Endymio.

a Si patre hos minos amans vidisset ocellos,
 Europq tantus no tenuisset onus.

b Si talem regina Tyri fovisset aliam,
 Aligeram poterat spernere exilicolum.

a Nunc Philyq dolens animo inuicta ora, inuicta
 Quo primus potuit nostra calere foru.

℄ Nunc oblata mihi Theraspedis ora, calor
Qui potuit sedem primis habere micis.
α Cui me luminibus gaudes fixisse protervis
Satis mihi, quae lacero uulnere corde gero.
℄ Cui meo contentis constrinxit pedata palmis
Nescio quid tacita uoluisse mae lubet.
α Felices o nimis, genialis foderat lecti
Quae facies pulchro corpore uirgo uirum
℄ Terq. quaterq. o non humana sorte beatus,
Quae duplex mulier fuit, amice, tuo.
α An tibi id inuoluit non hic sol aspectus ullus
Cui potuit iungi corpus in omnia uoluit.
℄ Quod nisi iura mei cupere seruare pudoris
Non aliud te, lux, expectasse uelim.
α Sola uideat tunc te, lux, tuncq. sonabat.
Pulchra nec Venereis, nec bona neque uoluit.
℄ Cui semel ex facili floris deperditur casus
Virginitas, nunquam restituenda uenit.

9
α Quo tibi, qui nūquid flos conperitur, ac sine fructu
Macerescens, nulla legibus honore perit.
℄ At nos dacerphi iuuenes post gaudia floris,
Mox alie mentes fladitis usq. tenes.
α At tu semper eris nostrae curusima uirg,
Nec me ullud abducat corpus amoris tuo.
℄ Et si uirginibus nocuit perasse, benignum
Credere, nil tibi, lux, dura negare queat.
α Hoc uelit alma Venus, diuulg. hominūq. uoluptas.
Hoc uelit & Venereis qui puer, almus Amor.
℄ Tu quoq. sis felix, Hymeneus, sodalis Amoris,
Et si quid lectus nobis numerus habet.

Επίγραμμα τῆς Μαρτίως ἑχούσα τῆς
Χάριτος ἢ Φόρον ὁ Χαλεπὸς
ἀπορίσθη ἐπιτάφια καλίσυνη, τὰ
κατὰ παιδία ποτὸν ποίημα, ἢ γίδω
τῶν κορυφαίων χαρίζομενος ἢ ἀγ-
χωμαδὸν μιτάφην ἐπιδείξασα

ΒΙΛΕΛΜΟΣ ΚΑΝΤΗΡΟΣ.

Ceneris splendore et ingenij laude ar
varo Musarū beneficio precelliti viro D.
Iano Douffe Nordouin domino; et
eruditionis et humanitatis notū doctis amiri/
simo

studijs humanitatis explorā
dis adductus Cornelij Valerij
scribebat;

Virtute nobilitas parēndū nititur.
Hār ornat erudicio arq; humanior

Cavmina Douzza frūda mea vid' generosi libellis
cen' eam nitidi ingere fontis agnis,
falleris, a nobis, si quid te iudare digni,
quidq; ferat genio postera serla, petas,
Nō ita dulce nonū mihi torvisset seroras,
est magz ea ingenij Vena benigna miq;
Sed frūda in charas scrip' istud tūdoq; amicos
iudicij virtus limina clara trāq;
Nata domi ut mihi quā mō cultissima p'das,
ad celsa alteris sydera scripta v'bas.
Nōd ol' a tenuis incultos ludere veris
frūda, et m'p'ptos rogere v'ba pedes,
At simul advenit prima lamiginis atq;
Dexter et ad nostras esset Apollo p'bes,
Compulit intorti nodosa scutria frūda
frūda v'bis me dare terga seras,
Sim' inimis ego Mūs, hinc m'la rogata
sape licet larbuj'nis ad mea vota v'bis.
Adde quōd et longi tabesca pondere morbi,
Sasq; meas vidit tertia Lina cūtesq;
At opus est latē carnā post itq; seram
et quā m'la animū sollicitudo p'mit.
M'p'p'na exagitat inflari tormina v'bis
et miserū frūda p'one dolore m'rat.

J. mē, et latus dīna mēu Xbeva plainq
eduo / et in Zachrymis dulce poema tuis.
Nostra quide tibi mīsis adamate poeta
si dederit dignū laude pharetra nihil.
Causa subest duplex, q̄ nos excūset abūde
quēqz dedi fētū carmina nostra zūde.
Sic satis adscripta tibi me parere salūto,
quā perpes nostri pignū amovis euit.
Spiritus hic barbas prius p̄miserat in anās,
quā te animo tollēt serūla longa meo.
Exigite molūmes longēqz Nestoris arōs
O vir Apollinei gloria p̄ma chorū.

In nō de sumas mōmōtū mē
cōsimulūis tū mīlis imaginū
quā rara mōlētōs nobili
mūo et in pangendū carmī
mūns jugulōri dextōitātō
Fēlto Jano Dōngm Dno in
Noarwīgēla inscrip̄ta p̄mīsqz
carmī sp̄mōs a Brūghasē

Caronius in Massonius
metropol. sectm. Bructon. ex
stacm. passionis forimibus mi-
sam adfectus p̄dūm catō
fabruarij tūo a p̄mō m-
gino supra mīla quingentis
p̄p̄ḡmō mōo stōlo Bructon.

Jō. a Brūghasē
huc p̄p̄ia mūm
exarant,

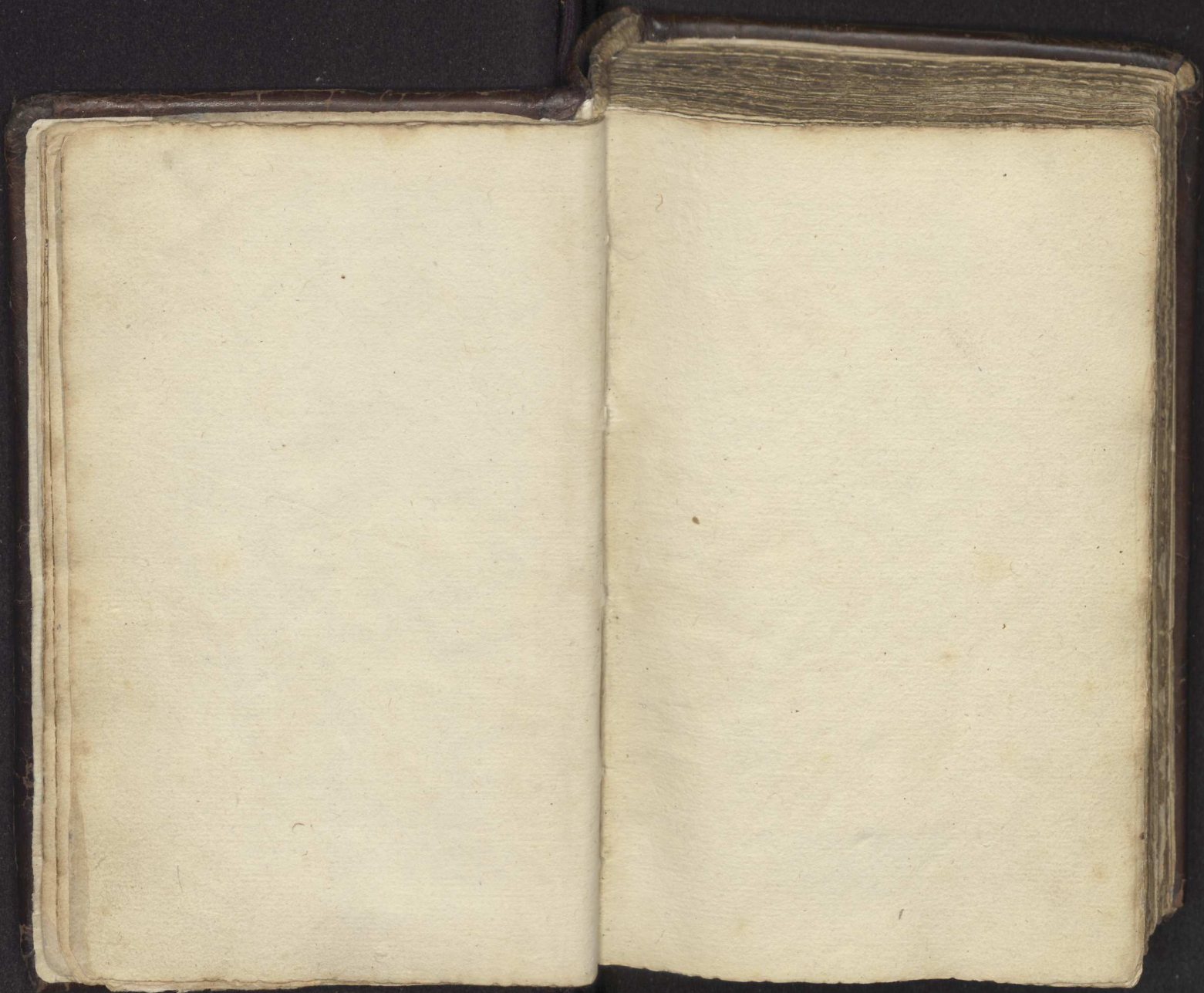

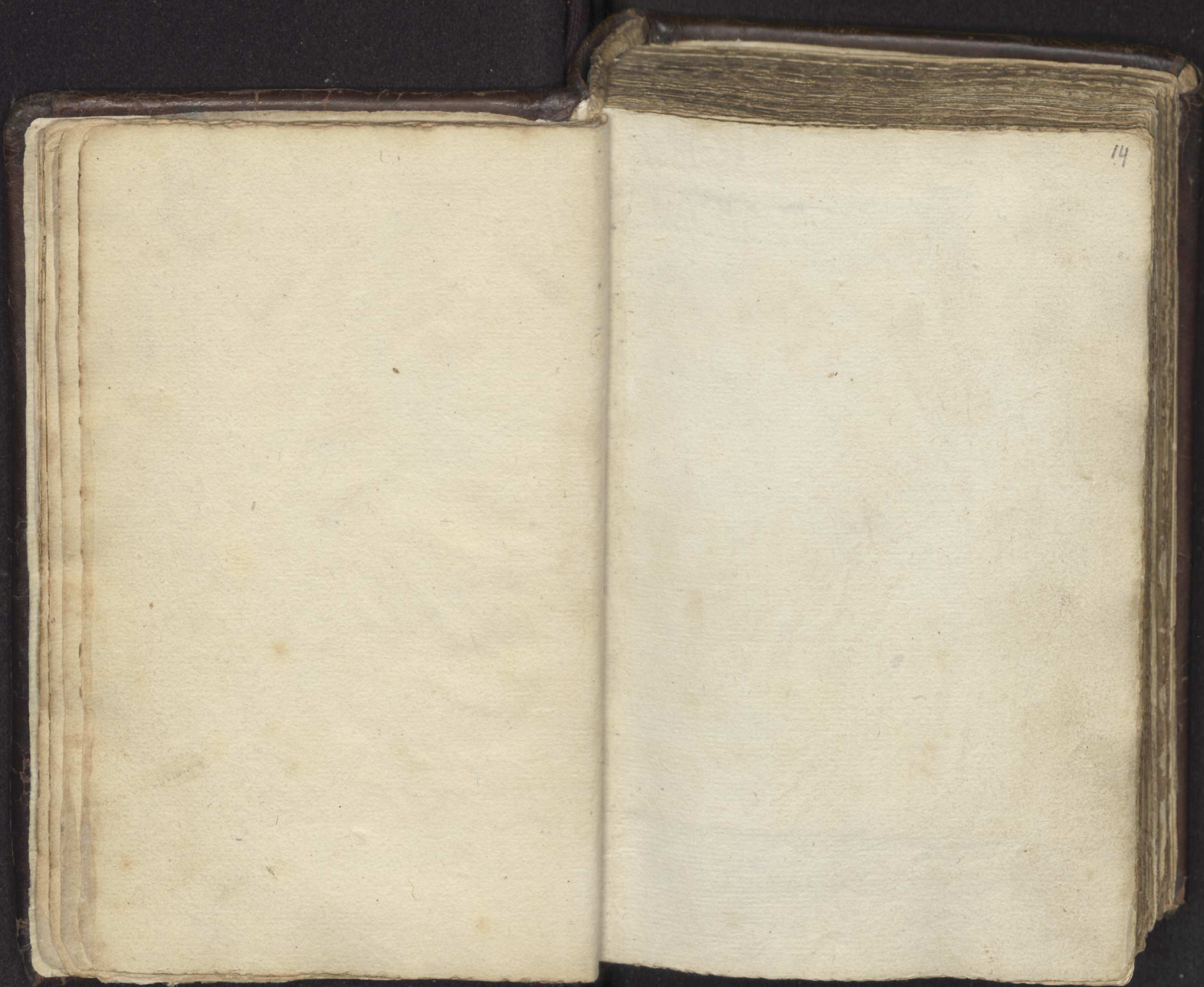
12
Poscebam doctos mihi nuper Apollinis arcus
Sulneris ultores quod mihi fecit Amor,
Doctus Amor pharetramq; gerens arcumq; bicornem,
Et certa in caecis lumina luminibus.
Et genere illustris (quis Amorem antiquior alter?)
Ille dea prolis, ille Jovisq; nepos.
Ergo sibi protenso telum mihi secerat arcu,
Nostram flammamq; las erat ossa face,
Plorabam flammam, et non medicabile vulnus,
Sed magis vindictam non superesse mihi.
Mendicata mihi Placida sunt tela, sed, et seu
Plaga aedens nostra est non medicata tibi.
Ille mihi radios, et doctum detegat arcum,
Seu quia non lingua fauerit ille mihi,
Seu quod in antiquum nollet contrarius hostem
Ire, reformidans bella Cupidinea.
Quid facerem infelix, cui vindex nullus Apollo
Nec mali sperata cura salutis adest,
Erro vagus quarens solis si forsitan in agris
Siccioribus nostris herba salubris erit,
at fera. Dictamum Cretae in vertice capra
Letali telo quadere fipa solet.
Desunt herba mihi deserta per arua vagant,
Ergo hoste supplicis cogor adire meum
Velut Amonia dux olim cuspide laesus
Mysius sac ipsa cuspide sensit opem.

Sic possem telus qui me laedere iunarij
Et quod erat vulnus sit medicina mali.
Oravi supplice iterum, auxiliumq; rogaui
Turpauit nostras lacryma fusa genas.
Tandem ille arridens, nostrum miseratus & colens
Et pharetrâ et fellis tela reponit sumi.
Atq; nouâ induitur pharetrâ, mirabile dictu,
Tisntaq; iam flauo spicula melle gerit
Et radiante oculo Phœbi jâ lumina sumit,
~~Et q; fufat et red~~
Dei q; cum citara pedine Phœbon
Dulcibus suis telis repetit mea vulnera, moxq;
Sedata est rabies, vulnere illa prior
Nec satis hoc pharetrâ simile simileq; sagittis
Mi dedit, & subito sul quoq; factus Amor
Sic ego Amor sic ille fuit, sic mutua stertis
Amulus alterius spicula gerit Amor
Sic fuimus fratres, sic qui fuit arte passus
Corporis exiguo tempore creuit Amor
Hoc meritum est o Dæga, tuum qui tinda
Carmyna meq; iubet fudere meq; iuu.
Fortè ferunt Venere (cū nōdū oracula Phœbi
Diceret) antiquâ consuluisse Themis
Qua posset ratione suus gradescent na
Quid ut betet pueri crescere membra

Solus ait Themis, est, Amore est addendus Amor¹³
Dâ comite, poterit tunc Amor esse gigas.
Sic jam noster Amor parvus, fatūde Dæga
Possit Atlantis armulus esse iugis

Hæc in gratiam iuncta cū Nobilibus
& Erudito iuvene Jano Dæga
amicitia carmina lusit Floren.
Christianus Aurelianensis, paulo
ate elegantis carmine ab eod. Dæga
donatus. Lutetia Parisiorum
Idib. April.

14

Dicitur exacto vestro sic ora ferebat
 Inlrs, a dextra hanc Inlclie cXpresa fladl.

Nil sale' diuino Vtilius, nil
 sole' corusco,
 Hos tamen exuperat Verius
 amicus ope.
 ἀδρὸς νόσ' ἔσω.

Amicitie et rudimentum et solium
 ponebat istud Hadr. Iunius medicus
 cui elegantiss. Genij adolescente lo.
 Doeza, id quod felix faustumq;
 utrique' sit. an. 1565.

Ne tibi amicitia firmo quem foedere iungas
Na prius explores fidus an esse queat.
Nam tibi talis erit, qualem se praebuit illis
Cum quibus seruant foedus amicitiae.

Ornatissimo doctissimoque Animum
Jano Doeza Agnolomiano
discipulo carissimo Hen:
Animus quondamius pos:

Jano Doeza Poeta nobili perpetuae
amicitiae ergo

Doeza facis pia vota, secundus ut esse

Possis ingenio, versibus arte, iocis.
Secundo

Ne tibi displiceas, solus, mihi crede Secundo,
Ni fueris primus, Doeza, secundus eris.

10 kal Anm an. CI) D LXXI

Hen. Anm9 pon

Emm^{is}
Moribus antiquis res stat Romana
vivisset.

Otio qui nescit ubi plus negotij
Habet quam cum est negotium in
negotio.

Empid.
ΦΕΥ ΦΕΥ ΕΡΩΤΕΖ ΩΣ ΒΡΟΤΟΙΣ
ΚΑΚΟΝ ΜΕΤΑ
Sapientia gubernator torquet manus
Sant Sabentia. Titin.

AMICITIAE SACR.
IANO·DOVZAE·C·V·OPTVMO
POETAE·QVOD·BONVM·FAVSTVM
FELIX·VTRIQ·SIT·IVSTVS
LIPSIVS·AMICITIAE·IN·PER
PETVOM·COLENDAE·SIMBOLAM
P·L·M.

Eo ego ingenio natus sum amicitia
am atq; inimicitia in fronte
promptam gero. Emm.
Ex a. d. ix. eid. maias.
X D LXX.

Vernus amor multū novit habere malū.
Amabit sapiens, cupient ceteri.

Doctiss^o. nobiliss^o. & Poeta
Jano Dovzae, amicitiae, reverens
Imite, Lud. Carrion sc.

Comago iam iam deridens
et ne quid adferbat abud, tempore
exclusus, hoc qualescunq; testimonium
p. 5. & a. d. xiv. Fe septeb.
CID. 10. LXX.

Andron amicitiae firmissime
dirant, religiosa quadam
necessitudine imbutae. neq;
enim sanctius ipse sacris quam
ipse Andrys utiari. Fabris.

Δίος τῶν ἑσπερίων κούρῶν
 Δαίμων ἀνδρῶν φίλων. Ρινδ.

In ayalis nobilissimi et beatissimi isidori
 D. Iohannis Dairā ἡ προσηνῆ ἀμύθητα ἡμετέρα
 μνηστικῆ ἡμετέρα προσηνῆ μνηστικῆ D. I.
 ἡμετέρα.
 A. D. 1564. 31 Iii μαῖ.

Antiquae fidei
Vincto adstrictus hui. esse mi
Dura, Lipsius profitor:
a mare, admirari, signum
alium, ingenium, delictum
mores tuos. mores ad animi
manu factos.

Hae vii verbis concepi, re ipsa
sunt, eruntque — donec
Lumen edento animum mori
Gundo corpore fundam.

Scipii in aedibus meis
a. d. iv. kal. octobr.
50. 13. LXXVII.

Tamen libenter contra
manum frateris nostri
scilicet amici.

I. Lipsius. S. D. M.
Iure dolo

Paucunius

Multi mortales rursus, ac prorsus, meant.

Varro.
Legendo, & scribendo vitam procedito.

In gratiam Nobilissimj & doctissimj
Iuvenis D. Joannis Döer
ad mutuam fraternæ Voluntatis
fidem, manu mea hec scripsi
Lucius Frugi Pontanus.

Τὰς τῶν ἀγαθῶν φίλιας ἔδ' ὁ μακροχρότος
ἄσους διαλύει οἷος ἔστι. Ἱσοκράτης.
Ad eundem.

Desipit in scriptis Animum qui quatit amicis
At Animum ex anima qui trahit, ille sapit
Ille sapit, proprio qui pectore gestat Amicum
Nec foris inquirit Dona quod intus habet.

Cal. Junij. Parisus

A.º CIO IO LXXV.

Επιεικής.

Είδεναι χρὴ ὅτι ἴσ' ῥάστων δόγμα παρα-
γενεῶν ἀνθρώπων, ἢ μὴ καθ' ἑκάστην
ἡμέραν τὰ αὐτὰ καὶ νέγναι τὸ καὶ ἀ-
κούειν, καὶ ἅμα χρῆσθαι πρὸς τὸν βίον.

Sapiens horas p̄derat nō numerat.

Γρηγορίου ἐπιμ. Φίλο, καὶ τὴν Φίλον ὡς Φίλον ^{οἶδα,}
χρὸς δὲ χαλκὸς, διόλου πάντας ἀπεσεύθε-
ῖσθαι θωπεύω πρὸς ὑπόκριτον, ἴσ' ὁ δ' ἀκούει ^{ἔρω}
χρὸς ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀναπνέει.

Ad est.

Fidus ego fidū complector amicus omnium,
Totus ab infidijs proinde abstineto.
Nec mihi adularij simulata mihi probantur,
Quos solo propterea me coluisse iuvat.

Επιγρ. ad D. Jo. Doctorem.

Fidus amor quondam, solo gestatet amicum
Pectore, qui Lethes hiber ab omni fuit.
At mihi quod n̄as carpat obliuia mentis,
Fidus amor sociū corde librorū q̄erit.

Nobilij et perdocto juvenij D. Jo.
Doctore amico integerrimo et
candidis. hoc D. Xerxeni in honore
amoris symbolum Daniel R. D.
q̄eritq̄ posuit, Lmehd', 117 15 LXV.

Nobilissimo juveni D. Janno
Doera, poetae elegantis.

Montis in optata diu Doera biuerticis umbra
Ladis, et Aonidos in tua sacra trabis,
Tam canis argutum, tenera sub flore iuuenta
Haurias attomita Phoebus us aure melos.
Quaeq; tibi uelas Parnaside tempora fronde
Explicet erectas laury opaca comas.
Ma te animo iuuenis gemis clarissime auro
Clarior ingenio Doera future tuo.
D. Rogerius.

Sal vitz, amirita.

D. Johanni a Doera cognato suo charissimo
amicis ego haec scripsit Joab a Matho-
nesto Lutetia Parisiorum d. 15. 6. 5. 6. Ca-
lendar Aprilis.

15 65
A mour nest dure

Nobilissimo atq; doctissimo
adolefcenti et cognato suo
Joanni de Dorza et hys liberty
dum morborum amictu ergo
fecisset 17 septemb.

Patience, 1569. et esperance.

*Nobili, honesto, ac egregio viro D.
Joanni a Docza Equilano in
spectiva amicitia memoriam has scri-
psit D. Ebo de Wylhe. Duas. 27. Aprilis*

Tam literarum scientia precellenti, quam
 et humani splendore nobili aclorenti For-
 doctore Agnolomiano cognato suo illustri.
 Similibus Adriamini a Mathenel. in
 perpetua amicitia memoria. Dnari
 Ao 1563-5 - Cal. Ray.

Timor. Dni mitium
 Sapientie

Euripides

O Bios, ἀργός ἔ Bios, ἀνὰ θυμὸν

Menz tuis etiam dignaris Dora tabollis
 In partemque chdri pertrahis Aony
 Parce, mihi numeras remittit sacra turba Sorina
 Parce, negat calamos doctus Apollo mihi
 Quid faciam tuis vrget ^{amor} pietasq; sedesq;
 Sed negat hoc Phœbus, Misa Timorq; retat
 Dum dubito, Deus ecce Deus barat arma Cupedo
 Et mea tam facilis munera tenuis! ait.
 Ille mihi calamumq; dedit, montēq; redupit
 Subit et exigdas charta marare notas
 Hoc ergo iustus Mūsisq; et Apolline carnis
 Accipe perpetua pignus amicitie

Genere literis atq; ingenio ornatis.
 P. lano Dora hac paucula
 in perpetuam memindit
 amicitia memoriam
 exarabat

Janus Vtenhainig Gaudens

Ex eo cognoscunt omnes vos discipulos
mors esse, si mutuum inter vos toleratis
amicitiam. Joan. cap. 13.
Dixit mihi triplici nominis voce Doesa,
Quo merito nunquam rarior alter erit:
Nostria, in his vestris instrubam, nova paratis,
Et dilectam testem rariome amicitiam:
Inter tot vatos qui vertite sydera tangunt,
Stem quoque, non apto sed tamen ipse loco.
Doesa valem fido te nunc mihi reddere amoro
Hoc potest tabulas deditur esse tuis.
Vnde vni farinam potes est truncare vinctam
Et rotas mundi, rotamque nunc gerat.
Namque ego vix humilis per vallis raris, prope
Vid' inga non vngna fraudare ressa fuit,
Sed tamquam ut superent vos me raris, tantum
Quantum punitas populus alta rotas,
Nullus me obsequio, nullus me punit amore
Hanc laudam solus vidit me mhi.
Populus at quantum suam superat in vdone
Tantum qui in vno est per fort vinct amor.
Ut tunc me conquam in fa tu punit me
Dedit et tabulas nomina nostria tuis.
Fellid' rariis est et perfidie argumentum.
Nulla hinc potest me hora videri rari.
At nunc in patria vinctis dare vna punit
Mente fat, punitis qua statore punit
Qui vobis desiderium quam fuisse vinctis
Quam non vni vinctis noster abbit amor.

Hic etiam argutos inter strepitum anser Olores:
 Abraq; qui stellis nubila spargat, adest;
 Peccatum est (faleor) sed cuius maxima pars es
 Doeza ^{quo} qm me pertrahis imperio.
 Quinetiam ⁱⁿ tibi me persolvere grates,
 Ingrati hoc animi non leue crimen erat.
 Non tibi Musaeo dederim perfusa lepore
 Carmina, do possum quod dare quicquid est.
 Ipse sed hinc referam multo cum faenore lucrum
 Non secus ac Superis qui pia dona ferunt;
 Nam Lepidum dextro qui pangis Apolline carmen,
 Cui Chariton servit Pieridumq; chorus,
 Causcumq; suis intexes nomina chartis,
 Aeterna team laude Beatus erit. (

Non otiosus molio.

Haec GUL. Actarius curvius In gratiam
 doctis, et auita nobilitate clarissimi
 adolescentis Joannis Doeza adscribebat
 Lutetiae anno MDLXXVI^o XIII° Calendas

Μακρότος ὅστις ἔτυχε ⁸ ἡμετέρου
Ω, ἔδωκε μείζους ἢ μὲν ^{ἡμετέρου} δὴ

Nobiliss. Juxta, ac
eruditiss. Joanni
Joanni Doeza, Johanes
Morellus Ebreus, princeps,
Amicitia gratia ac mi-
seris, Panilla hac tibi
exaranda duxit. Lutetia
Parisiorum ad xx. cat.
Julius M.D. LXXVI.

Gemili manu mea
visq; plane impedito

Αναφάρετον κτήριον παίδων ἁγίων
νεύματα μαδερὸν δὲ καὶ μαδοντα ^{ἁγίων} ἔχον.

Καλλιόχη ἡ Μορέλλος.

Δικαία δρασας, συμμάχου τευ ξη
δεῖ.

Λεοκρετία
ἡ Μορέλλος.

8 κ ἐστὶ σοφίας κτήρια ἡμετέρων

Διόνα ἡ Μορέλλος.

Tom p[ro]p[ri]o sarrin[um].

Ut me Fonterio imp[er]at[ur]i poeta
Tamen Fonterio par[er]i sodale
Amicumq[ue] tibi sodal[em] amicum
Credas posse manere, hic ad ozbe
Sole utentem alio a Dy[ab]o boratum:
Vib[us] nomen[is] quoq[ue] nunt[us] t[ui]s tabellis
Sanctis iup[er]is & san[ct]is tabellis
Insculp[er]am tibi. non v[er]o. na[m] quid
Vob[is] Nereid[is] & alba Ch[ry]s[is]
Mape[er]at. & Oxia[de]s maxima
Substant[ur] tibi se[nt]e[nt]ia[m] regant[ur]
Hoc fastum docet, quid hoc significat
N[on] utim[us] ar[ist]o[te]l[is] p[er]it[ur]is respiciant
Velis, quam mea D[omi]na conf[er]ata
Font[er]i & Cat[er]i fide, ar[ist]o[te]l[is].

Videtur G[er]m[an]o Noct[ur]ni anno ad
LXXII. mense Julio. Jaro D[omi]ni p[er]
hoc attestat[ur] am[ic]it[er]ia[m] p[er]m[an]entem

Aequi animi

ad Fra[nc]iam p[re]m[ia]m ^{29.}

Stare hinc inde videt aequo duo tygia remissa,
E[st]q[ue] solo se[nt]e[nt]ia[m] in sidera surrogat[ur].
Aequus hinc est animus se[nt]e[nt]ia[m] super aethera lib[er]is
Aspera d[omi]ni lactis aequat iniqua bonis.
V. G[er]m[an]us Franconas Feder[icus]

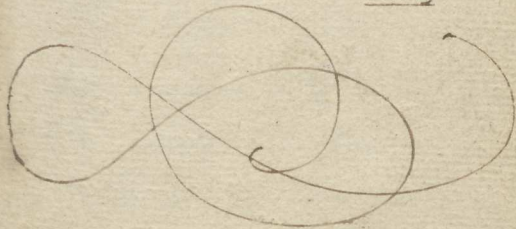
Amicitiae aeternae S.

Iano Dusae à NoortWyck amico
vni et vnico toto quinquennio non
viso et, quam sibi obijisse mutuat
derepente praeter spem caelitus ostens
so Victor Giselinus M. hoc sui
redimij et conduplicati amoris lotus
M. P.

Brugis, ann. M. D. LXXVI. Id. b.
Decemb.

O qui Douza, tuae notissima nomina gentis
Ingenio reddis nobiliora tuo;
Dum teiro Fanni spurcatam stercore lustras
Castalm, et lauri spargis odore tuae,
Plausibus o quantus Pindi tibi ridet ab arce,
Vix oculus credens Calliopea suis;
Me quoq; qui timui turbatas haec tenus undas,
Vota repurgato iam noua fonte iuuant;
Quorum utinam compos factus, post mille labores,
Ipse sitim porro non aliunde leuem.
At tu perge tuae notissima nomina gentis
Reddere carminibus nobiliora tuis

C. D. Iano Douzae à NoortWyck
In nunquam interitura
amicitiae arram clariss. &
doctiss. iuueni scripsit Philippus
Morus Nordouici Batauorum
a° 1569

Quid tibi pro merito, doctus Douza, repeda,
 Sic inopinatis quod me dignatus amicum
 Obruis officijs paribus certare lacertis
 Nostri impar omnis; sed nec concedere victu
 Fixum est. Ergo quibus nos respondebimus istis
 Officij animo dubius sum. sed cadat omnis
 Altea, qualis ea est. tibi si sit res in Obere,
 Aut similes irreplicios in afflu Dearum,
 Quas ter tres numero preses moderat Apollo,
 Si Satyrus, vel mire opus est certamē Iabris
 Coniurata feram tibi classica victor, et ipsa
 Tunc se comperies, animus quis sit meus
 in te.

Et sanguine & omni Virtutibus
 Pl. iunij D. Iano Douza a
 Northwyck amicitia miq. niten
 hix. monumētū p. Melchior
 Borsius Antwerp. xiii Martij
 1610. 12. LXVIII. Antwerp.

Cum tua perlegi suauiſſima carmina (fare
 Duza) nihil potuit gratius eſſe mihi.
 Namq; tuum perſulce pedos. dulciſſima Meſſa,
 In ſcriptis ſparſa eſt gratia magna tuis.
 Gratulor ergo tibi quod ſecula noſtra Poeta
 Tam docto orientur, tamq; viro ingenuo.
 Gratulor ipſa mihi, quod multum Teſtio multa
 Carminis, oblectet meq; animung tui.
 Ne tua καλλιων ceſſet depromere plura,
 Lucis hominum mentes, ſepe leuare ſoles.
 Hac ignota tibi, cum nec tu ſis mihi notus,
 Scripsi, μνημοσυων ſit tibi queſo mei.

Petronia Lancenbergia

Gandauſiſe ſcribebat D. Jano
 Duſe, in congratulationem
 noſtroſe ſue, Londini.

CERTA AT DISPAR VICISSI-
TVDO TEMPORIS.

SVRGVNTQVE CADVNTQVE
VICISSIM.

NAER DEN Tÿ
Waterflet

Marcus Laurinus Waterfleti ac Wa-
terlandj Dominus Ioan. a Doorn vno a
Woordhyfde gr̃is nobilitate iuxta ac Gray et
Poëtices studio et peritia claro mta

33
contractaq³ bonis auib³, melioribus
auspicij³, spe fideq³, optimis, amicitia ac
necessitudine, cupienti atq³, optime mereti
Scripsit Brugis Flandrorum
Idib. Decembr. Ann. a Repa-
rato genere humano.
M. D. LXXVI.

†
 Per te spiras dum
 parce simis.

fidere hacta deest
 melius vas forsari
 habebis.

Generoso juxta ar
 erudito Dow phodny
 duze Arnolds. Langins
 scribitur huzis pbyo
 decubis et herbis.

Annus fectus cum tu ropetie mte mb.

1563.

Nobilissimo atq; optimo spri
adolefcenti Ionum Dolz & Agony
Comitaw ~~fi~~ rogato suo

dilectissimo scripsit Amilium
a Bourgorst in perpetuam
amicitiam ac usquequodam
invidiam. Diuini & uolunt
Maq.

ΩΜΗΡ.
Ζηλος γὰρ μοι κείνα φησὶν ἀνδρῶν
πύλῃσι
ὅς τ' ἐτάσσει μὴ κείνη εἶναι φησὶν
αὐτὰ δὲ ἔπειτα.

Αἰδώς.
Amicum inimicum fugito.
En loquente.

Non cursu, aut studio quærantur tempora uite
Immortalis, at hanc miserans nos, nostrasq; gratas
Dat deus; ut solide laudem sibi vindret omnem
Aeterna iura simulata sorte beata.
Contineant igitur linguas, atq; ora profani
Neuepitent meritum, quod donum et munus impiet.

Excellenti eruditione, et nobilitate præstanti
viro; Iam Prætor Nordovici Domini
Singulari eius humanitate adductus
et sine penæ oblitus; Nilans Damianis
hæc, quasi anser inter oves obstrepens
integre tamen, ingenueq; sinebat
Tertio Cal. Januarii 1576.

Et lib. experimenton.

Aspera et haur: L'uroy f'undus et l'uroy. L'uffio
Exphocti: i' requatim Douze rox sty amice

Non mirde. endit em se tibi nostra d'and
D'and et m'and - la vola esse sum.

Jugens l'uroy Domini yua - f'and noy et
Int'mum p'and se patat illu - l'ro.

Qu et p'ro u' thobit. em m'andem p'rocurat
- faller. in et l'uroy. - la m'itri m'and d'and

Ex du p'and et h'ro sup'and se f'and m'and alth'and
Qu d'and p'and p'and p'and p'and

Aspera et haur. L'uroy f'undus et l'uroy. L'uffio
Augur et l'uroy. - la m'itri m'and d'and.

In p'and m'andem - f'and d'and ad'and
- p'and t'and d'and p'and p'and

Had tibi f'andem p'andem l'uroy p'andem
Douze l'uroy m'and. p'and p'and p'andem.

Ex 1776. fol. d'and.

Amicitiae acutissimae Sacrum
 Carissime & nobilissime Douza;
 Quod Brugab nostras heneris gaudeo;
 Quicquam enim propius cum cognoscere,
 cuius ingenium et penum amo in
 scriptis: Quod gratius heneris credo
 te credere, quia aliter si facio, et
 tibi credo, rapitae facio. Viue diu
 felicis nostri semper memox, et Vale;
 Vale inquam carissime Douza,
 deestium Musarum, et Batauorum
 deestium. Brugis Flandriae
 Eidis. betimis anni c17 15 LXXVI

Toutior exvissant.

En amox et exvite.

Vexus amox morbi non amat artificum.

Franciscus Modius P. P. q.

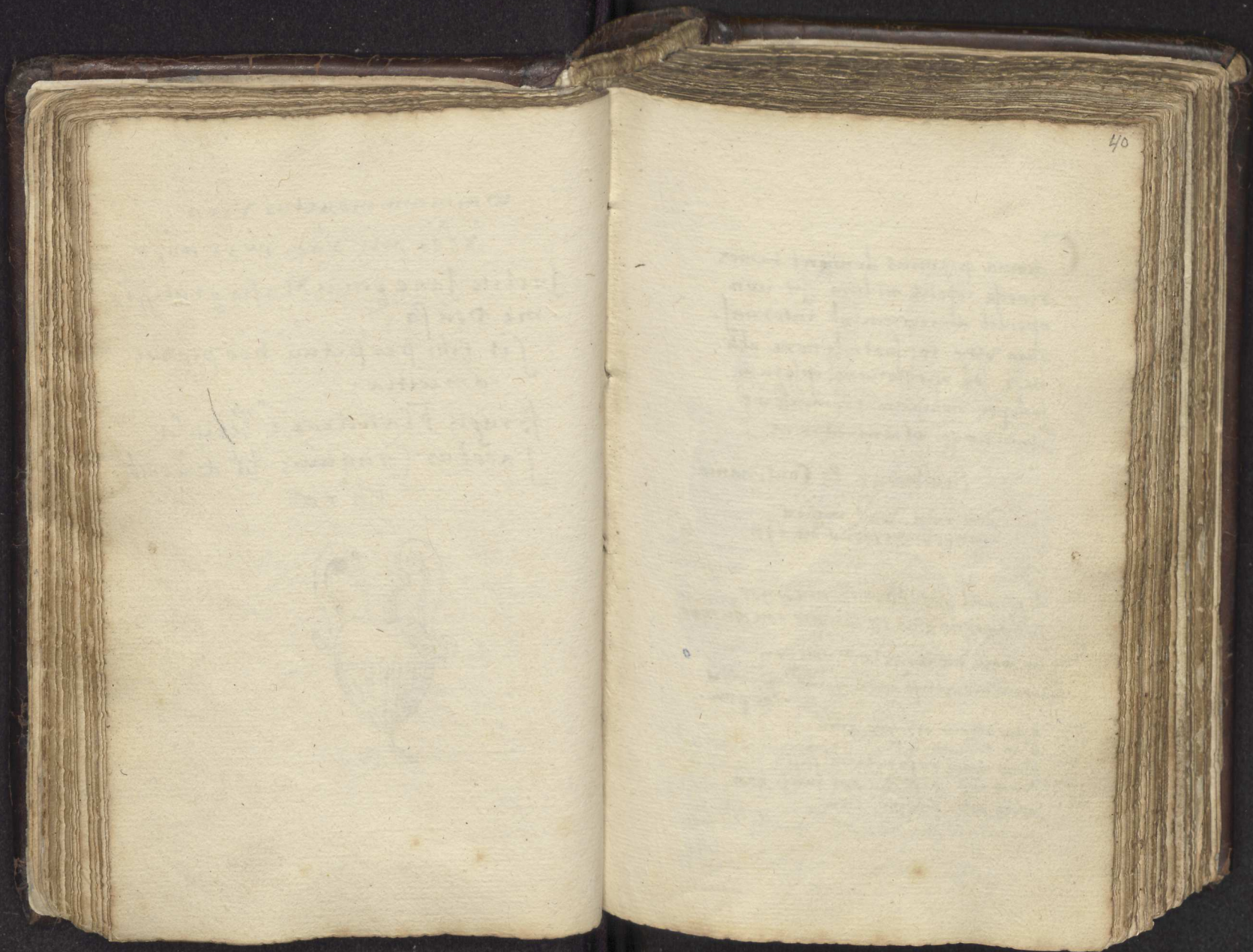
D. N. H. & E.

H. M. S. S. E. D. M. A.

Omnium mouetur Vena
 ὅδδς μὴν ἕρε φέρε κῦρα
 Inclite Jane genus, Musis gratissimè
 me donsa
 sit tibi perpetuū hoc pignus
 amicitia.

Brugis Flandrorū scripsit
 Jacobus Cruquius Id. Decemb
 1476.

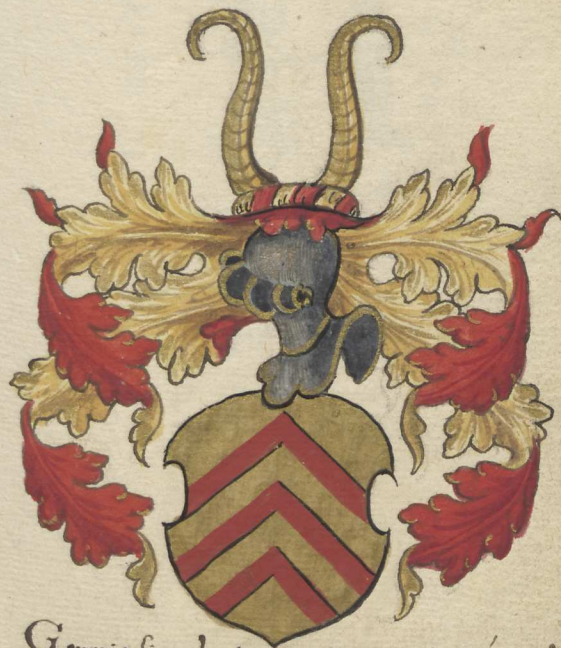
Ciconia quamvis demigret tamen
reversa repetit nidum: sic non
oportet amicorum ob intermis-
sam vite consuetudinem obli-
visci sed memoriam ipsorum
semper nobiscum circumferre
quocumque etiam eamus.

Souffrance & Continence

Le nid de l'end' unidit
L'esperu' korbredit die t'git

Leonard qui dort la matinee
Ne paigne pas sa langue emplumee.
Die woß die lange weil flecken
fouren die gaus nit ynde unidit
Loepen.

Ein allgem off gans zim
Ein kaimm dill
Eine unig ex frou vom fall
Wart uff fliff andort unß jam
weill us farren lan.

41

Generis simul et ingenij virtutumq; nobilitate preclaro D. Iohannij Doe'æ Aquiloniano her in perpetuam in ita familiaritatis memoriam relinquebat Reinherus à Dort. S. 6. 4. 10. Decemb.

DL Sans Dormir DL
Dort:

DILEXIT

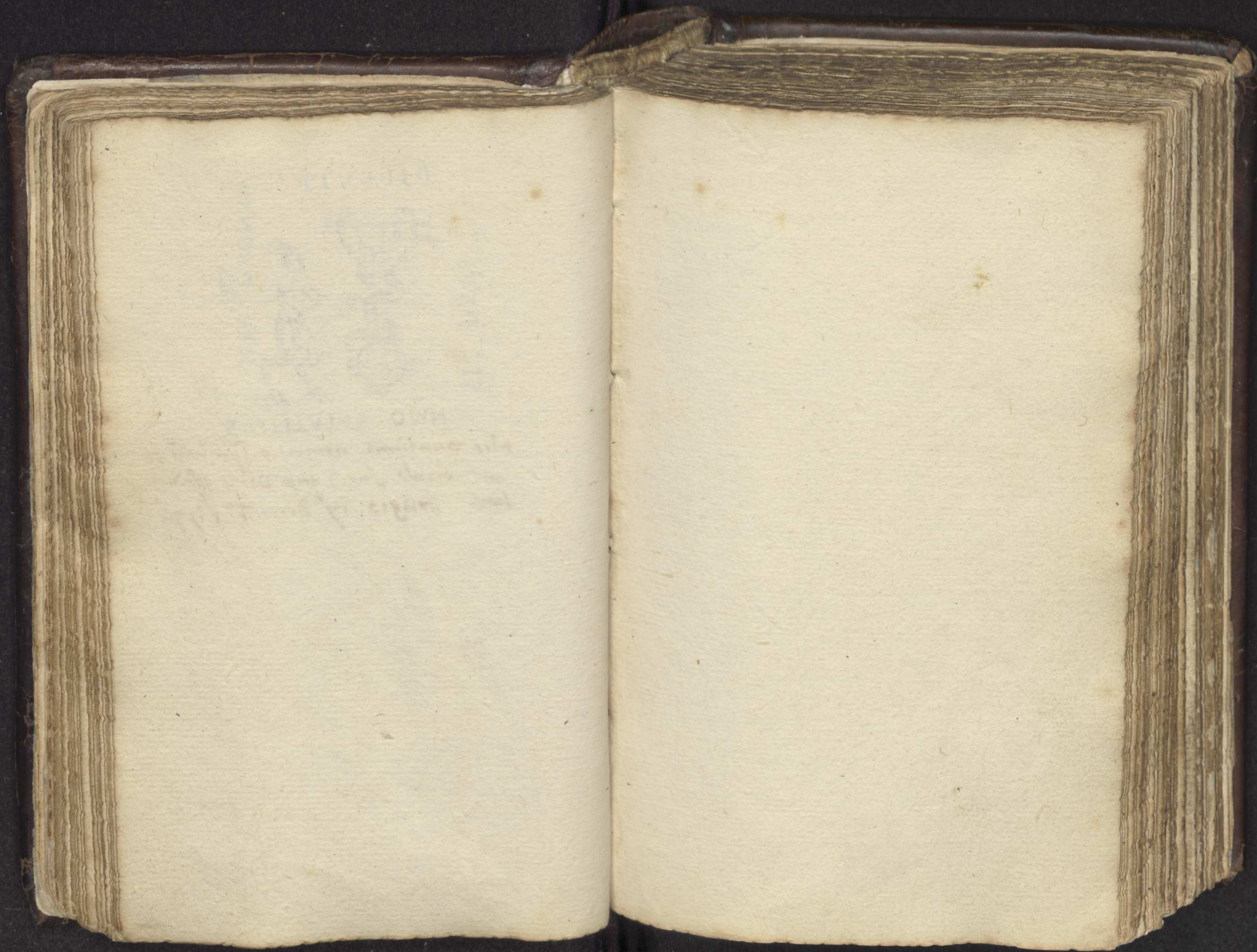
MUNDVM PAN

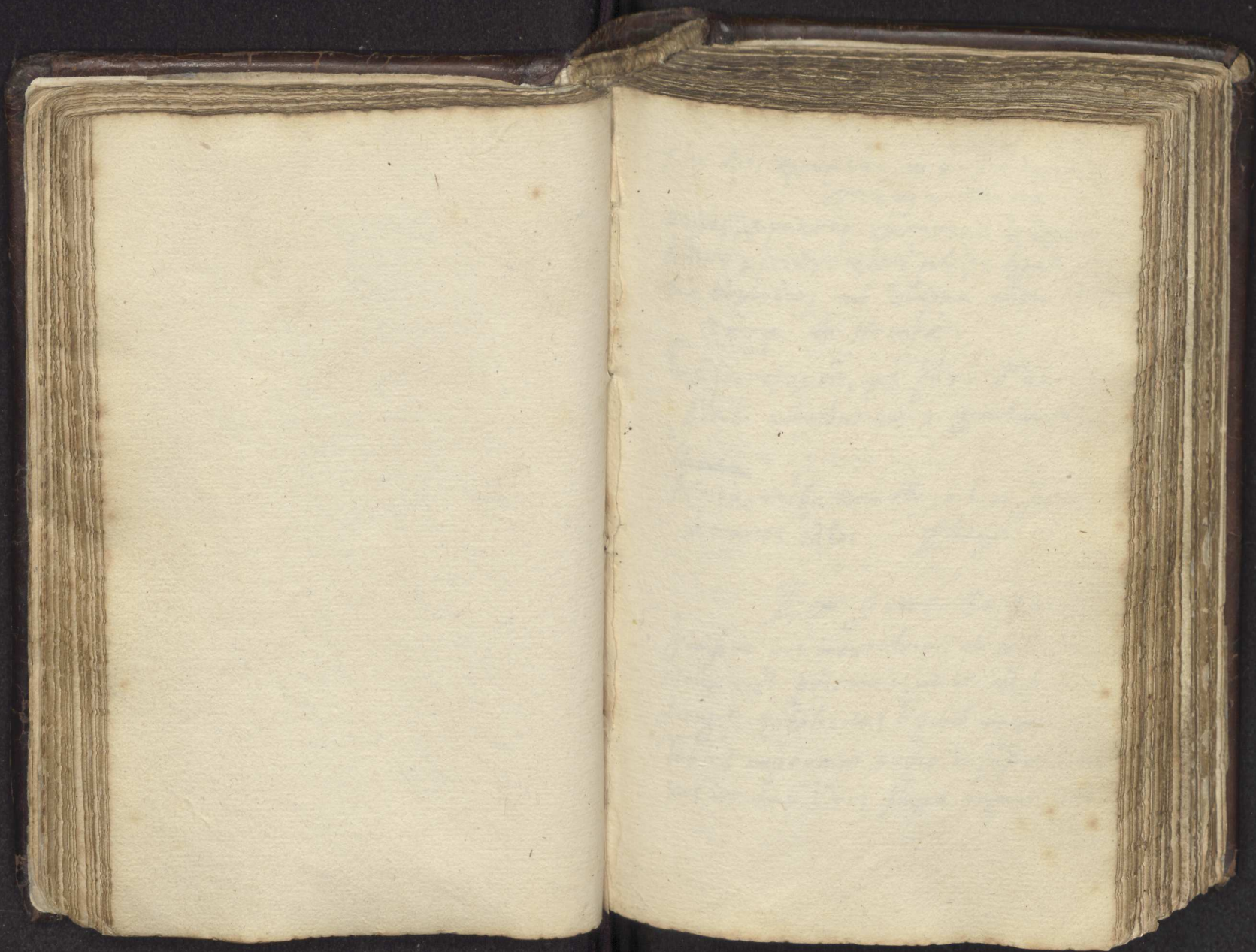
SIC DEVS

SOSPITATOR OMN.

*Hic pantius amicus symboli et
 memoriale suo Iano Duce affertur
 hinc Duce 17 Decembris 1776*

Ἐκ δ' ἰδὸς ἀρχαίως, εἰ ἄς διὰ λήματα
 μέγ. Theocr.

Δεινὸς λαπαρὸν κηπίουμος ἐν ἑσπερίῳ
 ἔδαρὸν γαίης. κατὰ μείζον ἔχου
 τὸν ἀγέλαον καὶ βίωμα. τοῖσι ἀγίῳ
 εὐρυ. in Hecuba.

Ἐξοὶ φυχῶν, μὴ ἔντα δίκου.
 Arab. attributum à Pharaon.

~~Καὶ~~
 Κοινὰ πᾶσι πάντων, ὁ βίος βόρος,
 ἄσματος ὄλβος. Phocyl.

Ex Graeco Sappho.
 Omifera fors mortalium, ut felicitas
 Nulla rest potestatis, ut brevis felicitas,
 Longiss. infelicitas? quid regna, qd
 Totius imperium orbis in superbiam
 Vos incitat! res fluxa regnum, quod
duos

Pro sit una, & una tollit. Ut fortuna cum
Fulget sereno lumine, mihi homuncio
Altra sapit, coeloq; verticem inscribit!
Neq; Dominum sibi imminere oreum rideat.

Πινδαγ πρυθίων δ.
Πυθίων μὲν γὰρ πόλιν σάβη κ' ἰφ' αὐλοῦτορος,
Ἄμ' ἀπὸ χύρας αὐθις ἔσται δ' ὑποκαλέσθαι
δὴ ~~πυθίων~~ γίναθ' ἄρα
Ἐξασπίας, τὴν μὲν θεὸς ἀγαμόνασθαι
κλυθῆναι τῆς γῆνθ'.

Hoc mi Douza constantis ut
propria amicitia nosstra
memoriam hic habe, tuq;
rogatu scriptum boni consulte.

J. Rataker

44
Sonnet.

1 Ombedachte handt wat heeft u' toch verstonc
Dat ghy ghaet Leuueus naem hier stellen soe
Lichtveerdich?
Of est u' onbekent dat niemant sulx is weerdich
Dan die met Helvons fonteynen es bedonc?
Myn tonge es dorch en grof tverstant es ijsich komc
Dees plaetse en lydt ooc niet dan thontich faey
end' aerdich.
Wat syt ghy dan tgesant van soe veel swaerich
Met ganselich gequeecq; u' pluym veel eer ophont
ert naemaels u berout. Dus gmet ick by mij seggen
Maer als ^{int} weder quam o Douza touerleggen
Dat ghyt op myn begeert; ghy die u' ooren ionulich
Soe dermaels hebt verleent tot myn gedicht onkonc
Terstont moest vluchtrich syn van mij de ^{ystich} swaerich
en strandt
En swert u' die gestelt tot eenen vruntscaps
gande.

Een ander Sonnet dienende tot beantwoort
dunk van een Sonnet by den heere van
Noortwijck in des scriuers vruntscaps
gestelt.

Somet .

V poetycks gesanck dat ghy in beyde taelen
In duijts end in latyn seer conserb hebt
gedorbt, ^{en liebt}
En myn onwaerdich boeck soe helder heeft ver-
heest, nouwa mij verbligt. Jck hoope u
leysters straelen
Oock in myn nieuwe boeck aenloekelick
sullen haelen
Nicht ander steruen meer die duer ws
naems gesichte
Om thebben plaets by u, hem pluyen sal
syn gericht
Maer lieuer segt mij tock, wat deed u
at duss faelen
Dat ghy mijn gincck afmaelen, zecht als
een groot poet
van onser moeders taal, dit heeft tock
geen bescheet
Ghy die soe meesterlick u liere ront
doen Amcken
Dat tal verduidert is, uan sulken soet accoort.
Dus riton smorgens ryst, en sauont
thoost laen ricken
En vierde waerlick noyt absulcken
sich behoort.

Alind

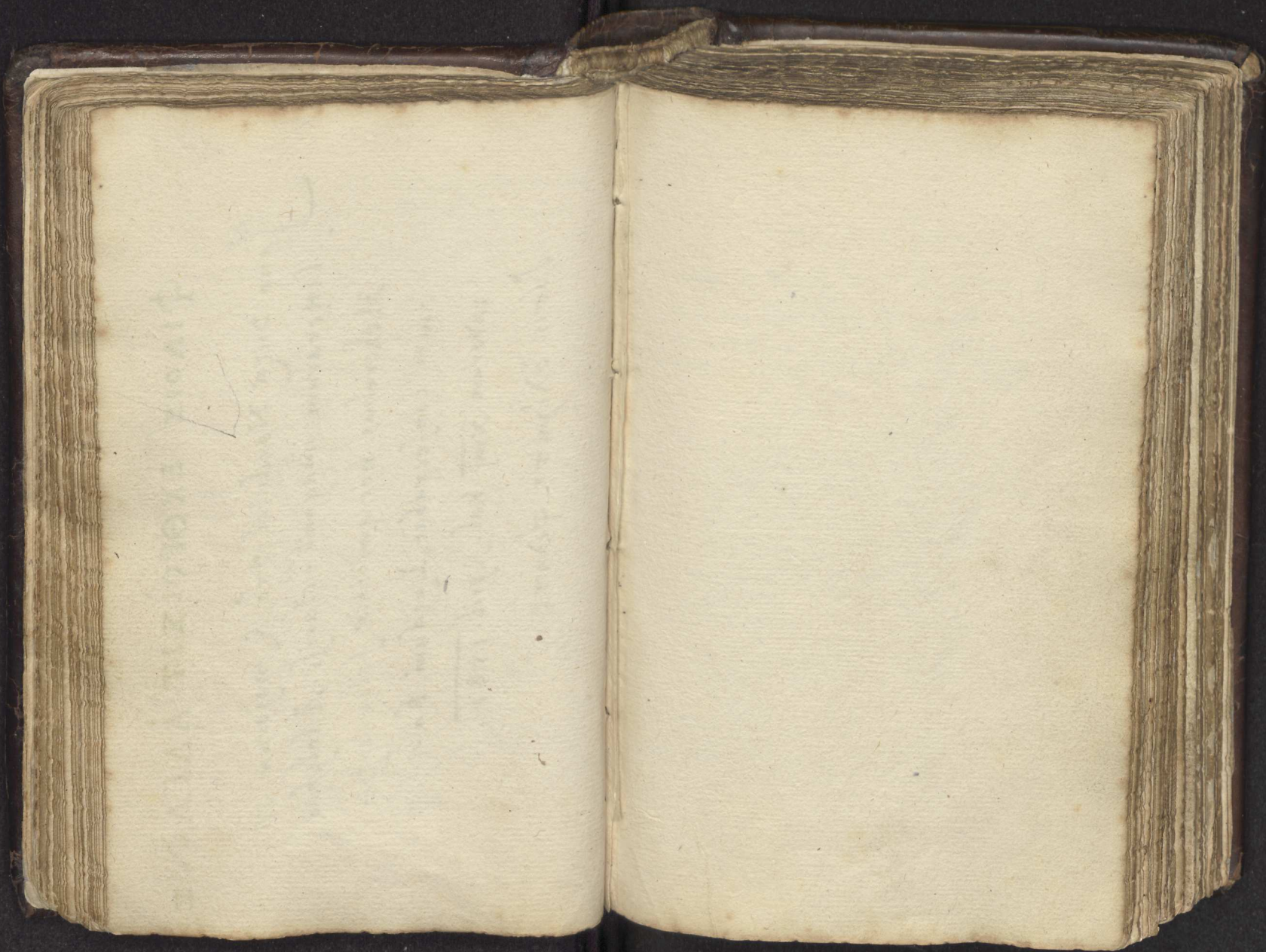
45

Vis me Douza tui inscribere nomina Martis.
Haud tali certe nomina digna loco.
Quid? farulam tantos inter mearrendere soles
Inter cygneas tot strepet anser aies
O factum temere et ggaris aut carcere dignum
Perrato p'emam in tua iussa darent.
Qua mihi tam violare nefas, saurteq. valantur
Hic veluti in pulchro corpore natus erit.
Non tamen vt reliquis longe mea carmina redunt
Et mens in Douzam sit quoq. cedit amor.
Non ita; contendat qui vult, namq. hor ego verbi
Hor vno, magnis par ero Douza viris.

Vestra amicitia amantissime
Douza hor qualerung monumentum
arripe. Pubens fugissim ham
provinciam. Sed plus apud me
potuit tuum imperium quam
voluntas mea. Atq. quod
flagitasti boni equiq. consulere.
Scribebat Theodoras leuuius
Eugdani Batauor. IX. Cal. sept.
Anno .to .d. Lxxix.

46
ΦΙΛΟΙΣ ΞΕΘΡΟΪΣΙΤ' ἈΔΕΛΦΟΪΣ.

Jano Duxæ Nordlicci Dno, & majorum et
litterarum imaginib. clariss. Adolphus
Meckerhus hoc amicitie felix auspi-
cium consecrabat, Lugduni Ba-
taborum XIIij kal. April. 1581.
δοῦσις ὁλίγη τε φίλη τε.

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side]

Voùs prierons dieu k'ostuuant
Que toutes femmes grosses ^{enfant} ~~de~~
puissent decharger le fruit de leur
Touit ainsi douilcemet qu'il y entre ^{Ventre}

In perpetuam omni amicitia
studij ac summe amicitie
memoriam nobili et egregio
sintu ac D. Joanni Doerze
à Westwyck her possint
Seine. Milerte

O Gode de wilst waer se wesen
oe myner begent vnde nematmer

Repos d'un travail

Sich Jacen Dorck ⁴⁹

Carneus Gorp

Vulgatum est ^{Vatum} ingenij regnare furorem,
 Et trepidos agitare sinus, tacitq; latebras
 Percursare animi: Sive hoc insania diej,
 Seu quoq; divini meruit coomina motus.
 Crediderim; nostraq; Deum. Vos parere Seta
 Non cuius Basavidum resonat sacra nocle Cytha
 Sed cuius Parnasi iuga deueneranda bicoroni
 Ter terua huius chora Hispanite coluntur.
 Mente habitare quitem; totoq; in corde sedente
 Nescio quid ferruginej ex parvitate Detronj
 Inq; soporiferis uocem ut media somnos
 Excussis Vegetos contraq; reponere scas. ^{Coastro}
 Quicquid, id est simili nos nua quoq; ^{pingim}
 Pungimur. et calamo arrepto nigroq; liquore
 Hanc tenuj nudam maculam carmina clorij
 Vim Deus ipse dabit, quisquis nos impulit ut qua
 Percinuit, in scopulas non impingam. Apollo
 Mellitae refera mihi sacras ostia Sura
 Cantus Hyperboreae Githarae deducere Lygno

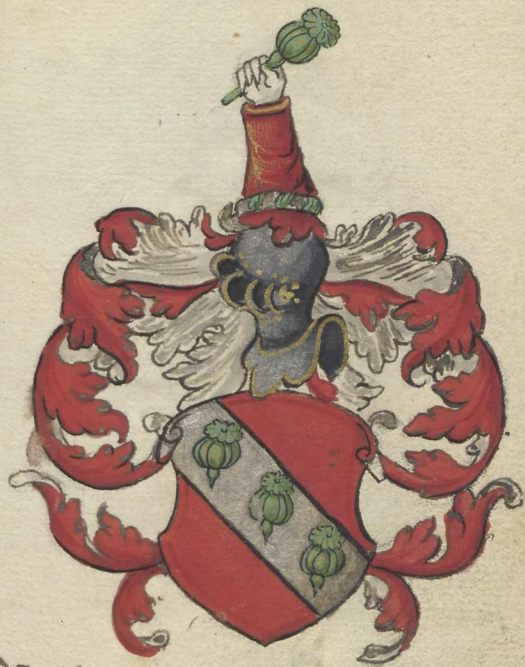
Creditor. Organicus Elephantes Voab / Indij
Mulcentur, nosq; demulce pectus amicij
Carmibus; nosq; eadem da roborata
Qualia in egregio memorant Amphion; Sive
Qualia tū primario dederas insignia nato.
Da quod et Hercūleo natura amplexissima saxo
In forum potuisse dedit; Da, quod dedit illa
In Galeas etiam potuisse Corallia malles.
Quod Nestor inflammas eadem dedit ^{Apolloni} quod
Da qui dimidius clueo nunc, integer addor
Dimidiata anima; ac stricta compagine in
Amborum conclude animas, animiq; ^{ut} cessis.
Viq; sit ille adamas, qui non molle facit ad
Et quo multiplici cude tur robore in aures
Edura fegrente magis hoc, incude vesultra.
Da quod et Hircino prudens natura crūisij
(Si Vera est ex fama) dedit, da hanc ore, recte
Ut potis es, si Vis Natura ostende minorā
At tū gaudere aures cui nos hanc scribit
Et cum tū prima non sis ab ^{omni} ^{Audi}
origine Siquis.

Ne simula; Sicut non carbasa gaudis in ^{diis}
Nulla hūc Parthenope duplici comitata sorore
Navi fragum insano tentat te mergere ponto
Cur ergo surda properes te occidere lera?
Atq; repercussas, nolis bibere amplius aures?
Expectas quo nostra ferat te oratio? Verbis
Rem totam expediā, denodatoq; duobus.
Iamdudum expro miro succensus amore
Voula tū in numerum eximium, censuq; referi
Quos vel amicitia aui terno foedere iunctos
Sive clientela seu mancipio endo pedatos
Tu tibi habes proprios. Ergo simul auspiciū Diis
Iungamur Dextras; nec subtrahere colla capistris
Dulcis amicitia, ^{uti} illa ^{ut} taci tenore
Perpetuum currat, nulliq; obnoxia fatis
Sic paribus semper redamandū legiū equa.
Sic tibi felices numeretur Vera per annos
Sic tibi sint faciles et ament tua ^{numina} ^{causa} ^{quod}
Nemo synes immortalis te nomine donent
Addo et hoc mantissa Dicem

Non magis Acaides bello celebrat^{us} armis
Quam quod Amicitiae nomine maon erat
Miramur Pitadem, fidem^{us} Miraon^{em} Overseon
Quas animam dicunt Vnam habuisse dios.
Res vana exemplo: Sed sors non omnibus ista est.
Ut capiat fructus tam bene iuncta fides.
Si mihi perpetuo tecum sic esse liceat.

O Phoebi o Sacerum Donzator animas
Nostri conueniunt ut velle per omnia seorsus
Pav Gemis, studio dedita Musa parit.
Non necum Pibades, tecum aut certaret Orphee
Vix se Pelides diceret esse pariem.
Cum tamen hoc ita sint quavis sors illa
Quis negat Vnam armam^{em} C negavit
nos quos habent

Nobilissimo Gallentissimo nostri
eius facile principis^{um} raturum V. Anno
vov. Nord. amico o. u. is. Adria
a Blyenborch hoc carmen
avt d. dia. s. u. v. v. exarabat de
tissimum indicem a. i. t. v. n. o.
benevolentia. Ludovicus Rika
a. d. 17 LXXXI id. Nou.

Nobili ac erudito adolescenti Joanni
a Doerq maris votior amicitiae
causa P. parisijs. 1565

form en voren

53

Nobili or indito fūndu Domino
Johanni a Dora p p d hū amicis
dignu hoc fūndu fūndu Amoldy
a Gumbell Panffo A^o 1569
10 Aprilis

prologus
Nobili ac generoso nati
viti ac literis docti-
ssimo Joanni ac docto
D. Joanni de la f. -
Noerwijck in sua
memoria scribitur
a G. Georjus Lowe
10. Apr. 1565.
Parisys.

Le sort est Lecte

G. Lowe

15. 1566.

Spe inimicus omnes.

si n' expectant vif-ic

is. 15. 7.

In gratiam Nobilis Viri Doctorissimi
Viri D. Iohannis a Döege
libenter hac amicitie ergo posuit
Iohannes Doeringh. ipso a rethor
nis ad 1566 Lutetia Paris.

1553
Tempore et loco

In gratiam D. Joannis a Notarij
Gubernat. Petrus de Comendat.
Natus Calendis Junij 1563

Espeis me conforto

Virtutibus et eruditione nobilissimo
adolescens D. J. de Polze in amicitia
mea usque a primis annis mihi
hunc nomen innotuit ergo scripsi
Parisijs 21 Junij An 1733
Hermannus a Ranostracy

Augustinus,

58

Non uotis, neque supplicationibus multibus, solimmodo auxiliâ deorum parantur, vigilando. Agendo, Bene consulendo. prospere omnia cadunt.

VOLENTE FORTUNA,
COMITANTE VIRTUTE,

SB B SB,
S. SB SB,

Nobilissimo atq; Doctissimo Viro D. Jo:
hamni a Poeta. amicitia ac memoria
ergo, hæc Aseripsi Christianis Bernardi,
tam Danus, Londini ipsis Idibus
Julij, Anno Domini 1584,

Londruix

poix paxnicule

Ritburgst Voy

Egmont

A poix

Vivitur ingenio, cætera mortis erunt.

60

Ad Janum DuTam.

Formosum patriæ fidus amabili,
Hollandiq; iubar sanguinis inclitum,
Vestitarum hederis gloria frontium,
Musarum columen; nescia stringer stringer
Quem iam fama vehit, Delius ignifer
Qua bina Aethiops lampade verberat;
Nos diris rapuit Sarmata vinculis
Inclusitaq; specu solibus inuiso,
Dum bellum lachrymosum, atq; gravæ famem
Liuono à populo visibus impares
Obiectu laterum non bene pellimus.
Tam rerum misero turbine vel patri
Vatum Meonidæ vis cadat nigem.
Et tu DuTa (tua est tanta benignitas)
Optas Sædulios barbarie horridos
Incultorq; tuis iungere amoribus,
Tantum digne, quibus Musa fidelis
Plenis læta sitim proluat aridam.

Vllus forte locus Sedulij tuo
Albo si uacuis; nomina tradimus,
Quæ non posteritas, aut fuga temporum,
Eradatue truci lege necessitas.

In amicitia macupin' clariss. dno
Joan: & Gaspar Sedulij beneficio S.
Cæsar: M^{ti} Comites palatini ac poëte
Laureatj
9 Junij Rj 1577.

Iuri iambi.

Quid hoc, quid esse Duzai, sus,
piscis, novem

Sorum oculte, Duzai, flus Bata
 Tua, murey, sicut Allemaniad, ¹⁴⁰⁴
 Mea, tuam, Belgica, Inarag de, ¹⁴⁰⁴
 Liber, liber, dicere hanc tuam, hanc me
 Nec herile, gum uterque utrum, ¹⁴⁰⁴
 Batant enim Tuistom genus, ¹⁴⁰⁴
 Boni bonum genus Tuistom, ¹⁴⁰⁴
 Iberi nota, et per, regi, ¹⁴⁰⁴
 Arant, nec hoc, nec illud, de utrum, ¹⁴⁰⁴
 Quid ergo id esse, Duzai, sus, ¹⁴⁰⁴
 Adhuc quidem vocare frustra, ¹⁴⁰⁴
 Tui, iuris, fontibus, ¹⁴⁰⁴
 Cere, surdum, et ipsius mihi, ¹⁴⁰⁴
 Cnefas, et os, manus, pascere, ¹⁴⁰⁴
 Mode huc tibi ante, ¹⁴⁰⁴
¹⁴⁰⁴

Et uno antro, atque Spiritu simul
candens nonum, decem. vultu si ans.
Et ipsa sponte verba amant suos pe.
Et ipsa sponte verba amant suos
Lenity: verum tambe / sui. pe. de. s.
absentibus tuit.

Tui id geni est, peeta; non meum.
Tibig' dicit illa Apollo: / Geni

Tuus facit liber, cui obsequuntur
mei, et modis boni malique. / fallit an
quo est sub.
et.

Jan. Mollerus Palma
rui.

EMMANUEL

DE LA PLUME.

Approchez vous de la Plume dorée;
Des' escriuain tous dociles enfans,
Et que par vous elle soit honorée;
Pour au cest art vous rendre triumpans.
Jeunes & vieux prenez en bon port,
C'est que ma plume & labours vous depart.
Et sime que l'art d'escrire en somme.
Est un tresor que bien doit priser l'homme.

Qui preste non ra.
Qui la non tout.
Qui tout non tel.
Argo gardez vous de prester

Obesacuy (ter cex) ende ter listen
van Edele, Executestey, en hoochgeteerd
Gonckgeer Johan vander doug, & ser
van Noortwyske) by m. G. Bailly
geboort van Andriessp

A. 25
anno 1579.

Religionē, constantiā, fortitudinē,
 genere, doct̄ Erma, amicitia
 nobili.

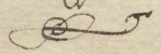
Jano Douze

symbolum hoc suum rogatus observatis
 et memorie ergo

posuit
 Emanuel Demetrius Antuerpianus
 mercator. Londini 14 Aug:

a. 15. 15. lxxxiiii

Cum iam secundo illi se in Angliā
 obtulisset.

Giet lovet nu verley raint v my d'rym hiel
 Gelyc f'lyc /
 Dat kuerdel mit g'lyc uit doer borger segg
 troudering /
 Deerlyck te grunde valet doer synd seef
 en g'lyc in ingt /
 Tweert in v'v'lyden myt, nog de vo -
 mynstpe. sig'lyc /
 Onder C'f'us g'lyc h'lyc romm
 v'v'lyden /
 Nog die h'lyc gew'et / nog der w'olp
 h'lyc /
 Nog v'v'lyck g'lyc g'lyc der sp'lyc
 myn'lyc /
 Wat of wat? G'lyc v'v'lyc die v'v'lyc
 myn'lyc /
 Dat p'lyc, end' our goet v'v'lyc die
 v'v'lyc /
 Wat f'lyc g'lyc? oft d'lyc v'v'lyc
 v'v'lyc /
 Dus my g'lyc dat op d'lyc v'v'lyc
 f'lyc f'lyc f'lyc

Muy, muy, dat blyffte t'wilt fme
vuyt te stiening,
Wout gheboort; gant wijf, hant: day ^{est}
reuning g'winst
Glym smilt, inde st'gind, vnd, by d'v onst
te bekenen.

Lot Olyden fy Hoellint des. 1664
Dum G. Robur. M. D. XXXIV. -
A. Vander Kammen. -

IANO. DOVZAE. V. N.
F. VANDER. KAMMEN.

Non temere armatam veteres pinxere Mineruam.
Vno in te causam, Douza, videre datum est.
Dum nunc districto advenientes comminus ense
Moenibus arces Leidensibus Aethiops:
Nunc grauis exuuijs, partoque ex hoste triumpho,
Mysarum te umbris ^{abditis} in arboreis:
Vtq. sui Caesar et belli scriptor et actor,
Mox tua Pindarico carmine gesta canis.
Fucassum posthac iactabit. Graecia Achillem,
Quosq. alios stupuit Troia inimica Duces.
Feltos, ut voluit, ars vermiculauit Homeri:
In tibi Achilles, et parcus Homerus item es.

Ad Eundem.

66
Douza Charis Bataurum, vni cui facta potestas
Glaudere Castalios et reserare aditus.
Si mihi praemoda Dini paria ora dedissent;
Prima foret Laudes cura per ire tuas.
Atq. vbi deficeret vis tanto in pondere rerum,
Ipse me Amor permis protinus erigeret.
Hec tibi Anos memorarem ab origine ductos;
Excultum doctis artibus ingenium:
Hispano partes memorarem ex hoste triumphos:
Quodq. alia et geris ipse, et tua in acta refers.
Sed tua nec virtus praemis eget; manifesta
Quippe satis per se. nec mihi id est animi,
Qui animum tam tenui vastum hoc opus hiscere aeuena
Nos iuuet in paruo pandere vela lacu.
Vicia res poscat nullis obnoxia curis,
Liberamq. insanis corda cupidinibus.
Nos Patriae misere vrgemur instante ruina;
Funeraq. agnatum cernimus ante oculos.
Quodq. solum primum tetioi, primum aerem vbi hansi,
Proruis in certum, Mechlina, exitium.
Brabantinarum olim, Mechlina, urbium decelle;
Rudera nunc, Venerumq. omnium acerba cinis.
Ae! cui non tanto in Luctu, lachrymisq. suorum
Labatur scribenti stilus e manibus?
Sim Lapis, et ferrum, Geticaq. immamior vasis,
Me intima ni patriae pungat ad ossa dolor.
Quom tamen ut tandem des Ipe meliore supatum;
Plaga noua hic nouies nos Lacerat grauius,

Dum geminis Dominæ ex facibus sursumq. deorsumq.
Alter ut Ixion mentem animumq. rotor.
Perpetuum atq. utinam dederint DI posse rotari!
Dum fruor, horrendum quid libet esse velim.
Luciferos pridem iam a me subduxit ocellos
Laurea, cumq. oculis pectora qua meca erant.
Quodq. meum tenus hac cor pignus habebat Amoris
Egit in aeternum semiamme exilium.
Hic primum capere, fere Amor, sentire quid esses;
Discidium in vero quum sit amore graue.
Mittite ad occasus me mittite Solis ad ortus,
Qua nos ferum non DI, non homo norit iter:
Hoc caput hoc mergat Cælorum Rex Stygia vnda;
Vbiuam Tartareo fulminis igne cremet.
Omnia perpetuar, mea Laurea, sim modo tecum:
Tecum ferre Tonis possum inimicitias.
Donza (nam ais quondam puero præeunte volucris
Nymphas pellexisse in tua vota agiles)
Quod tibi consilium est? magicas vitæ me ad arte
Pesti ut hinc viuo sulfure me eripiam?
Quæq. mea sibi nunc meditatur morte trophæum.
Cogam humilem sacris cantibus ad genua.
Fallor. non virus, non ars contraria amori est.
Testes Circææ, et, Colchi, tuæ furia.
Ire stat in lachrymas, in mille et mille pecuniam
Effundi. es mulier, Lux mea, nō adamas.
Tu interea, ut nosti rerum hoc in turbine
(amantes

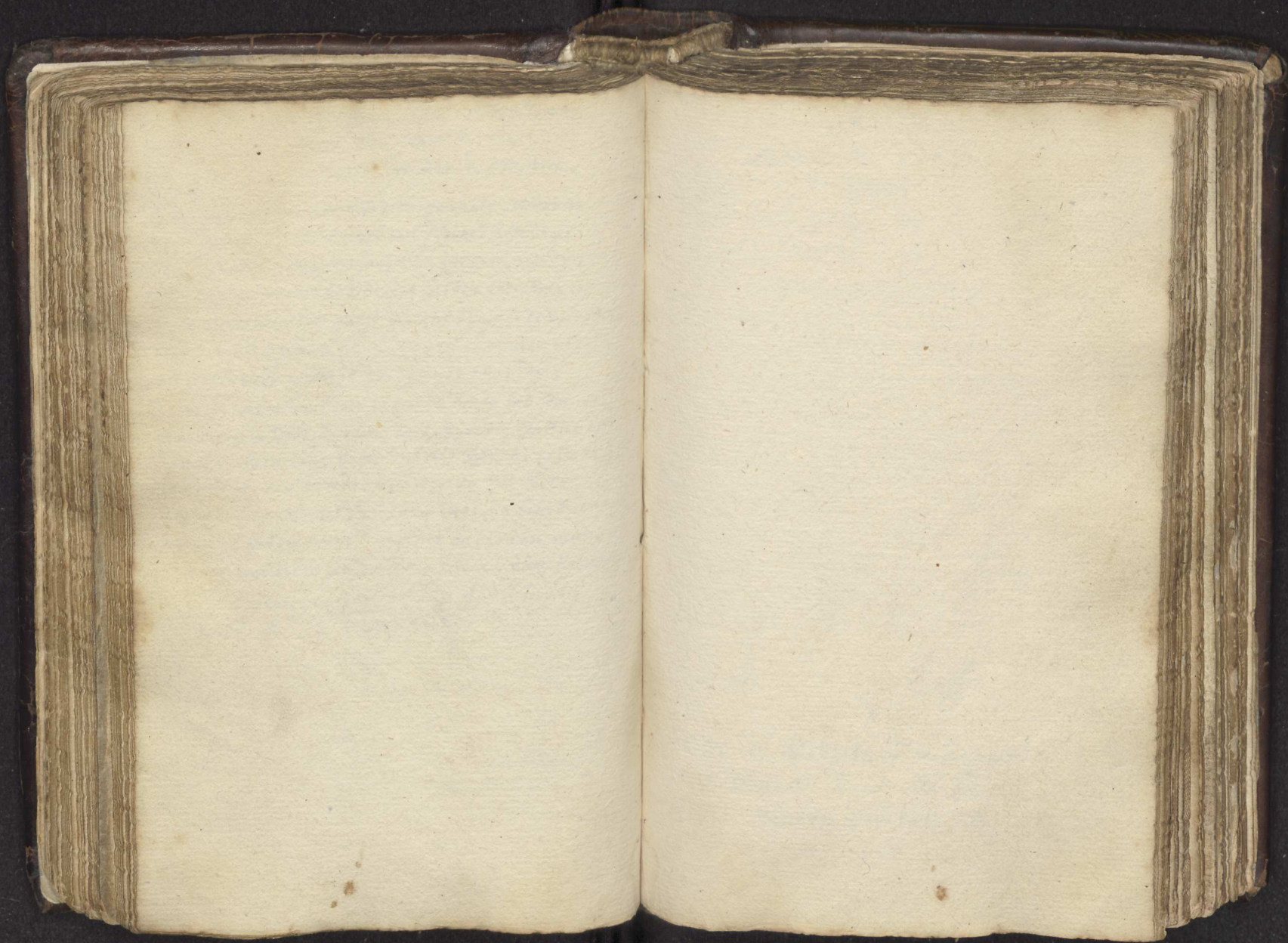
67
Desipere, et mentis consilijq. inopes;
Mellitas voces et prima exordia nobis
Donsa præci. quod si nec prece mota tua;
Nec fletus nostros illa intractabilis audit:
Extremam hanc tum vos oro Deos veniam,
Ve quos nunc in te patior, mea Laurea, fastus,
Eisdem etiam in vestris passa querere precis.
Audiam ego, et curarum hac obsidione levatum
Vivere tum me in merore tuo iherit.
Non mihi eburnea frons, non aurea videbitur ultra
Emta coma; in dentes cesserit omnis amor.
Conuertam nostras alio cum carmine musas.
Donsa, tuas laudes, et tua facta canam.
Lugd. in Batavis. postrid. kal. Nouemb.
M.D. XXXIII.

DOVZAE. GENIO. SACR.

Si mihi, nō, Domine, cuius barbato quodam iuua
suberiori seculi nō Critico fore; dubitarem, ego
tantum, et ipso, et hactenus migis dandi. sed cum
te, cum mones intueri tuos; mores ab flu
manitate ista ad istam humanitatem factos;
Speramus iam nos veniam modo, sed et aliquam
migrari præcipue laudes, ita tu ubiq. huius similes
ita tu imperio nostro, vna quod pampens, manat
et laudis, et duo flumina magna fanis. Deos
quisse, Amicitiam vray optimis auspiciis regibus
milionibus aurtam, optimissimis (for. liquor)
et relatum in dies, et per durandum. Salus migis
vix nobilitatum, et vale, tene un vnuo flo. d.
Ego. Franciscus. Vander. Kammer. hęc g. signavit

Aen myn heere Jan Vander Does,
Heere van Noortwyck.
Francois Vander Kammen.

Te vergeefs hebben niet d'ouders gemaakt Minerve
Met een speere inde hant, met een swert aen de sy:
D'beduytsel DOES, daer van sach men genoeg aen dy,
Als die Geel-wooren LEYD beleyt hielden tweedveruen.
Vhant met Phabus quast gedvent t'papierte veruen,
Gedvent met Apheus herp steenen te maken bly's
Heeft soo ter neer geslicht des Vyants houerdij,
Dat wden naem daer door te veenen daege sal steruen.
Vroom, Vroom Does, door sulc daet, so heeft v. Pallas dan
Alseenen rechten leest haers dubbels beuchs, gestelt;
Op dat ghj als een tweede Achilles in het velt,
Als een ander Homer, v. se Luen moecht bescrijuen.
En HOLLAND haren roem dragende op sulken man.
Niet meer met ROMen dorst om eenen Caesar kyuen.
Tot Leyden in Holland, op Aelder heyligen
Dach. A.° M. D. LXXXLII.

1584.
Avec le temps
Gryse

68

Genero & doctrina ornatissimo viro
Iano Douza Nordouici aⁿo, Iacobus de
Gryse, Prator civitatis Brugensis, e

et agri Franconatum, hoc perpetuum
amicitiae symbolum tempore
suae legationis ad Ser. Angl. Regi-
nam, posuit, Londini XV. Augusti
Anno. (17). 17. LXXXIII.

T. B.

Spes misera est cumba clauis, spes optima
Spes medicina malis vna reperta Quinum.
puis

Nobilitate & doctrina egregie ornato
adolescenti D. Joanni Doct. Duo a
Noertwich familiari suo percharo
hac amicitia ergo scripsit Johannes
de Schagen a Burchorn Lutetiae
m 15 6 1 12 Cal. Decemb:

70
Pour Pavmenter iudura
5 - D. 6 4

Vera illa necessitudo est, et Christi
genuino adaptata, quam non utili-
tas rei familiaris, non praesentia
nostrorum corporum, non subdola
et passiva adulatio: sed Dei timor
et diuinum, humanarumque scrip-
turarum studia consiliat.

Hisp. cog.

Studium sanitatis est non saluari
cibus. Et una temperantia
totius est incumula salubrisque vita
moderatrix. Nulla calamitate et
vixit praemittit, qui vita
fundamentum iecerit temperantiam.

B.H.V.F

Omni virtutum disciplinarumque
genere amitam nobilitatem generis
sui eximiam exornanti Dno
Joanni Doeza domino in Nortwike
observantia eroo, libens scribebat

71
Tuti montes silentium et Fides.

RF.

Rainhondus A freibergian
paris: a^o 67 12° cal: decemb:

Nihil sine ratione

Ut generis, nobilitate ita virtute
et eruditione clarissimo viro
D. Domino Lano Donza D
NoortWick, et cognato
suo unice chavo, amicitie
transa scribebat Lonanij

Fredericus de Reede
Anno 1571 6 die may

NoortWick.

72

Nobilij ac docto A. dolescentij
Johannij Deer a Noort-
wick cognato suo charissimo

hec amicisq; esse scripsit
Lachmanns de Rege
Lutetie Parisiorum
A. 1407. 10. Decem.

Disce meo exemplo formosus
posse carere &

73
Παύλα τῶν φίλων τοῦ πατρὸς

In perpetuae amicitiae pervicacibus
doctissimo & nobilissimo funeri
D. Joānis de Rege Aquilonicae
Scribebat Andreas Bon
arb Lutetiae Parisiorum

Wat ist dais gey metten id ⁷⁴

Wobilissimus doctissimoz
Viro D. Johanni a Doer
cognato suo longe charissimo
Ruperto Johanes a Wacker
met. Lutetia parisiensis
29 1565. 7 cal. Aprilis

Sonnet.

Les dons parfaicts de toute grace
Que nature a voulu donner
Seigneur Doëza & vous orner
Des Vertus vous font l'ontrepasse.
Vostre sçavoir qui tout surpasse
Vostre loz fait tant resonner
En tout lieu. ou il peut sonner
Que chascun vostre amour pourchasse.
Ce que monstre mieulx. que parole
De voz amis ce parfait ralle.
Compoze par tant bel arroy
Qui toujours vous fera tenir
Et garder d'eulx le souvenir
Et de moy le moindre des Rois.

Combien que ce Liure
Bien vous Liure
De moy la memoire
Il faut croire
Certes qu'absence ne separe
L'amour dont un bon cœur se pare.

Hic quæ Doëza vides fidi monumenta sodalis
Sint tibi noy fictæ symbolum amicitiaæ
Regius hæc vro posuit denotus amori
Perpetuo absentis possis ut esse memor.
A toujours
Noy

Ingenue Indolis, virtutis eximia
Summa doctrina, claraq; nobilitas
adolescenti. D. Joanni Doëza ad mutuam
amicitiaæ tum fidem tum memoriaæ
hæc scripsit Jo. Le Roy Simbinen.
Lutetia Paris. 18. Cal. May 1584.
Ind. Ro. 1585.

Sonnet

Qui du corps de vous se absente
 estre son ame de vous presente
 Ses dousa vous monstrera
 par ce present, que vous fera
 de son coeur & amitie
 Laquelle vous promet infinie
 car ni des temps l'orage
 ni des enuieux l'Langage
 ne tieront de vous servir
 & pour ami vous tenir

Veritate, eruditione a genere
 Nobilissimo adolescenti D. Joanni
 Dofa in suum amore
 animum nonq. interitum testatur
 eum hoc ab scripsit Alvarus
 Nonius - Lutetia parisiensis
 prid. kal. Junij 1565

François de Siles

76

Fra. Moncaj Abrebatij, de Cycno et Coruo
 anibus Phabo sacris, ad Jo. Doezam prater
 nobilitatis prerogativam, omni humanitatis
 et elegantiarum genere, politissimu funenem,
 Problema, illius, qua mutua sibi cum eo
 iam dudum arctissime intercedit, amicitia,
 pignus quaecumq; futurum.

Dic age, nam vatum te, Douza, insignibus ornat,
 Participemq; sua mentis, Apollo facit.
 Dic precor, e geminis, cur, quas habet ipse, volucres,
 Albior una nive est, nigrior una pice?
 Et quare reliquis canit una suavius, omnes
 Alterius vneit vocis amaro aues?
 Ture quidem placet alba, placet (scio) iure, canora,
 Candor enim Phatum, Douza, melosq; iunat.
 Altera sed merito sit ut illi sacra, volucris
 Quis male rancia, Dei, nigra quid huius habet?

Lutetia Parisiorum, Nonis
 Decembris. Anno Dn. 1565.

Laularij tam triste putes a turpioris ac
 causa sit elogi turpis et ipsa sui.

Nomen amicitiae barbara corda mouet:

Anno. 1616. Lxvi. xxix. cal. Janu.

ve amaris ama

hoc Amicitia deservitio donant nobilibz
et genere et conditione virum. D. Fo.
Dolza A. quilonianum. Nicolaus
Brouchoyze

Ad D. Dozam.

79

Incesum rauca dudum de nomine fama
Doza tuo, atq; tuos ardentem noscere vultus,
Rumoris musa bene sustentante secundos,
Conspectus tuus, et fama presentia vidrix,
Et pulchro sese diffundens corpore virtus,
Me magno, aeternaq; tui inflammavit amore,
Indulgit tantum generisq; et sup̄ annis.
His tecū auspicijs in non violanda coiij,
Firmaq; costanti dextra hac ego federa feci,
Hæc mādās nūq; peritura carmina chartæ,
Nomina dans albog; tuo, tabulæq; perenni,
Qui hospitibus dat iura deus, mibi testis & auctor,
Esto, prima deum tellus nec inhospita, sunt
Et musæ testes, Tritonia, pulcher Apollo,
Hæc lauro, illa sua vidrice insignis oliua.

Hoc carmine et sacramento albo D. Dozæ
doctiss. et generosissimi adoleſcentis
inſeruit, inſeruitq; sese G. Valer. G. ff.
27 die Apr. Anno 1566

Ad Ianum Doeram.

Ergo ego tam doctis etiam mea nomina chartis
Adjiciam: patriarq; meis tot stemmata naevis
Conspergi, quia Doera inbes? Stabiq; Valenti
(~~scribitur in chartis~~)

Proximus inualido Thorius pede, tu male tate
Par, sociusue viro, quam tu linguaq; lyrae
Arguti aequiparas venoresq; salesq; Tibulli?

Parce meas, parce immeritis onerare Camoenas
Laudibus, et positis sine me mutescere plectris,
Quem iam olim Aonijs iratus Apollo choreis
Exclusum miseris procul amandavit ad artes,
Proq; modis morbos iussit, pro pectine postem,
Et medicum melico pro carmine discere gramen,
Maoniumpq; senem Coo mutare magistro.

Tu cytharam exerce, Citharis que Phoebo, ^{et Hec}
Admiseri iugis, cultiq; Helicomides ardent ^{mes}
Inseruisse choris, hederarq; et baccare sacro
Annuant, Clariq; rogant ad suscere tauro:

Tu, nova dum pubes aetatis, Amorq; Tenusq;
Atq; Minerva faciet tua, te vocalibus exple
Fontibus, et laetos vagus exspatiare per hortos,
Ena Nymphae, Charites, Galatea, Corinna, Neera,
Lesbia, Laura, Chloe, Nemesiq; et Cynthia ludunt,
Aliernsq; pedes, alterniq; brachia quasant
Lasciva, violasq; rosasq; et lilia myrtis
Intexunt, etserta tuae immortalia nectunt
Doera comae: Tu perge, Deum et tua fata sequentis.
Nos tua mirati longe vestigia, segnes
~~Sed~~ Causenonq; moras, atq; oia lenta trahamus,
Tristibus implicati curis: tu carmina Musis
Digna tuis cane, quae nos aure stupete legam;
Si modo, Pierijs quos expulit improbus antris
Delius, ipse tuos non dedigneris amicos
Candide Doera tuis hilarare subinde Camoenis.

Tuus Franc. Thorius Delio:
Ave. labore. fide.

Monie 23 April. 1566
Hincos dijos dingo.

81.

Judex Sobrius, Franc: Thozij Bell:

Ura fidemq. colo. procul hinc procul oia frandū
Agnna. cehe nefas: ura fidemq. colo.
Cede venerato frontem fac undia fuco
oblita: cede. med subdola lingua foro.
Planda tume patas, modo ne medaciabado
Verba sono fallant, insidraſq. ſteſiant.
Simplis est neſſire dolos, tollat ſua cerdo
Munera: muneribus non ego vendo fidem.
Iudice me nulli noxa ferat vllus unq.
Gratia: nil amor hic, nil agit hic odium.
Res tume est aduſa ſuis. non poſſe placere:
Obſequio leges ſed temerare nefas.
Dux mihi Lex: populiq. ſalus Lex, aſſecta Legi
Integritas: comites huic pudor atq. timor.
Proco luxurie procul hinc, procul arte faſtū
Nec locus hic Baccho, nec locus est veneri
7. ſui iſta tabuſq. ſing. bilant e.
SOBRIUS aſpicij, IUDICO MAGNA DEI
Memoranda

Ταπεινὸν ἀρετῆς ἐστὶ σωφροσύνη μὴ οὐκ
In perpetuum pignus obsexre a
trae describebat Nobiliss. viro
D. Jure Doese Jacobi: a Maggrod
Lindum an. 1573 20 Janua

Ad Ianum Douzam a Noortvick

Jonge om teoret d'innuorod ransit Apello
 arastotiq' noum' farilos' x'isio' seroat
 Quo' famp' in'iste' d'olm' seroat' in'iqui
 et d'et' om'iq' f'and' et' m'iq' d'ef'it'io' h'et'io
 d'et' h' i'amp' d'io' m'iq' o'p'at'io' d'eg'io' a'it'io
 n'it'io' d'is'io' a'it'io' m'iq' o'p'at'io' d'eg'io' a'it'io
 i'nt'io' d'is'io' a'it'io' m'iq' o'p'at'io' d'eg'io' a'it'io
 o'p'at'io' d'is'io' a'it'io' m'iq' o'p'at'io' d'eg'io' a'it'io
 d'is'io' a'it'io' m'iq' o'p'at'io' d'eg'io' a'it'io
 a'it'io' m'iq' o'p'at'io' d'eg'io' a'it'io
 m'iq' o'p'at'io' d'eg'io' a'it'io
 o'p'at'io' d'eg'io' a'it'io
 d'eg'io' a'it'io
 a'it'io

In p'ig'ant' r'og'at'io' d'om'io' d'io'
 a'it'io' d'om'io' d'io'

Ecco le mie insegne, il nome, il cuore
Doza: che offendo, ecco che vengo
Di vostra alma virtù, sono ispirato
A rendervi seruito et tutto honore

Secuola su Pont. Max. sumit an vir
In his iudicis esse dicebat q ex bona
fide

Generosissimo, nobilissimo et studiosissimo
iunior, totius Hollandie splendore. Dno
Johanni Douze Pro de Kortach in
perfectum amicitia fedus et usq
graciam reconciliationem ponetur
Jacob. Rodenius Galus
Luciae

Quid tibi doera pot cupiet carme amo
 ris
 Inter tam doctas cribere nostra manū
 Carmina me fugiunt fugiet iratus apollo
 a fonte et sacris iussit abesse suis
 Nil tamen hec cura cessit pudor dñis amori
 q oras sudore frigida ligat iners
 hec igitur capies perfide pignus amici
 Quem neq mors vestro pteahet a
 tenio

Nobilissimo viro ac poetę
 excellenti Jano doere dno
 a noortdijck amicitij
 ergo scripsit
 Albertus van leende .i. Doct.
 anno 1566 Sexto idus octobris
 Vlti aior 21

Ἐπιτομή. ἐν ἑκάστῃ

85

ἀπὸς σαρκῆρ. καὶ τῶν μὲν ἐν βροτοῖς
ἐσθλῶν γενέας. κατὰ μέτρον ἐπέειπε
τῆς ὑπερβίας τούτοια τῶν ἐξ ἰσθμῶν.

Nobilitate, eruditioneque preclaro adolescenti
D. Iano Dolare μνημοσυρον scripsit VIII
Kl. Quintique Annibal Guicciardus. Lutetia
Anno M. D. LXVI.

Gelycke boog, gelycke blaas
 gelycke haas, gelycke maas
 gelycke sinus, gelycke vaet
 gelycke mawel, gelycke oya
 gelycke vrose, gelycke goya
 gelycke uay, gelycke daet
 in moog ic dat hy volwassent
 was on w. Gaunb is gelyk
 on dat hy brennt vande by uelulle
 po-esth

Gelyk wat veld

Roemer de foga

Ad Ianum Douza à
Noortwyck.

Disertissime Iane Douza, vatun
 Et quantum fuerit venustiorum,
 Et quantum fuerit disertiorum,
 Aut quantum est, alijs eritue in anis
 Vno dixerit ore te poetam,
 Et te delicias nouem Deorum,
 Et te, qui comitem, dureq. quidam
 Arbitrumq. sacra sacrum ratione
 Phoebo te exhibeis vel inuidente.
 Ergo nil tibi dulce pre Camoenis
 Pra te nil quoq. dulce in Camoenis.
 Has tu plus adamas tuis orellis,
 Teq. ha plus redamant suis orellis.
 Quod inter reliquos multos poetas
 Ait pessimus ille Laurimanius,
 Ille pessimus omnium poeta,
 Tesseramq. animi sui hanc relinquit.

Ad eundem puri Troi
rhai, eiusdem fere
argumenti.

Iane Douza nobilis poeta, Vatum
Quidquid est venustiorum,
Quidquid aut fuit prius disertiorum,
Posteris entur in annis
Te unum & unum deus novem Sororum
Ore nominabit uno:

Te sibi rarent auremque, presidemque
Musa, Apolline invidente,
Te lepore alent inusitato & usque
Castalis laudabit unda.

Nihil tibi ergo dulce ridet ante Musas,
Ante te nihilque Musis:

Id, quod exteri, et sinit domestici, id quod
Quilibet poeta norit,
Quodque idem nec vlla subtrahit aetas,
Indiraueritque id ipsum

Quidquid

Quidquid est, fuitur, entur alijs in annis
Iudicium seueriorum.

Clariss. iuueni Iano Douza
a Noo. Moych eterni amoris
erō & hac adscribat Cor.
Laurimanus ad X. X. X. X. X. Anno
Ch. D. LXIX. XI. Calen.
Martias, quo die olim
Christia cognatorum
affiniorumque fiebant.

III
II

A. M. G. H.

Δὲρα Σιαμὸν ἄνδρα
κίβρα δὲ Περσῶν,

Δὲρα παρ' ἄλλανδῶν
ὄφθινος αἶμα φέρων.

Ioanni Douze poëta
doctiss. nobiliss. & ditis-
simo scribebat Gerartus
Falkenbourgus Nonio-
magnus. XIII Martij.
C17. 10. LXIX.

Impius aerumnas multas patietur: at ille,
Qui didicit Domino fidere, saluus erit.

Ioanni Douze clariss. doctissi-
moque viro Theod. Pulmannus
Craneburgius amicitiae ergo
scribebat. Antuerpiae xii. Mar-
tij, C17. 10. LXIX.

Mors oib. ex natura aequalis
oblivione apud posteros in
gloria distinguitur. Tacitus.

Memoriae et amicitiae aeternae
nobiliss. doctiss. viri Jani
Doucae Hieronymi Berchemius IC
amatorum subebat Louanij
III Kal. Octob. 1577.

Francias.

In spe et silentio erit fortitudo vna

Genere et virtute vere praestanti
viro. Dn. Jano Douca à Noirewyc
Galiel. Silvius tanq. nunquam
intermoritura amicitiae tesseram
Antuerpia scripsit xuy. Martij
1569.

91
Labore. et constantia.

Nobilitate et eruditione
praestantiss. viro Dno
Johannj Douxa amicitiae
ergo Christophorus Plantinus
Scribebat Antwerpiae 14.
Martij 1569.

Omnia vincit amor

Generoso & Optimo iuveni
 & poetae excellentissimo
 Joanni Douzae Joan. Goro-
 pius Becanus cum aliquid
 non posset temporis &
 ingens angustia exclu-
 sus nomen suum salte-
 m scripsit in titulo am-
 citiae monumentum

Ad Vitam.

Vivam vitam meam es dulciss. Vita qd ergo
Mira, qd potes es si misere moria
Et si Vivina es morior magis at ungi loq
Mors qd Vita tu gratior illa venit
Ergamur / capere simul dulcedine motis
Et cupies meru' Cadida Vita non
Mors etiam Vita, Vita ^{mors} mox Vita sequi
Mortuus hanc nos i plia truda nunc

Dona postquam dilecto Dona Vocaris
Teqz tunc potest dicitur esse in sil
Rerte etiam pides rufi et plerima
Imposita Nam nomine et omne ^{mors} habes.
Siquis te dicit Dulce diciturqz potestam
Hinc patiorum nora regis dabat.

Id amicitia p piqua Dona sunt
64
Ma tibi Thesdu datumqz ista fidel

Merklinia scribebat Adriaens
Vanderbiurg. p. d. h. d.
gous M. D. LIX.

A V R E A

94

H V B E R T A S

S A E C C L I

Nobilissimo Poëta Jano Douza Dño a
NoortWyck humanitate eruditione Virtuteque
insigni; hoc suum hubertatis symbolum, in
amicitiæ nunquam moritura inmemor synon
Hubertus Golzius Sabens et merito sua manu
exarabat Brugis Flandror. III. Id. Decembr.

M. D. LXXVI.

AL TUM FUGITO NANS. ⁹⁵

· ἸϚ Ἰψπἰ Ἰπἰχψἰ

ἑπάρας κατέρραξάς με.

ἔξοχά μ' ὑψώσας εἰς αἰθέρα, κάββαλες αἴθης.

τάδ' ἐστὶ τοῦ θεοῦ. τὰ μὲν πυργοῖ ἄνω
τὰ μηδὲν ὄντα· τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσε.

Δύσα μουβάων ἑλικωνιάδων ὑποφῆτα,
οὐ κεφαλὴν κυκλοῖ δαφνιακὸς σέφανος,
ἐς πάτραν οἰχομένω, τῆς δὲ μέγα κῦδος ὑπάρχεις,
τοῦτό σοι ἡμετέρης μαρτύριον φίλης.

Nobilitate, eruditione, ingenio, omnibusq.
animi dotibus praestantissimo, et poëtae
excellentiſſimo, JANO DUZAE Nordovici
ſcribebat franciſcus Nansiſius Iſem-
bergentiſis xvi. Kal. Januar. 1576.
Brugis flandrorum.

— δόβις ἡδ' ὀλίγη τε, φίλη τε.

Εὐπτοιαὶ μὲν ἔσονται.

Ex vado Oceano et gurgite dubio
 Caetesi a Genio. cymbula fœdibus
 Ad portum & placitæ terta Polyimnæ
 Ducatur facili manu.

Nobilissimo poetæ Jano Douſæ.
 Steph. Vighius amicitia
 telserum L. M. scripsit

Vighius poeta pictorq; pessimus
 P. P. P. P.

CHRS
יהוה

REPOS AILLEURS:

Vela dato: atq; alibi sedem tibi quare repostam
Cœlica Euangelij quò cynosura vocat.
גַּר אֲנִי אֶל חֲסֵד מְצוּחַ מִמֶּנִּי: קִלְקִיט

Nobilitatis stemmate, Virtutis laude, Eruditio-
nis splendore, Charitum deniq; ac Musarum
festiuissimo lepore prastantissimo Viro Dño
Iano Douza; Philippus Marnixius SanctoAl-
degundius, hoc Sacrosanctæ ac perpetua amici-
tiæ Symbolum posuit: Postrid: Kal: Februa: 1578

Carmina si nossem, te carmina ligna desu-
sed quia non didici, carmina nulla dedi
Id tantum obnixè cupio te Douza rogatione
Hoc tibi sit nostræ pignus amicitiae. Ph. Marnix Ald:
Amsterdam in officio apud And. W. G. de W. C.

97

98

IANO DOVZAE

Dno in Nortwyck, poetarum
nostri temporis, si eruditionem
et venustatem, cum eximia
generis nobilitate, et incredibili
morum suavitatem coniunctam
spectes, nemini (ne ipsi quidem
Secundo) secundo,

B. VULCANIVS B.

αιδου γεγενην μνησθησων οίχτας.

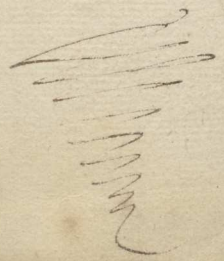
Hec animi tibi Dovzae mei monumenta relinquo
O utinam possem linguere et ipsum animum.
At superest, quando huc a me seingere non est
Ut tuus, ut cupio corpore sim atq; animo.
Qualis ero reducem me quando Holladia cernet
Et Schola Ligduni nobile nomen habens.
Cuius, Dovza tuo nutu si portio fiam
Multum debucero, forsan et illa, tibi.

Rotterdamj.

CL. 13. LXXIIX. III. Febr.

Sors altera praesertim
 Tarquinius fasces prostravit summa virtus,
 Nec tamen inde diu libera Roma fuit.
 Namq. decem Reges Claudio truculente dedisses
 Verginia latio mi foret orta salus.
 Oppressa est tandem libertas Caesaris armis,
 Sustulit hunc Brutus, caesus et ipse fuit.
 Hinc didici monitum quam sit Sors altera praesertim
 Quae lantum tristem, tristia leta facit.

Generosiss. nobiliss. poeta summo
 Iano Douza Dno in Noortwyck
 L. M. Q. P. Steuuechius
 Anno ab orbe redempto
 ∞. Is. LXXXII.

Aristot. περι ερμην. α.

Ἔστι μὲν τὰ ἐν τῇ ψυχῇ
ζῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθη-
μάτων δύσκολα. τὰ δὲ
γεαζόμενα ζῶν ἐν τῇ
ψυχῇ

Διαλογ. τῆς αὐ-
της κῆ ζῶν φιλοδοξίας.

Μουδὰ μοι ἐννεπε. Φιλ.
Δουδά καθ' ὄν ζῶν δύσκολα
Ιαένω;

Μουδὰ
Δουδά μὲν ἐπι ἐπὶ. Δουδ' δ' ἄν ἐκείνῳ ἐπι
Ἀλλὰ κῆ αἰ μουδά. κῆ ὁ τὰν ἐ ζῶν γινούται
Μουδά μενού ἢ δουδ. ἀδὸς ὁ δουδά πέδῳ

Φιλ.
Νυν δὲ κ' αἰετ. Ζι δὸς ἀδὸς; κῆ μουδά
Ζι δουδά;

Μούσα
Δόξαν ἐγὼ πάλαστος. δούς δὲ χ' ὁ Δούβα βίον.

Εἶλ.
Τοῦτο δὲ πῶς; λέγε μούσῳ.

Μούσα
22^ο. λέγε βιβλία Δούβας
Ζήσεις. κ' ἐν βούλῳ σου βῶ βοί
εἴμυ τόδ' εἶ.

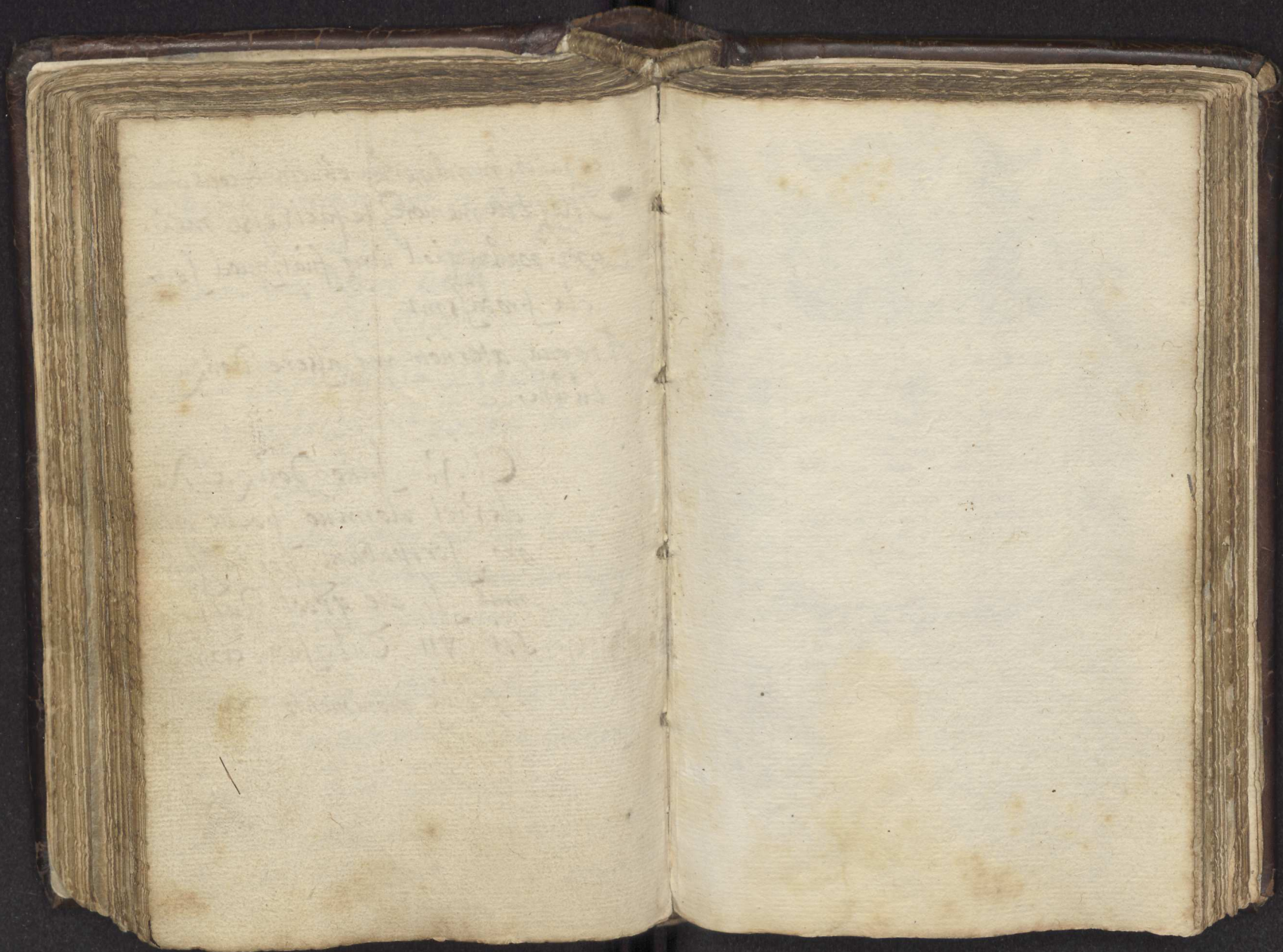
Sic ego. Sic contra quacūq; erat illa sororū,
Rem quā in praesentem me rapiens digito
Singula facta refert. miror dūm, Cyn-
thiūs hęc te
Quanta parte sui nectaris ambuerit.
Miror & ὅ. magis quae mirer maiora quōsthoris
Condita & credit Calliopea tibi.
Candidus in quorū admittis me quoq; parte
De paucis ἄμῳ quos tibi amas comites

101
Nec satis. in nūmerū cūctantē cogis amicū
• Meg tui memorē, te facis esse mei.
Euge. bonū quod utriq; fiat, quod se-
cula probassint

Aeterna, aeternū me asserere Jovis
tūū.

Cl. V. Iano Jovis a Nor-
dovici domino poeta opti-
mo scribebam poeta Jesso-
mus J. de groot Jelphe
Sis VII Cal. Jan. 1715

In hoc monumento M

Vantschap gemaect // In schyn bedect,
 Vensche Coubrint
 Des conit de noot,
 Esfelic laect. // Mer die beddhect
 Wreat, in es tye
 Van angst te groot,
 D'le ee eghbaect, // En noot den Baect,
 Es, Paet, noch spint
 Noch storm, noch stoot
 Haer d'boortel uact. // Mer onbeddect
 B'iff, hoe lang k'eft!
 Jae naie de doot.

1575. n^o Decemb.

Tot en yedant by elck bande gedynz yte ende
 onbeandertiche brantscappe, in the, hooch,
 yedandey, Sedes, Santefte, Ion ch'eer
 Iohann bande Doy, heere tot Noontdoye, by
 t'ndey bande t'bede seaxceingre de t'act
 Sedes in de v'p' t'elc bouyemoot en t'uffe
 gemaect es dit ges teet by m'n Iohann hont.

Ad Iam Douzam Nordvici

Fasces tabulae quae non meritura virorum
 Nomina magnorum sacro servatis in albo.
 In quas cum me Douza referri possis, amene
 An fugam potius, versat sententia mente.
 Nam quis ego? nostra quae tanta est gratia Musae
 Ausum qui sedem temerarius adfectare
 Inter tot genio, et lingua praestante viros, qui
 Parte sui semper meliore superstiti vivent,
 Elysiq; choras agitant te Duce campis
 Vatis, et praeceps adscripti Heribus. At non
 Non eadem dederunt averso mure Phœbi
 Sperare Aomdes, nec per vestigia vatum
 Parrasi ad bifidos colles, fontemq; perennem
 Monstrare viam, ripas ubi plurima ium,
 Hinc inde, et laudem dispensat prima laurus, ubi
 O fortunatos quibus hinc insisteret callem,
 Foelicem datum est Helicona ascendere cursu
 Et propius Divas audire in monte carentes.
 His neq; mori, Stygia nec avarus portitor videt
 Nec metuenda dies, tristes quae in fumere flamas
 Addet, et exigna cinerem componet in urna.
 Non Acherantis aquas, non tetra fama sepulcro
 Claudunt, aetheras sed contra libera in auras
 Nantur, incrementa rogo et sibi simit ab ipso
 Hinc et Maeomdes, quo sese Graecia gaudet
 Unguisq; decus Latij, et visq; verane,
 Quis illa felici aetate fuerit Poeta,
 Sortiti nomen post fata perenne supersunt,
 Doctormq; per ora volant magna alata Phœbi.

Nec te quæ a puero docta eduxere Sorores
 Douza gemis clarū, longævi temporis ætas
 Nesciet, ingenij videntem dote beata.
 Et mea Leida tuis imper cantata Camenis,
 Per te nomē habet æternum, & fimeris expers.
 O qui Letheas non passus es ire sub undas
 Douza fidem tantarū operū, longæq; labores
 Obsidij tenebrosa in nocte jacere sepultos.
 Quæ mihi nil merito Thesææ candidus offert
 Nomen amicitæ, chartisq; loquacibus vitro
 Me cupis inscribi. quamquā nō illa meis par
 Conditio est humeris: nec stridulus iter olives
 Anser ego salvo possim residere pudore:
 Nec mea, quæ facio, lucem, neq; tela diæi
 Carmina ferre queant, doctis indigna tabellis.
 Attamē improbius velim tam ius ta petenti
 Ingnare, & voti sincerū dūdere annici.
 Nam quod dimidimq; tu me amplecteris, atq;
 In tuæ amicitæ me adsciscis sacra, vocasq;
 Pro genio facis ista tuo, quo dulcis est nil.
 Hoc igitur fidei tibi nostræ Symbdōn esto.
 Tesseraq; inscriptum sacro cognamē in albo.
 Ut quos iungit, miris argenteus alis, amor
 Pagma iungat, & æternorū hinc testis amorū
 Ad seros abeat per secula mille nepotes.

ÆVITERNITATI ET GRATIS. S.

IANO DOVSÆ V. C. POETÆ. Q. DOCTISS. QVOD
 LEIDAM AVSPICIIS SVIS CONTRA HISP. INSVLTVS
 FORTITER DEFENSAM ÆVITENO INSVPER CAR.
 ALIRE MACTAVERIT. FRANCO DVVCRIVS ET
 SVO ET PATRIÆ NOBIS GRATITVDINIS ET
 PERPETVÆ AMICITIAE ERGO. P. M.
 LVGDVNI BATAVORVM. PRIM. CAL.

CIO · IO · LXXIX

Ad eundem

104

Δῖσα πάρος παλαιός, καὶ εὐσεβῶν φίλε
 κλουσῶν
 Ἠρώων ἀνδρῶν εὐχαιρὸς ἀγαθὰ φέρων:
 Ἄγλαον ὃ καγίστων θεῶν ὄλβον ἔδωκε θεαίων.
 καὶ φθόνα κοσμοῦσεν τοῖς νόον σοφίῃ.
 οὐλομένην ὃς ἔμυ Λεΐδας κοῦραν δι' αἰῶνις
 βαλλεῖς ἐς κρηότων γὰρ ἀσπίδων.
 Μυαόσωνος λαβε τῆς νόσ ἀγαθῆς, φίλῆς
 καὶ ἀλλήλῃ φίλιας σὺ βόλον ἐσω εἶμι.
 οὐκ ἔστις ἐμῆς συνδέσι πέσει ποτὲ ἔγνααι σέο.
 Ἄλλ' ἀγαθὸν καὶ σέο λήσασ' ἐγών, καὶ εἶμι.

Λυκαβ. τῆς σωτηρίας.

Α. Φ. Ο. Θ.

τῆς τῆς Γαλαθίων

Νουκηνία.

Libertas nescia mergi.

F. D. L.

Ida generosissimum Virum. Vicinū inter
poetas æm nostri Phœnicæ. D. Launū
Douzam Nortwici dū v.

fortior humanas arces Hyperione nati
no stūdo atq; libet atq; splendore radiisq; tūctū
lūmū, et astorū obtrūdit lux atq; minorū:
Sic quā destitūto p̄ritūto aet̄ am̄pla interet
fulgentis lato ingūū nūq; Douza sup̄ollit;
Nō famū hor̄ mīnū ad tantūm rēp̄a dōrorū
Nōa quē tantū fulgēt infēta tabellā,
Cronūa iam totū fama fūctū p̄ orbē
Sūgūctūq; domū Phœbi et p̄dēta radentū
Estip̄ctūq; labētq; animū dō p̄rita nostrā.
Quī tūctū gīt̄ mōrē, Mutūm p̄dēctū
Vix p̄e fūmū tūctū rēp̄ctū p̄stībū mēdū
Vixq; ingūū rēp̄ctū dēstīnatū, et ar̄p̄
Auriliū, sup̄ūctū p̄ctū dātū dūm p̄stībū
Cōp̄ p̄ctū tantū quē rēp̄ctū dēctū
Quōctū v̄ctū m̄mū fūctū, rēp̄ctū tūctū
P̄ctū dēctū p̄ctū nō v̄ctū rēp̄ctū
Quō famū imperio, v̄ctū rēp̄ctū Douza
Obst̄ctū? m̄mū dūm nō v̄ctū rēp̄ctū
Quō m̄mū offīctū dēctū rēp̄ctū p̄ctū
Atq; ad am̄p̄ctū p̄ctū dēctū dēctū
Dū m̄mū quāctū dōctūm lūmū rēp̄ctū
Nōctū fūctū p̄ctū. Dōctū quē p̄ctū p̄ctū
Douza rēp̄ctū p̄ctū: p̄ctū ar̄ctū p̄ctū
Fōctū fūctū: fūctū p̄ctū p̄ctū dēctū

Quas famae laud opis est nostrae hinc reddat, saltem
Gratias agam, siquidem in studio suo habeo
Dona facili remittant mea Stamina Parvo
Ergo hic imperio Quo magnis parva tabellis
Nomina nostra quam multo praeserta pudore
Commigrare uides, totq; inter clara locari
Summa, vel uideat quod sit supantia lato
Aeris radiis) timido uera de caetera parat.
Simpliciter utinam pro nomine Praesertim patri
Dextera effigiem lineat. Cum uera spectat
Summa unum quauis uisunt me: uisunt uisunt
Obsequio et uultu rectantem posse: Sed istud
Cum fieri uisunt: manant inuoluta rapellat.
Praesertim turpe rapit, deoq; Galia uerari
Nomine nostra uisunt: unum quam uisunt praesertim
Dum silet, ingratum manulam remittit sibi.
Cum uisunt tot aspiciunt a solibus uisunt
Poste illustrari post uisunt: ut uisunt summa
Coemta featus lumina de lumine sumunt.
Primum igitur tanto quod uisunt dignum honore
Dignum magnisq; Praesertim addere uisunt
Dona uisunt: imo summas for praesertim praesertim
Nomine ego atq; habet, nam praesertim uisunt.
Iude fides uisunt hinc de fanoq; futurum
Ut qui iam uisunt mandantur fide uisunt
Summa amantur, tabularum et uisunt uisunt.
Vix de post uisunt magis uisunt praesertim uisunt.

106
Solay ruidelis Parvarum dantat ira
Cum simul iam animam nostramq; uisunt amoris
Audiat quod Praesertim uisunt inania uisunt uisunt,
Cum uisunt (sua sit) sed uisunt uisunt uisunt
Nomina, quae uisunt uisunt uisunt uisunt.
Praesertim uisunt uisunt uisunt uisunt
Uisunt loquar de animo, aut aliud uisunt praesertim uisunt.
Praesertim uisunt uisunt uisunt uisunt uisunt
Agricola, ingrami uisunt uisunt uisunt uisunt
Consule uisunt uisunt uisunt uisunt uisunt
Praesertim uisunt, uisunt uisunt uisunt uisunt uisunt.

Hae auita stemmatis nobilitate
Illustrissimo, doctrine tamen
morumq; fulgore longe illustriori
D. Iano Douze a Northwick Poete
cum celeberrimis uisunt uisunt uisunt
lumibus conferendo, vel potius
anteferendo, Paschasius Baust
Gustensius uisunt uisunt uisunt uisunt
praesertim multoq; magis ad uisunt uisunt
tanti Ecete uisunt uisunt uisunt uisunt
ab eode ad hoc praesertim uisunt uisunt
propria. uisunt uisunt 1579.

ואני קדבת-אלוהי ׀
 ליי-טוב :

Clavis uno D. Jano Douze
 amicitia ergo scrib.
 Joann. Vinianus Valentianus
 Lugduni Batavorum
 vii Augusti MDCXXC.

GRATIS SACR

IANO. DVSÆ. CL. V. OPTIMO. POETAE
 OB. CIV. SER. PATR. KARISS. PUBLICO
 RVM. STVDIORVM. IN. BATAVIS. CVR.
 AD. HUMANITATEM. EIVSQ. STVDIA.
 PROMOVENDA. NATO. NIC. DALIVS.
 EIVSDEM. ET. MAGNI. IVSTI. LIPSI.
 AVSPICIIS. HON. AVC. ET. IN. CONLE
 GIUM. DOCTORVM. ACADEMIAE.
 LVGDVNENSIS. ADOPTATVS. PATRO
 NO. CLIENS. HOC. ADF. SVI. MONI
 MENTVM. L. M. P. EX. A. D. III
 KAL. SEPT. ∞ 10 LXXX

Quamquam haec inter nos nupera notitia
admodum est:

Inde adeo ex quo liber sum, et iuris mei
Antiqua est tamen, et amica digna symbola
Sed vult tabellis Phoebus abstineam manum
Si contra faxim Marsya memov ut sicut
Neglexi et sensi miser Medici hant
medicas manus

Frons ipsa testis, id mi Dosa velliquum est
Ni farre aversam et mica molliis Deum
Ut igni aut vnda perdat me, aut
ante exuat.

Nu. Dabius vlti.

Matth. 6. 33.

Quærite primò regnũ dei & iustitiam eiꝯ,
& ista omnia adjuventur vobis.

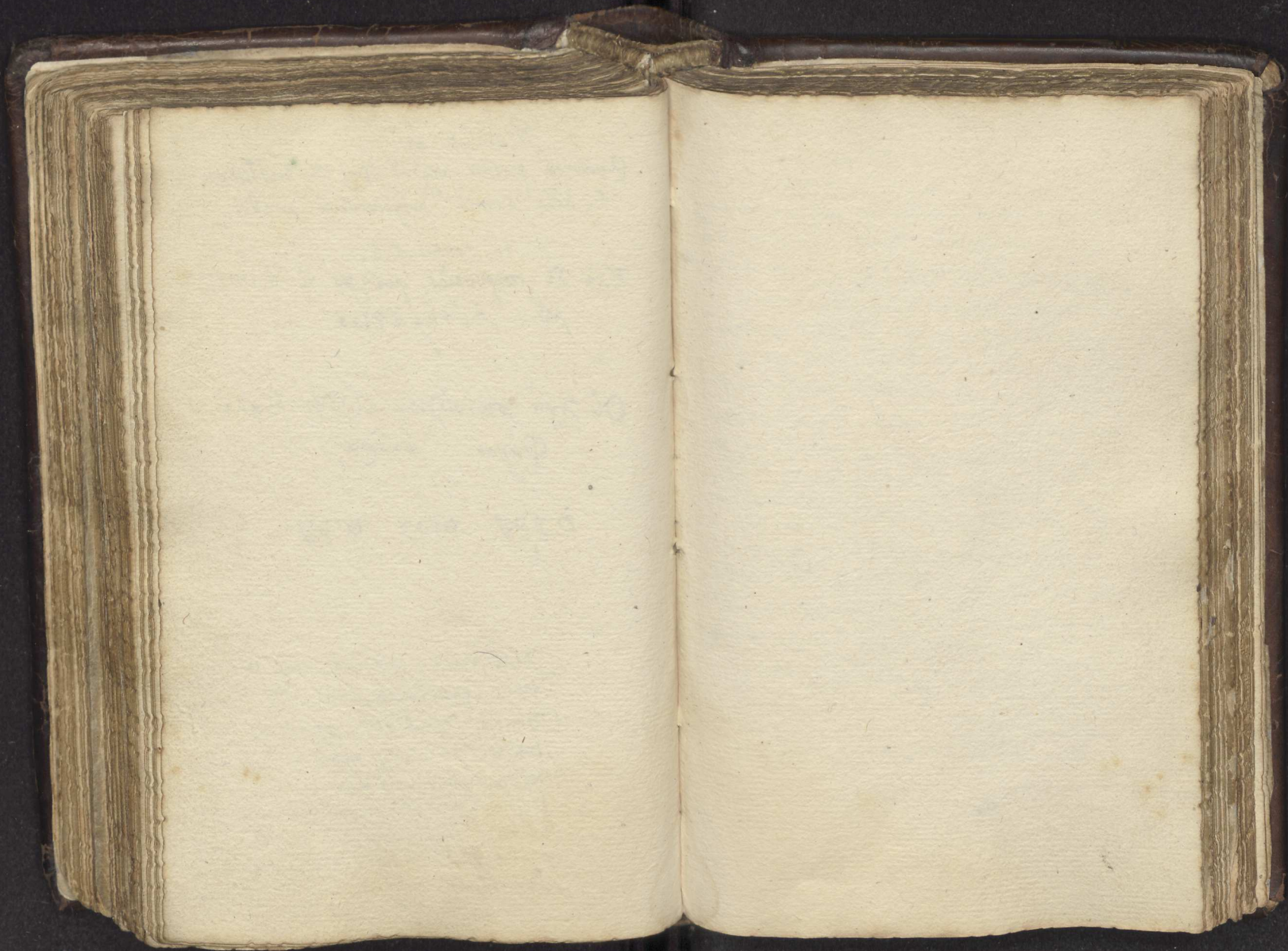
1. Tim. 6. 6.

Εσι δε κοπιωσις μεγας η Ευσεβεια
μη αυταρκειας.

Ου γη πανυχιον οδων βδνη
φορον ανδρα.

Ε.Ο.Α. Ε.Ο.Α. Ε.Ο.Α.

Nobilitate, pietate, atq; erudi-
tione præstanti viro, D. Iano
Douza Nordotici, affinitatis iam co-
traita, amicitiaq; recens quidem imita
testimonium, porro aut̄ conservanda
perpetua munusculor, pignus ac appo-
sita scripsit manu propria, Wer-
nerus Helmichius Ultrai. Lugduno
Ultraiectum rediens, 17. Januarii.
an. nouis. temp. 1582.

Maxch. ad amicā nauigare paratā.
Iucundis mea Vita cupis discedere terris
Et tua terribili credere vela mari.
Aq̄si tantus amor liquidus est ire per Indas
In lacrymis poteris tendere vela meis.
Pro ventis, ter mille tibi suspiria mittā.
Illa velim remos impedisse tuos.
Me miserū. te cura mei nō sistit amoris,
Ibis, & horribiles ingrediens aquas.
At saltē precor hoc morietū parce negare,
Cor mihi de viuis erue visceribus.
Vt vice sit tibi, (vita) ratis: kata nā tibi
Ante fuit, regere hoc vt libet. sedes
Et tantō regere ipsa potes: nā ipsa potes.
Inclusus, mergi te prohibeōt aquas.
Nec quod parua mei sit cordis cyba, vereeri.
Per pelagus cōcha Cyprā vecta fuit.
Neue moriā, timeas, nil corde citatus vbi.
Sic vna meū, Lux mea tibi iter.

[Handwritten signature]

ⁱⁱⁱⁱ
Pas a pas marchant.
Tutius & multō pedetenti loq̄q̄z
Q. Curtius
Nemo fideliter diligit quē fatidit.
Nā & calamitas querula est,
& superba felicitas.

Jano Douza D. a Noord Wyck.
Domi & militia vere nobili.
Poeta primario. V. C.
Amicitiae natae & conseruatae
ergo.
Christi Dr. V. seruatoris
natalit̄is 1502 Jul̄ bet.
Jacobus Marchantius Neop.
Ant Werk. scribebat.

S.S.

Douſa ignoſce precor, quod ego temerariis animis
 Charta ſanc affantiſ comaculare meis
 Nam Phœbum & Muſas alio reor endopeditas
 Atq; in verruca cūm ſtrepitū choreas
 Ducere Parnafſi late quib; hoc nemis oē
 Perſonēt; An ſurdus aurib; eſſe puto
 Et Phœbū & Muſas. Nam ml alta voce ^{exocanti}
 Auxiliū nec fert ſeu Dea, ſive Deus.
 Ergo cūm mihi ſit liquor ex Helicone negatiſ
 Non potui gemo ſcribere digna tuo.
 Poenitet & calamū cepiſſe quaterq; repreſſi
 Et puditu eſt Dio carmina inepta libro
 Me inferere. At virtutiſ cū candore, tuiq;
 Admiratio ml, virib; hunc animū
 Firmarunt pauidū, pudor ois abinde recedit
 Et quavis trepida ſcribimus iſta manū.
 Sint hæc Douſa precor ſinceri pignis amoris
 Pignis amoris quo me obliſgo ſerpetnum.

Omnimodis claris. viro
 SANO DOY. R. Norlonij
 Gaſpar Schuermomus L. M. S.
 RW. 60. p. xxxii. Noni Jani

Aue le temps & ma peine.

Iano Douza
orello nobilitatis Bataua
tear paruum hor magni amoris
monumentum

Jac. Bongarsius Bodrjanus

P. L. M.

Lugd. Batauor.

PR. KAL. LVIN. F.

cl. b. XXCIV.

113
Per nō manifestar il mio dolore
Tal volta rido che me crepa il core

DIO. FIDIO. S.

DOVZA decus Phœby: cui iam tum fata dederunt
Luce triumphatam pellerè barbariem,
Claudius ingenti castrum cum mole posuit
Qua prope Nordouicum sibilat Oceanus;
Præsidiū sedem Romanj, arcemq. Latinam,
Contra insultantes hinc mare & inde viros:
Reliquias cuius Thetys præsaga Batauis
Et tete retendit maxime DOVZA simul:
Certum omen fore te, vicinis quj ortus in agris
Reliquias Latij redderet eloquij:
Eccece habes noster paucos hos symbola amoris
Ad incompósitos & sine lege modos.
Vna quos possis tamen hac ratione probare:
Et calamum ceppi funditus erubij.

V. C. IANO DOVZA NOBILISS.

& cum hominem nomino
quid quaso opus addere?

scribji L. M. in patria mea

Gabriel Rolandus Antuerp.

VII. Eid. Jan. MD. XXCIII.

Possis ut hoc nostra maculetur pagina dextra
 Duxa si tui fiet gratia, et istud habe.
 Laus hinc nulla mihi, nec gloria quarit' ampla
 Gloria debetur, lausq; suprema Deo.
 Me iuuat in viridi spaciando lilia valle
 Carpere, qui permis nititur, alta petat.
 Si comes est virtus, minus haud est nobilis ille,
 Prodit ex humilis cuius origo dorso,
 Quam qui progeniem celsa deducit ab arce
 Et timido iactat degener ore gemis.
 Quam fuit in vasto natura operosa gygante,
 In fabrica minimi tam fuit illa viri.

Eruditione et nobilitate praestant
 fib. viro Jano Duxa domino Nort
 viri &c. in symbolum feliciter in
 choata amicitia scribebat

Martena. Antuerpiae. 9.
 Januarij anno 1583

flagranti desiderio dare nomina jamdiu
 Optaueram necessitudini tuae
 DVZA: sed ingenius remoram pudor attulit.
 Ob nominis famam tui clarissima) 1493
 At vltro cum nunc non dedignere libellis
 Jūbere Baudimontiu ascribi tuis
 Cedat id ex voto, fideiq; perennia sint haec
 Qua te colam (perusq;) testimonia

Nobilitate et Doctrina Excellentis
 Viro Jano Duzae Nordovici
 Domino in memoriam recenter
 mita sed et nunq; defectura
 amicitia. scribebat Hantabersia
 1x. Ja. 2y anni M. D. XXCIII
 Baudimontius franciscus
 Dixuudus flandrov

Γοίης ἀμφὶ φέεθρα Κανσπίς ἀρχεται
 Κύνος ὅταν ^{ᾠδῆς} πύματον παρ' τέλος
 ἔστ' ὄϊς.

Τοῖα μέλη σέθεν πέλεται, μέγα κῦ-
 δος αἰδῶν,

Ἀλλὰ μὲν ἔκ' ἴσος τῶδε γένοιο μύ-
 ρον.

Κύνον γὰρ ταχά μοιρ' ὀλοῆ θα-
 νατοιο κίλνει,

Καὶ σὺ μάλ' ὄψ' τεῖς λούχωνε
 τέρμιν ὄϊς.

Vbi amici, ibi opes. Plau.

Vico nobili, et claro D. Jano
 Douza, principi poetae nostri
 cui Dominicus Baudius hoc car-
 men

esse sui uoluit monumentum ac pignus a-
 moris, immo potius obseruantiae.

Uagdun Batavorum, MDLXXXIII.

Et grand' heur grand' heur.

ANTIQVA FIDEI GENIO.

Has ne meam, cetera tanta inter nomina nomen?
 Censeriq' tua pars quota amicitiae?
 Eas; tu namq' iubes. Et ego ut parere recusem
 Douza tibi, haud regum, divitias meteam.
 Nec tecum ingenio aut doctrinâ cernere certum est.
 Non mens usq' adeo mentis egrata mihi.
 Certent, quis tali sub compare gloria vinci,
 Sit meus haecce procul ambitione pudor.
 Hoc sat erit, contra ut redamem te, ac mutua faxima,
 Nam quod aliis speres id nunc est nihilo.
 Ne tamen immunes tibi sit culpae tabellae,
 Me tibi habe nexu mancipioq' tuum.
 Vile quidem munus, factor, si caetera spesces;
 Sin' animum, mais nil habeo, neq' aures.

Hoc vti versu concepi, ita facturum sanc-
 te et Lipsianum in morem pollicor tibi,
 vni clarissimo, et (proatissime dixerim),
 infuentia aliquis me conumescit, nemo
 perfidiae. Plane loquax cum Achille - Ho-
 mexico,

EXDIS MOI KEVOS OPIOS APTAO NV
 ANOTV
 OEX' ETEPOK MLI KEVON EN OPEOTV NV
 NEV DE ETIY. D. Baudius.

D. Musicis S.

117

Douza Lubens meritoq' fidem do, dico; sed audm?
 Unanimis animis ut bene constet amor,
 Lex sit amicitiae, diversa a versibus, una;
 Versutum versum addicere, non animum.

D.

Fano Douzas a Noortwijck postarum nostris
 Belgij nobilissimo, et nobilissimorum Longo
 doctissimo, firmandas amicitiae DD. ignobiliss.
 Jc. Carolus Rocafius, postfatus talend. 1782
 1783. Ludgum Bataviae ::

Idem augenda amicitiae hanc epigrammata posuit.
 quantumvis varijs varijs te laudibus oznent
 Douza, tamen paucis hoc etia' adijcia.
 Dives opum, doctus artes, et stemmata clarus
 Unus habes hominum quod solet esse trium.

Aliud.

Sunt qui te Douzam, sunt qui te dicere malant
 Duzam; neutrum ego: qui? no' Dusa Musa mihi es.

Aliud

Douza iubes nosfri me tradere symbolum amoris?
 Non satis hac nostrae sunt munimenta manus.
 Non satis ipsa manus, maius volo, nepe meipsum.
 Nec tibi, crede mihi, me dare velle mihi.

Tunt denotulsm? qui ate Ear. Roc. J. f. P. N. Ardeburgio

Luminibus sic officas, fave pro alibi Craspi:
 Sic h' Gant Roma nung q' Batava anti' amet;
 ut Volupe est a' proprio, q' me i' merito ultro
 E' in amicor'um, Doufa, pubes numero,
 Musti rami numero, vix ullus ubi extat
 Lucida pennato quin terat astra gradu.
 Hinc alium non seu h' solus, aliquid mihi i' me
 Doctorem magnis quo placia' me gunt;
 Talia sed fama' primordia surgere, qua' nec
 Innumeris Luxent secla Voluminibus.
 unu' hoc me male habet, nullum quod reddere manus
 Digne pro tantis suis potis officiis.
 Nam quid det, nunquam licet cui lacte merco.
 Ter' tu' tubus, atq' tu' virginis' fave?
 Cui fandi' Titymidos clusum est, quem spectat amoris
 Veritate nata patris Diva super' celsis.
 Nil certi; nisi for' tu' amanti in spiritibus & omni
 Ingenua factam a Simplicitate, fidem.
 Quae si te non digna satis, tibi dona videntur;
 Atq' quantis faveo' obnoxe infidys.
 Sui, Summi supra p' anima, solo per cupis, ut sit
 Deo'um Ode virtutibus usq' h'is;
 Quis nam usq' vixit me fortunatior uno?
 Quis cui Coelestis plura dedere Bona?
 Nam in quanto celi quis pro, Sorbis d'obus impar,
 Sto'q' impar celsi divi h'is ammi.
 Cyonae, tantis d'usim omnes p'curere pennis
 Sacra colunt quotquot humina Amalha.

Annus?

Annis. Garq. meus probe amoz tibi sine probatur.
Annit & nota luphrz ipse coma;
Et rata sint, dixit, pacta gar, dū oculo aspi cū aequo
unanimes homines vberz pectoribus.

+

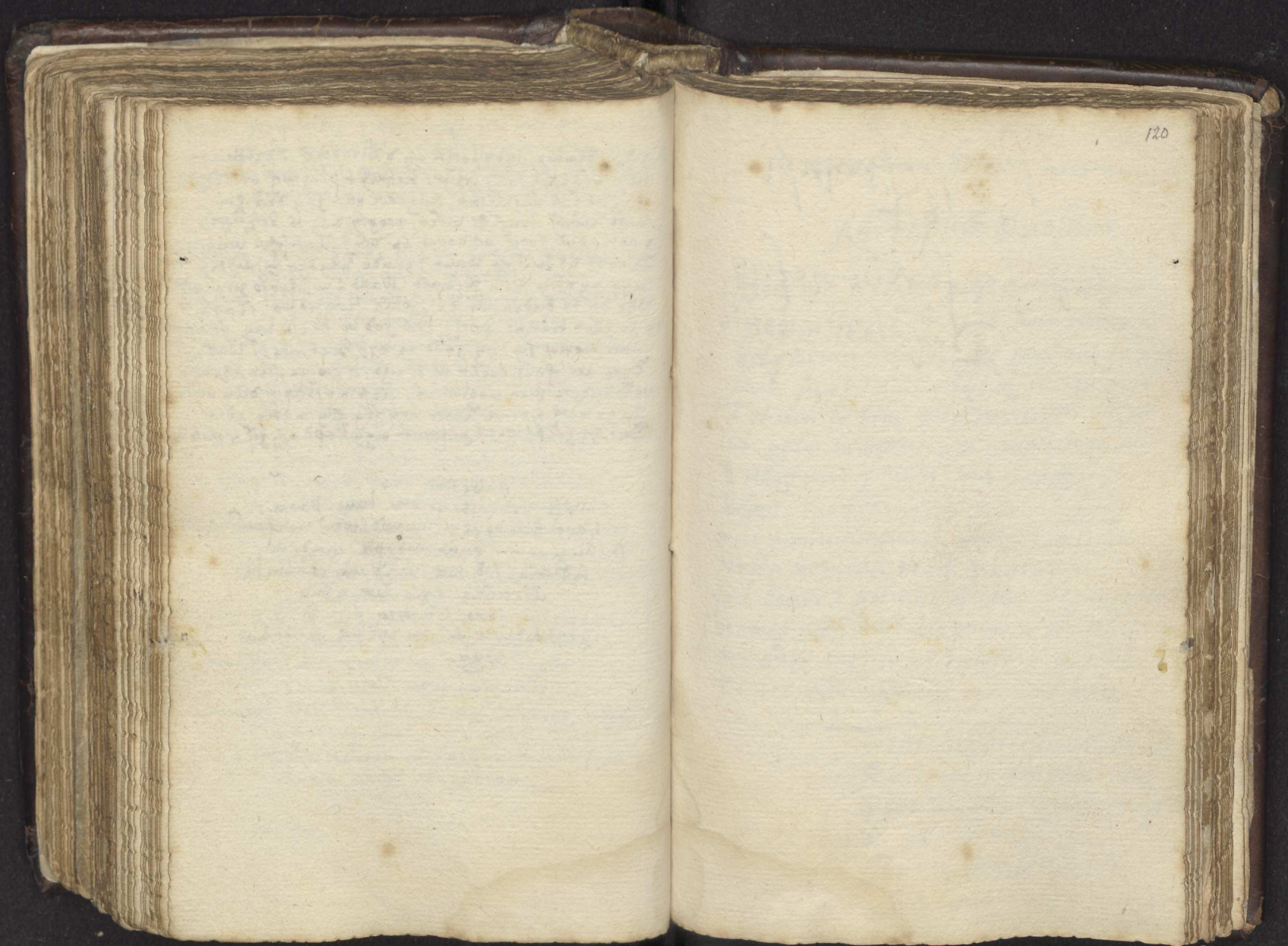
Nox ubi, Persephoneis laxato carcere, nubit
polum migrante cyclade;
Sursum homines tollit oculos, mundi q. tueritur
Modo gar, modo illa lumina.
Aspicitq. sibi fiant pauca, numero è numero, arce
quibus palam impulerit pubare.
Sol at ut equivocam quassando lampada, Noctis
Equabus inquit fugam;
Ilicet exigua, farsa moriuntur, ubi qz
stetere dicere hant queas.
Sic quoq. si surgat, vado monumenta, libido
modo gar modo illa volvere:
Forz quidam melioris erit spectare moneta,
Retonditiq. spiritus.
At quem Doufaa ostentant se Emblemata Musa,
Sua Cupido, que manu
Nulle loqz & mille modis ita Vermiculavit
Se Apollo victum ut mgemat;
Cedit Romulei Cantores, cedit Galli
Sonus vterū unus omnium est.
Qui ergo volit montes Eratus, latiosqz, fatiget
Canorū ales, ut eluat;
Doufa scripta Helicon mihi erūt, mihi erūt Agamippe;
poeta vox et audiam.

+

Als die pfeux untbliegt ou d'arabes t'ont dragly
hij soltzeit honden stat; sietmy t'pluymit ge'tant
Beelst sig zuyt hie, dy gedre nau zuy dra g
met zotuy tong & viter, poogly duy te be'agly.
E'oor (dit goog gebocet op den swaeflyc wagly
Blookit d'g'mel'ly want) zynde dy eer in d'g't;
my ey'ly niet t'smact: want t'wil'lyen so yerkerst
Vez dy te buden, als de swaef trouwette (agly.
lae so zees harkit d'g't: End' god ir borst bay glad
hant monus gij, gy zoud in my gert, als in v'ad,
D'ns aen'lyng beelt & deult, o Doufa, sijn x'z'ly.
T'welr mids t'riet moelir is; geest my, lupm d'ny moer
In zomaz netter dact my sly g'ly m'ly g'et,
Dat gy zel'ft wort gepoert my l'epd als z' h' elly.

Habe tibi

Clariss. nobiliss. q. vna laue Doufa,
hanc Bilinguem moud itoz v'ersum
fri'Gliguem. paut meapte quodum
fiduria, sed hie maxime comitahis
ell'it'bris exhortam a ho
lano G'entio
gratitudinis & perzpetue luminas
ergo.

Vite sumo sept aug. 1784

Ingratis feruere nefas
Douglas Scotus

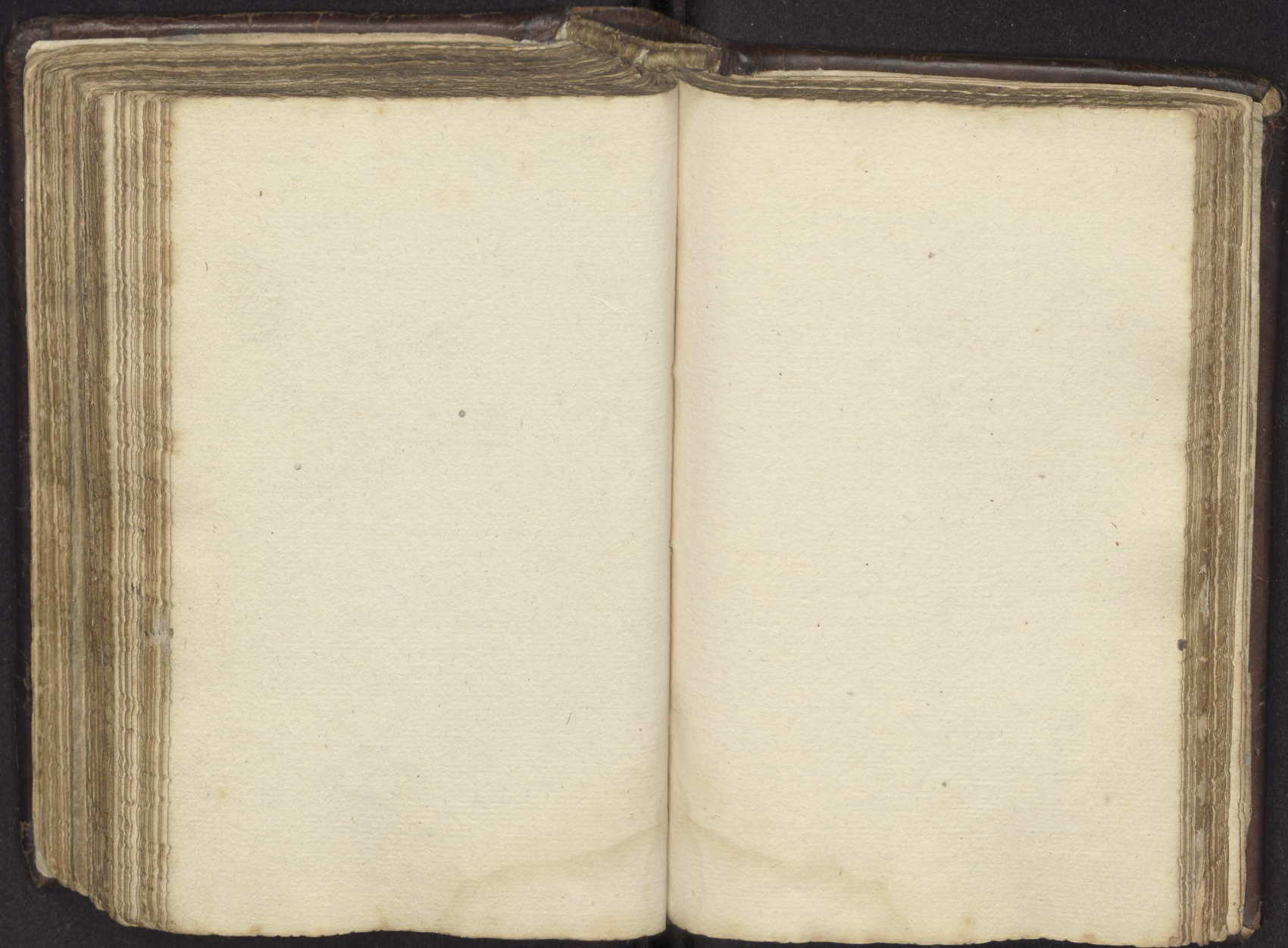
numquam homini Cantum
Ad Zanum Doufam

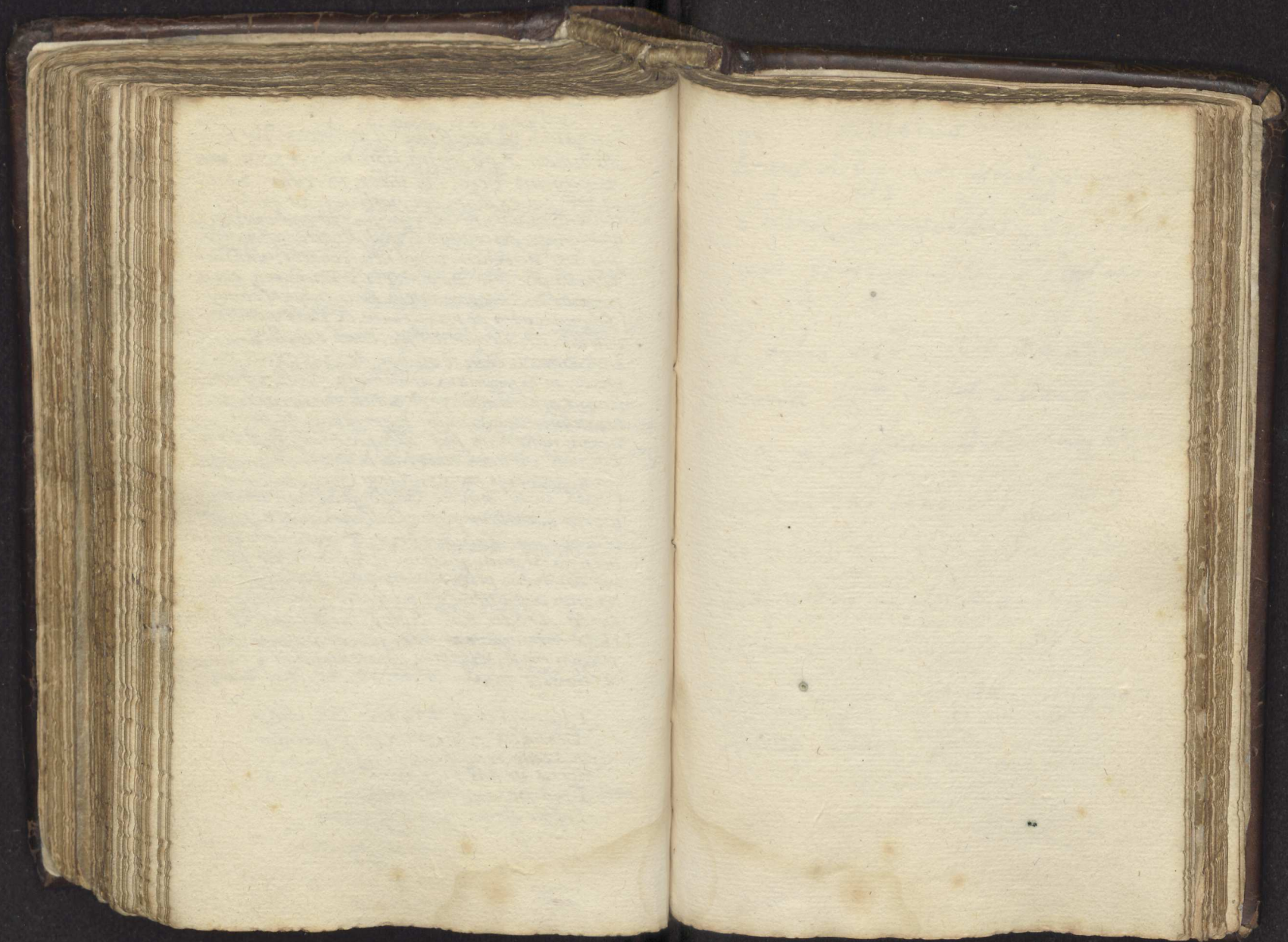
Piorum arbiter atq; ocelle vatium
nobilissime Doufa: non tuorum
belgarum mos, sed quot aut fuerunt
aut sunt, aut atq; erunt in oris
Totum se tibi Werthenburgus offert
et voto in numerum vult tuorum,
Indignus fatore tui Libelli
hospes, candiduli et sacri Libelli
cui tantum niveos fouens poetas
nulla nomina nouit impiorum:
sed contra accipies fidam atq; amorem
namq; pessimus hic poeta Doufa
quanto pessimus omnium poeta
tanto est optimus omnium solatis.

Tibi nobilissime Doufa
Amicitiae rogens in te
pignus hoc quaterunq;
L. m. scripsi
Cor. a Werthenborch
Lugduni belgarorum
mensis Octobris a. 1784

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Large, decorative calligraphic flourishes or sketches, possibly representing letters or symbols.]

Hylarins

Deus religione intelligendus est.
Metate profitendus est: sensu
vero persequendus non est et adorandus.

Paulus a Dzialin Dzialinstij
Savae Regis Alti Poloniae et Swe-
ciae in Angliam Belgicamque legatus
scripsit hac sumo et singulari Guis
et totus aui Vtro, Pano Douzer
Blandoru consilio, singulari
et nunquam obliuiscenda amicitia
ergo. Haga x. Alon. Augusti
A Mo Saturni 1597.

IN VIA VIRTUTIS NULLA EST VIA.

125

*

VERA VIRTUTE NOBILI.
GENERIS SPLENDORE ILLUSTRIS.
OMNI ERUDITIONIS LAUDE CLARISSIMO.

IANO DOVZE
A NOORTWIJCK.
MVSARVM DELICIS.
GRATIARVM ALUMNO
BATAVORVM GLORIE.
PATRIE DEFENSORI
ALTERI LEIDE OCELLO.
VIRO INTER BONOS OPT.
INTER MAGNOS MAX.

VT INTER INITA INTER NOS AMICITIA
PERPETVO VIGERET ET
VIVERET.

VT & QUAMVIS DISIUNCTIS CORPORIBVS
CONIUNCTI TAMEN ESSET

ANIMI.
HOC E SVI MNHMNOEYNON
PIGNVS AMORIS
ET MUTVE BENEVOLENTIÆ
TESTIM.

LVBENS QVIDEM POSVIT
AST INVITVS RELIQVIT
(QVIPPE SE IPSVM MALVISSET RELINQVERE)

CAROLVS
BARO ZEROTINVS
NAMESTII ET ROSSICÆ DNVS

LVGDVNI BATAVORVM
AD SAL. M.D. LXXXVII.
TRID. KL. APRIL.

Seneca.

Sic uiue cum hominibus, tanquam
DEVS uideat: Sic loquere cum DEO
tanquam homines audiant.

Idem.

Non mirum est in tranquillitate non
concuti: illud mirare, ibi extolli aliquē
ubi omnes deprimuntur: ibi stare
ubi omnes iacent.

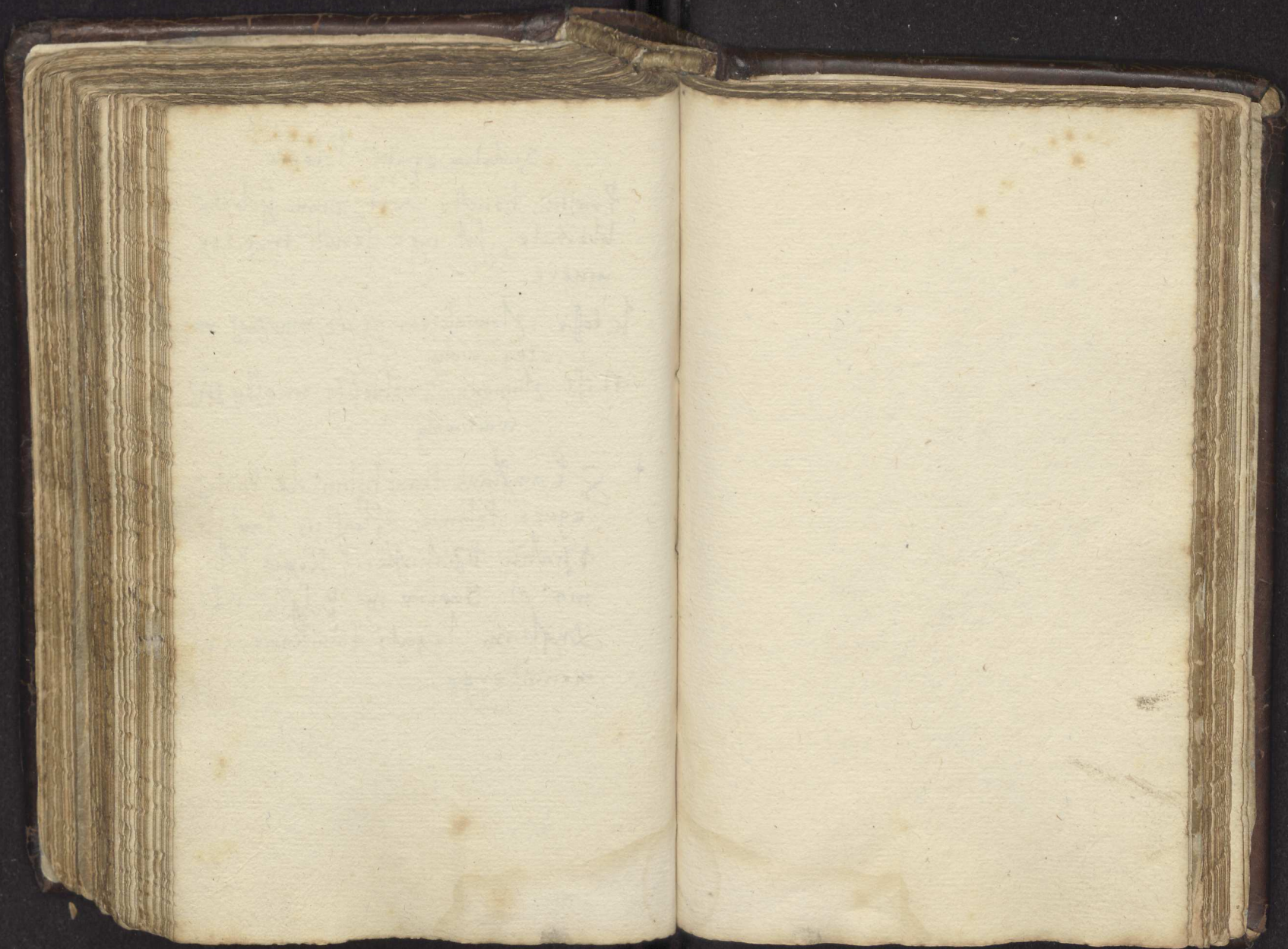
Magnifico et Clarissimo Viri
Dn. IANO DOVSA A NORT-
wyck, obseruantie et amicitie
causā scripsi Wenceslaus
Lescinius Dominus in Lesno
et Goluchow & Polonus. Haga-
Comitis. Anno à partu Virginis
1595 mense Nouembrii

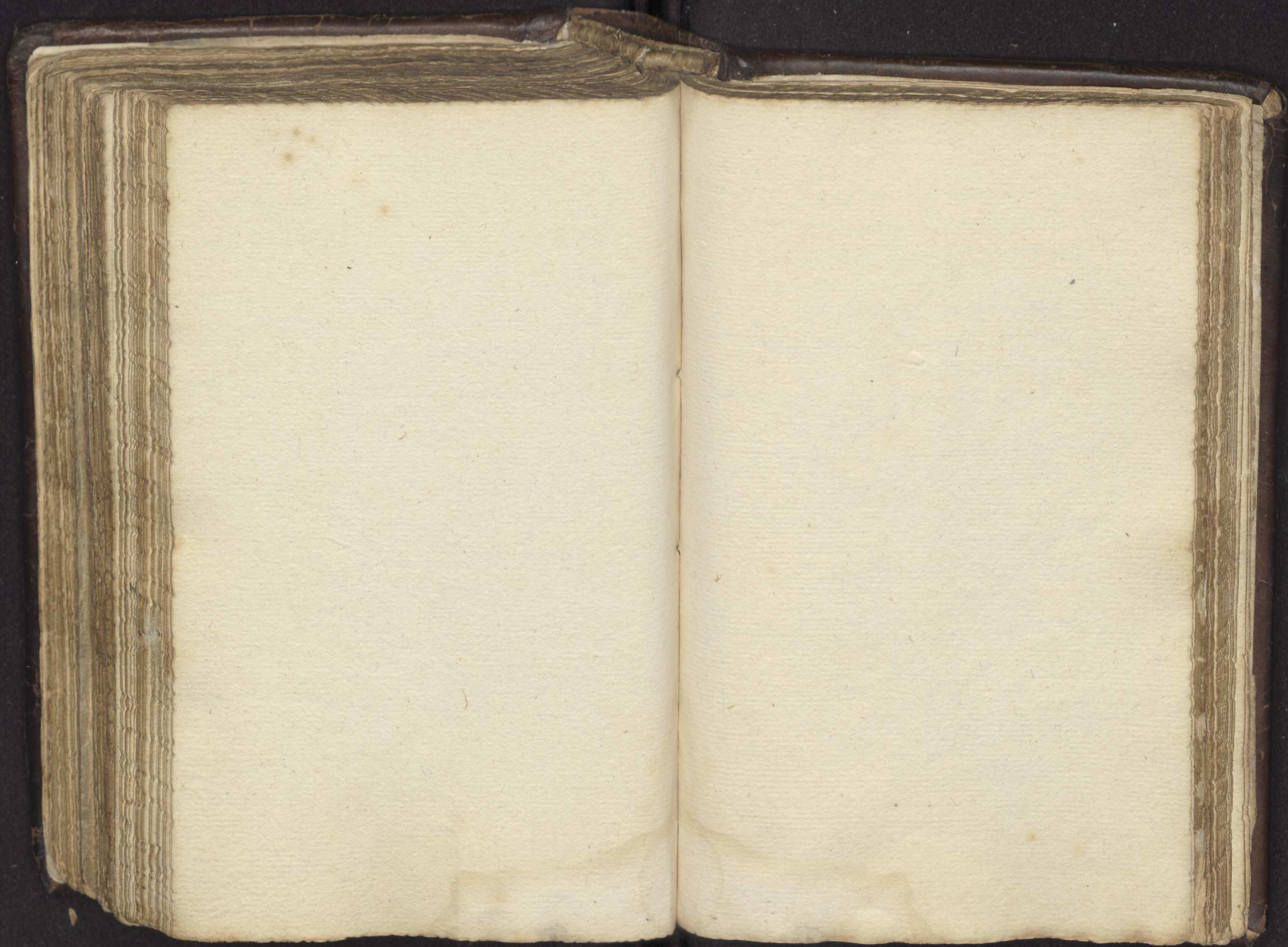
127
Symbolum equitū Poloniarū

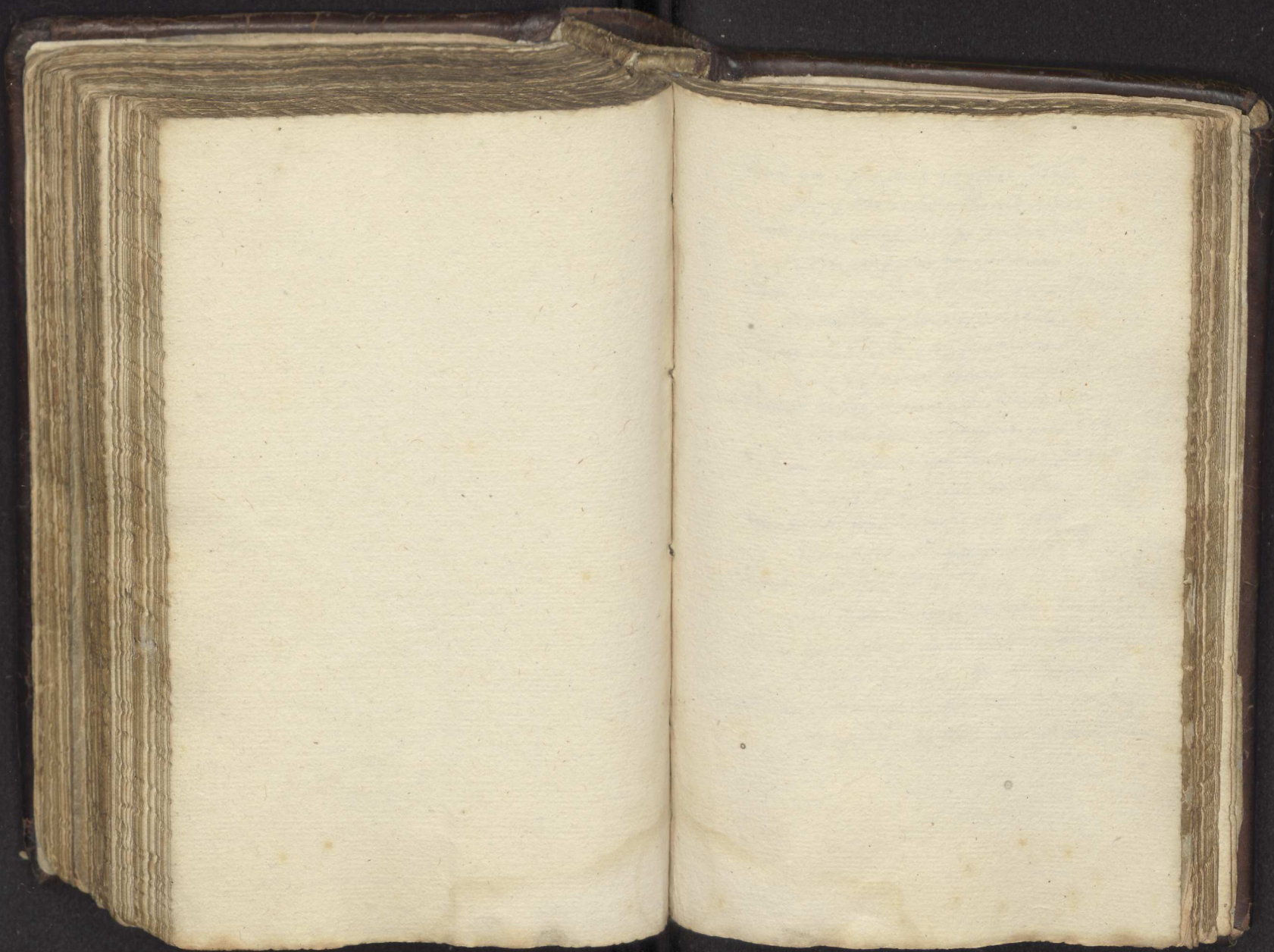
Præstat honestè mori, quam spoliatū
libertate, sub iugo seculi turpiter
vivere.

Ktosia cłowiekiem cżnie umrzec wa:
cżej woly
Niss zupionij zwolnoscy mialbij sicz
wmiawoly.

Stamplaus Bartholan de Bielisa
equus Polonus, Mystris Pauli a
Dzialin Dzialinski, Regis Polo:
niar et Sveciar in Belgii et
Angliam legati familiaris me:
monis ergo.

Aurca pax Roma clauso regnabat EANO,
 Idemq; mox reclusus homidi dabit
 Natis signa, novog' furentis turbine belli
 Regni quiescentis peti cacumina.
 Idem alius prax dat, sed eode nomine PANUS,
 Apollin^{avii} primus in certamine.
 Ille ubi inexhausto genij se continet alveo,
 Quatq; mentis abdite recessibus,
 Parnasi medijs resonantia plei^{tra} caverni
 Pulsant quinta composites paucis Deas,
 Ast ubi carceribus ruptis sua robora IANUS
 Venog' pandit affluentis ostia,
 Bella movet toto dispersis orbe Poëta,
 Certus sua, quicquid canant, victoria.
 Quid, quod Heliconio Thymbrav^u colle latentem
 Apollinem, sacrasq; provocat Deas.
 Nunc dulces Elegos, nunc Pindarico altior ore
 Pulsam resonans Iberia Tyrannide.
 Quareti Maxoniden, redyt Maro, quarisq; Musas,
 Et, quid si Apolline alterum, male dixero?

Nunc abeo, mi Dura, vale vocat me fata. qd ergo?
Tene mihi eripiet Anglia, meq' tibi?
Faud ita: me retinet dulcis tua Musa, tibiq'
Iamdū me rapuit, eripuitq' in hi.
Ergo abeat corpus, Batavis remanebit in oris
Pectus hoc, En carmē pectoris indicū,
Et me felice dicam illo nomine, Namq'
Absens praesentis pascat amore tui.

Eximia virtutis doctrinaq' viro
D. Jano, ~~duca~~ Dura,
inter nobiles doctissimi, inter do-
ctos nobilissimos Poetae,
Amicitia' natae & conservandae
ergo scripsit Georgius Benedictus
Haekmensis
Lugduni Batavorū
1593. 29 Sept.

AVITERNAE AMICITIAE.

S.

Lex non plura petit duobus us tu,
Tota mente Deum timere fovam,
Proximumq; suum velut se amare.
Lex non plura petit duobus us tis.

ברוך אתה יהוה

למנו כי חקיד:

Wor gott wor draut dem mangelt nicht.

Dio e spettator, il mondo la scena,
E noi gl' auditori d'onde' et e piena.

Quam diu, fuy mal, fay bien
Et sois content du bien!

N. C. Lemens Trelarus Mosella:
nus amicus amico D. Jano
Don Jo. Nordvici, Antuerpia
vii. Januar 1613 LXXXIII
P. S. Q.

CELO MENS INCLUSA.

ECCO NULLA SALVS SINE NO.

Εν τῷ αἴθρῳ δὲ ἡρεσίας
ἐνδραπέτει τῷ καλοῦ.
Ἐν ἀδὲρ σὺς ἐλucet honestῶς.

J. Bodinus. retat.
52.

לְהַשִּׁיב חַיִּים חַיִּים חַיִּים

Ex arbo sed
Non sine Deo.

לְהַשִּׁיב חַיִּים

Lucas Copus Sabaudius

καὶ τὸ ἀγαθὸν

μήτε βαδύλευσθαι τῶν κακῶν φοβῶμαι,
μήτε οὐκ ἀγαθῶν ἀποστῆναι φοβῶμαι.
ὡς γὰρ εἶπεν ὁ θεὸς διὰ τὸν Ἰσραὴλ
καὶ ἐγὼ ἀγαθῶν ἀποστῆναι φοβῶμαι.
ἢ δ' ἀρετῆς ἡδονὴν καὶ ἀεὶ ἔσται ἡ ἐπιμέλεια
καὶ ἀρετῆς ἀποστῆναι φοβῶμαι.

Idem Epigramma Latine expressum

Nec ditis Fortune alto sustollere fluctu:
Nec te seruitio deprimat anxietas.
Omnis enim pugnat vita inconsantibus auris,
Huc illic varijs tracta retracta modis.
At virtus stabile est quiddam, fixumque, firmumque
Vite, una hac fretus, exuperabis aquas.

Interprete Luca Copo
Sabaudio, et hic ascribente
obsequij et amoris purnpudicior,
nobili ac varijs virtutibus
excultissimo, Dño Jano Duræ.
a Nordwijk. Antwerp. vii.
Jan. 1617 LXXXIII.

AC SCOPYLVS

Stat fas cuius dies: brevis e' irrevocabile
tempus
Omnibus est t'itu. sed famam extendere
factis
Hoc virtutis opus.

superanda omnis fortuna
ferendo est.

Civis nobilitate e' doctrina pre-
stantij poetarum eximio Jano
Duse, Nordolug Domino et
And: Melvius Scotus

ferre sui dedit hoc monumentum e' pig-
nus amoris. CIO IO LXXXIII.
Erid: Cal. septemb.

Sola beat virtus

Joanni Douze viro nobilissimo
poetarum suorum primis
Joannet' r'upent' r'upent' r'upent'
Carolo Douze ad Roma quidam
Seran' r'ubebat r'upent' r'upent'
on r'upent' r'upent' r'upent'
FF Fuper FF

Vetusla nobilitas atque
 rara doctrina viro Dno
 Iano a Douza Dno in
 norwiche Dno et amico
 plurimum colendo in
 personam amantissimam
 scribat Hogobus Dyssena
 friser praeses in summo
 apud suos Scintu

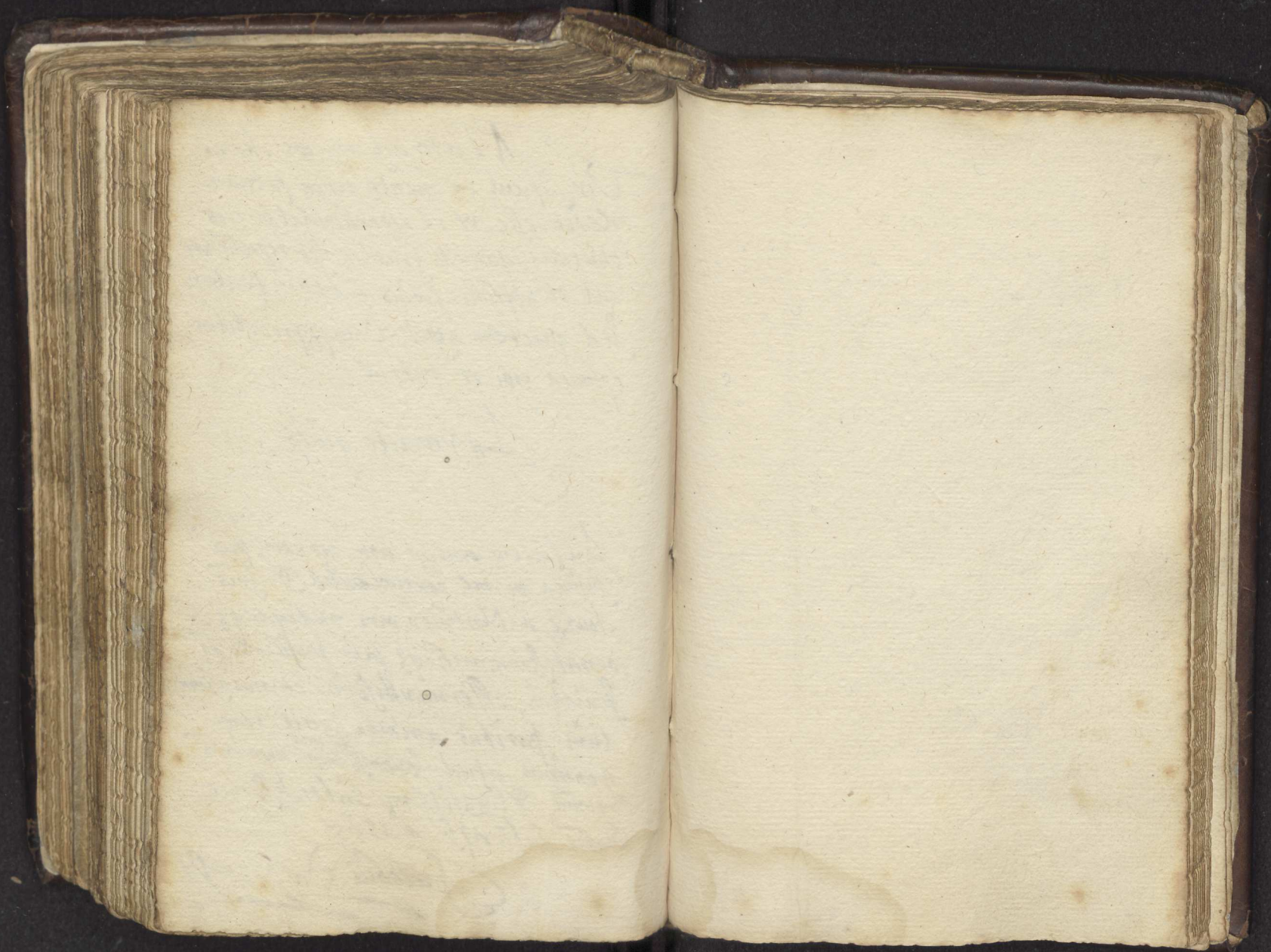
In omnibus articulis
 fuit superius in conspectu
 habendus, gradatum co
 procedendum, atque
 remora praevidetur
 dyssena. & etc. etc.
 2° Julii 1684
 Lundani

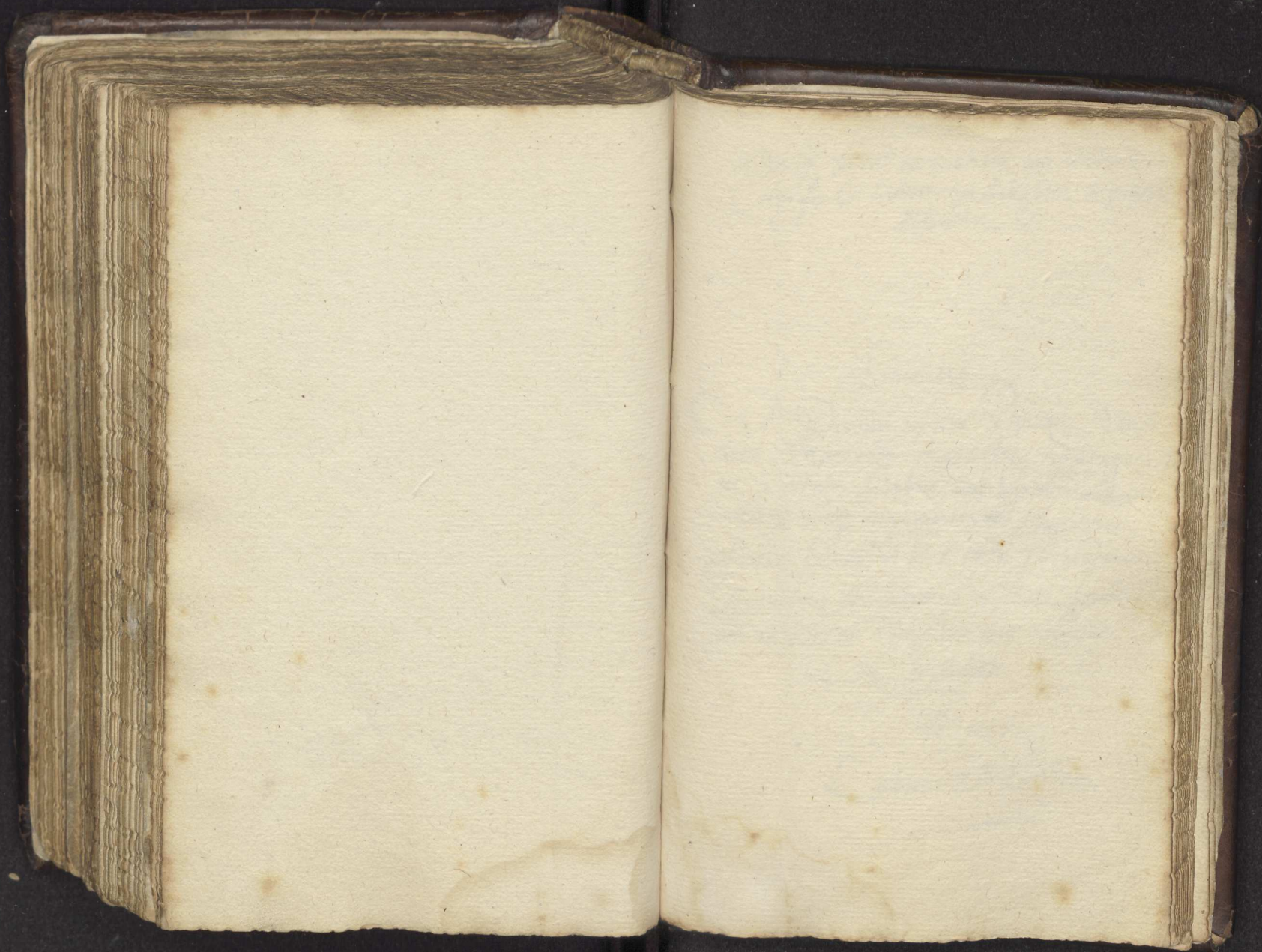
Plato ad amicos domus
 Vir sapiens ea mente circa patriam
 debet esse, ut re reprehendat errores
 civitatis, quando frustra sit reprehensurus,
 aut ob reprehensivum in locum periturus,
 sed quietem agat, votoque precabitur
 optima sibi et patrie.

In virtute quies

In seculum animi non impati, pro
 summa in me benevolentia. D. Aois
 douze a Montuico, viri vndiquaque
 ornatissimi, multiq; tam publice q;e
 fructum, observantissimi et amabilissimi
 dum paribus animis patrie rem
 gerimus apud serenissima impetra
 rectoria Elizabetham Lubentissime
 nomine subscripsi a 1585

Jacobus Dalche

Memorandum

135

ἄνευ γένῃ ἐπιμελείᾳ καὶ κόπῳ ἀρτῶν
Cūc Ja & Labore & diligetia depreedi
possunt.

Amicitie

C. V. Domini Jam Douze, Nordo-
uirs, Maiorum, magnibus, ingenique
ac Virtutis dotibus, nobilissim. in
amicis, munda intermoritura, amicos, vov,
Joanes Geuortus ff. F. H. N. Turmoutanus
Antuerpie Aduatorum, v^o Eid. Januarij
D. XXXIII. Jul. nouo anni restituti
L. M. scribat.

Labore & diligetia

[Faint, illegible handwriting in blue ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting in blue ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Scipius Gentilis

Cum ea, quae nuper inter nos,
clarissime Dux, contracta
est amicitia, ex liberalium
communione disciplinarum
orta sit, spero eam non fi-
delem solum, ut Plato exis-
timavit, sed aeternam et
am futuram. Londinij.
Die XXVI. Aug. 1584.

Πράγμα μὲν ἐὰν ὁ φίλος πάντο ἄσκαλον.
εἰσὶ δ' πολλοί,
καὶ ἔχον ὅτι πάντες μέλλ' προσωπίας.

Dum veterū historias, tenebris dū condita
Douza tuj crescum ^{prodis} nominis historiae.
Si nunquam cesses plenis dare linteas uentis,
Exstābunt quanta nominis historiae?

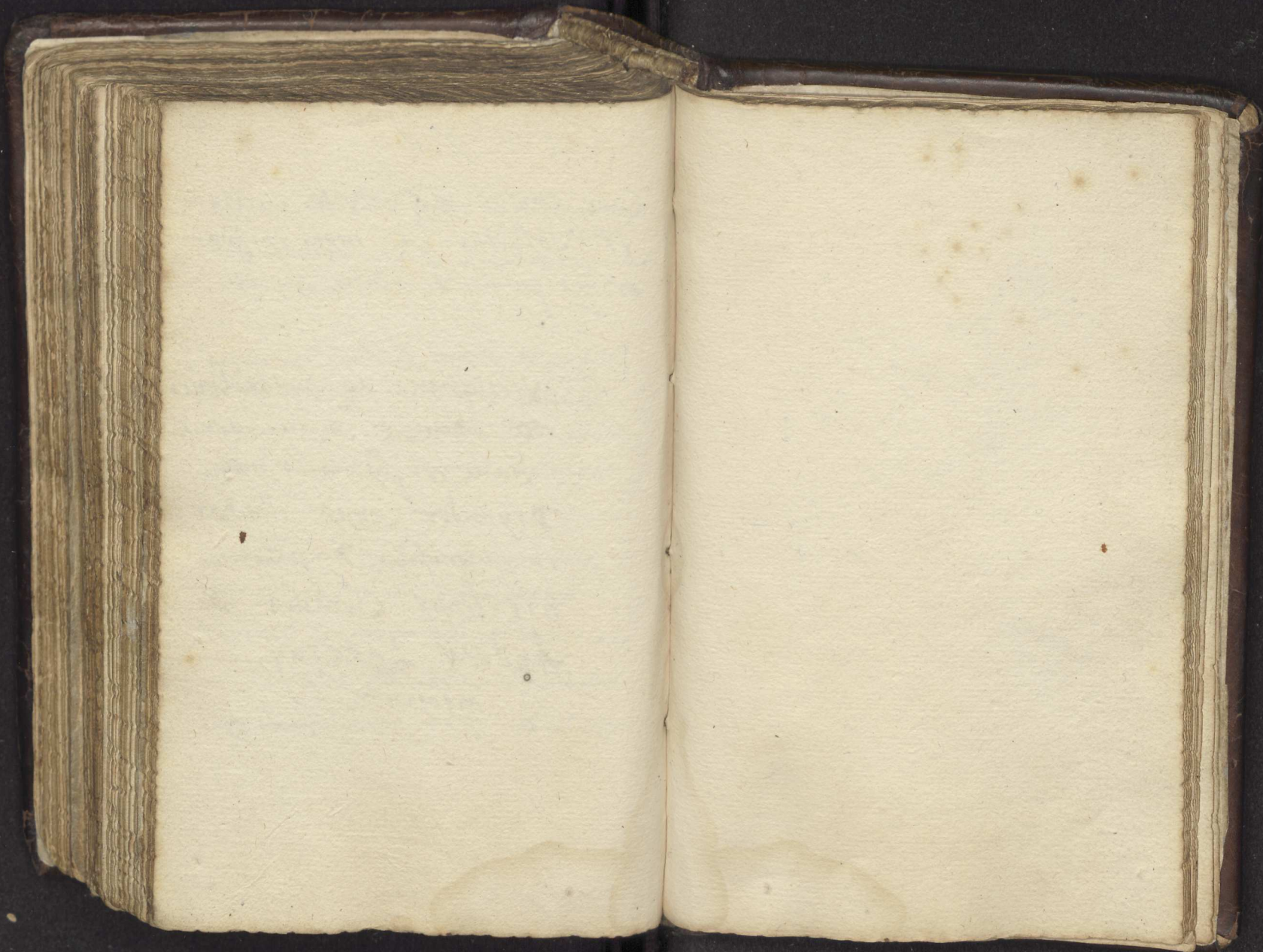
Nobilissimo, clarissimōque uiro,
literarum lumini, Jano Douza
Moruicij Domino sibi obseruanissimo
hoc scribebat additissimus ^{ipsi} Paulus
Stephanus anno 1587 18 cal. Ap.

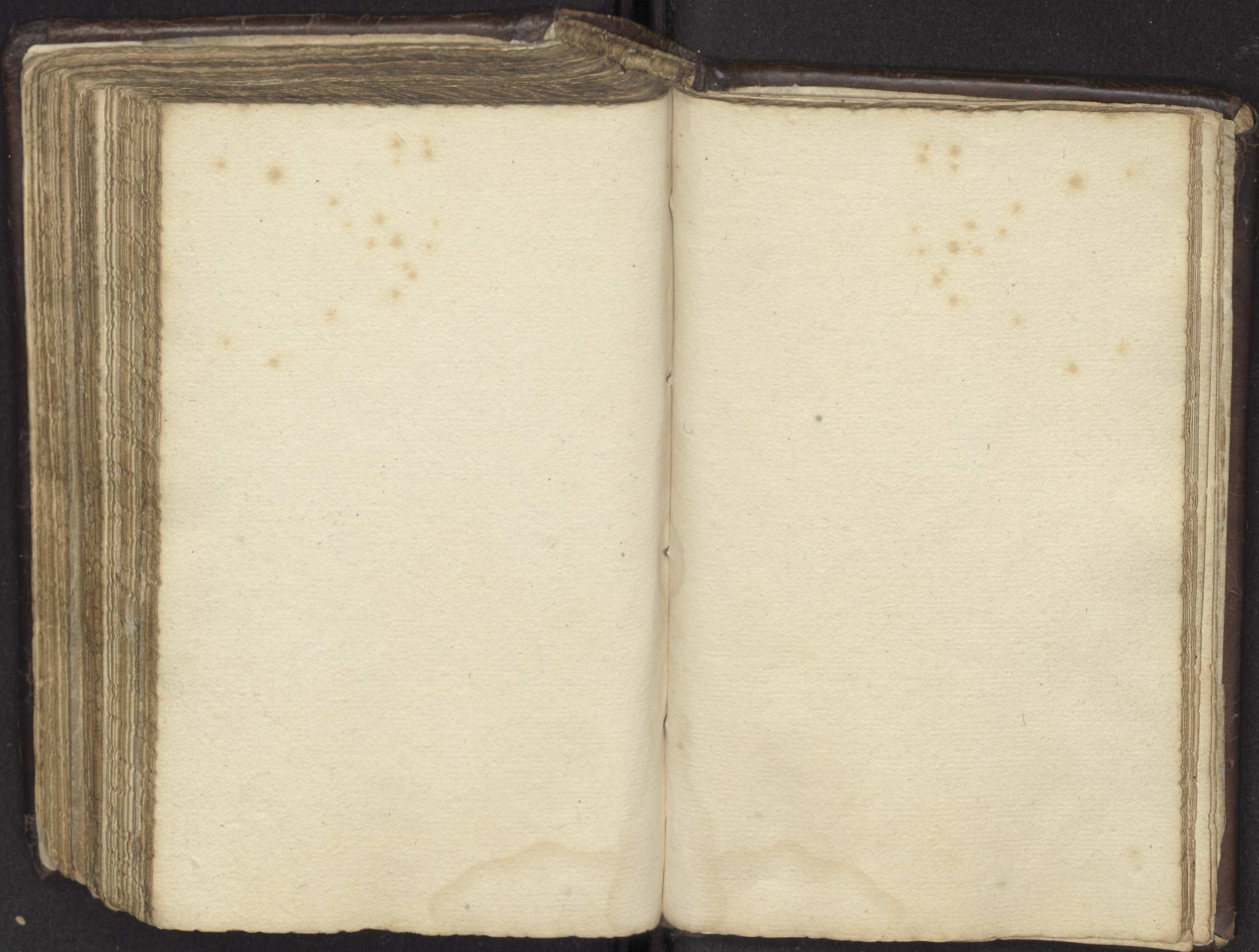
1595.

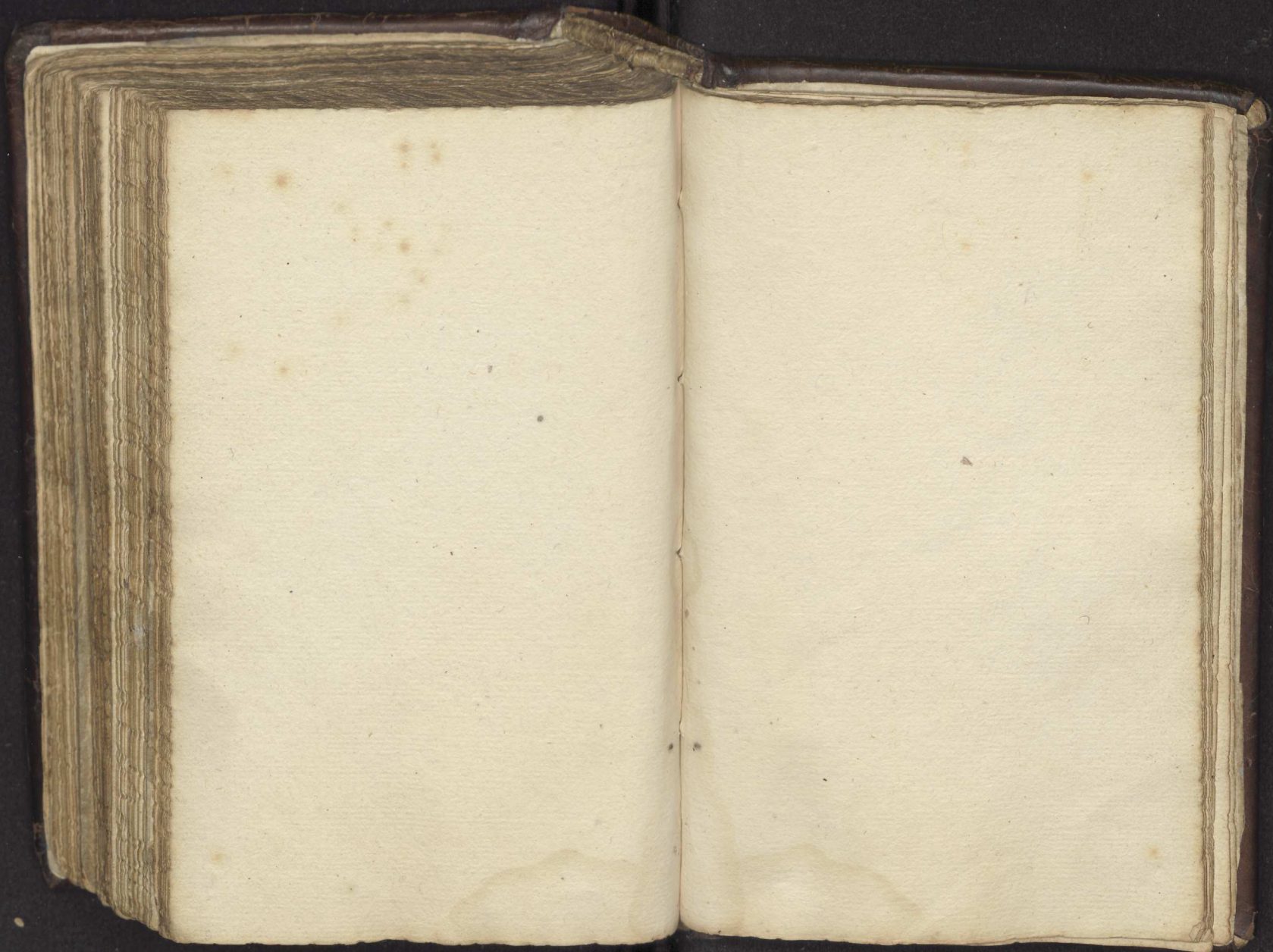
138

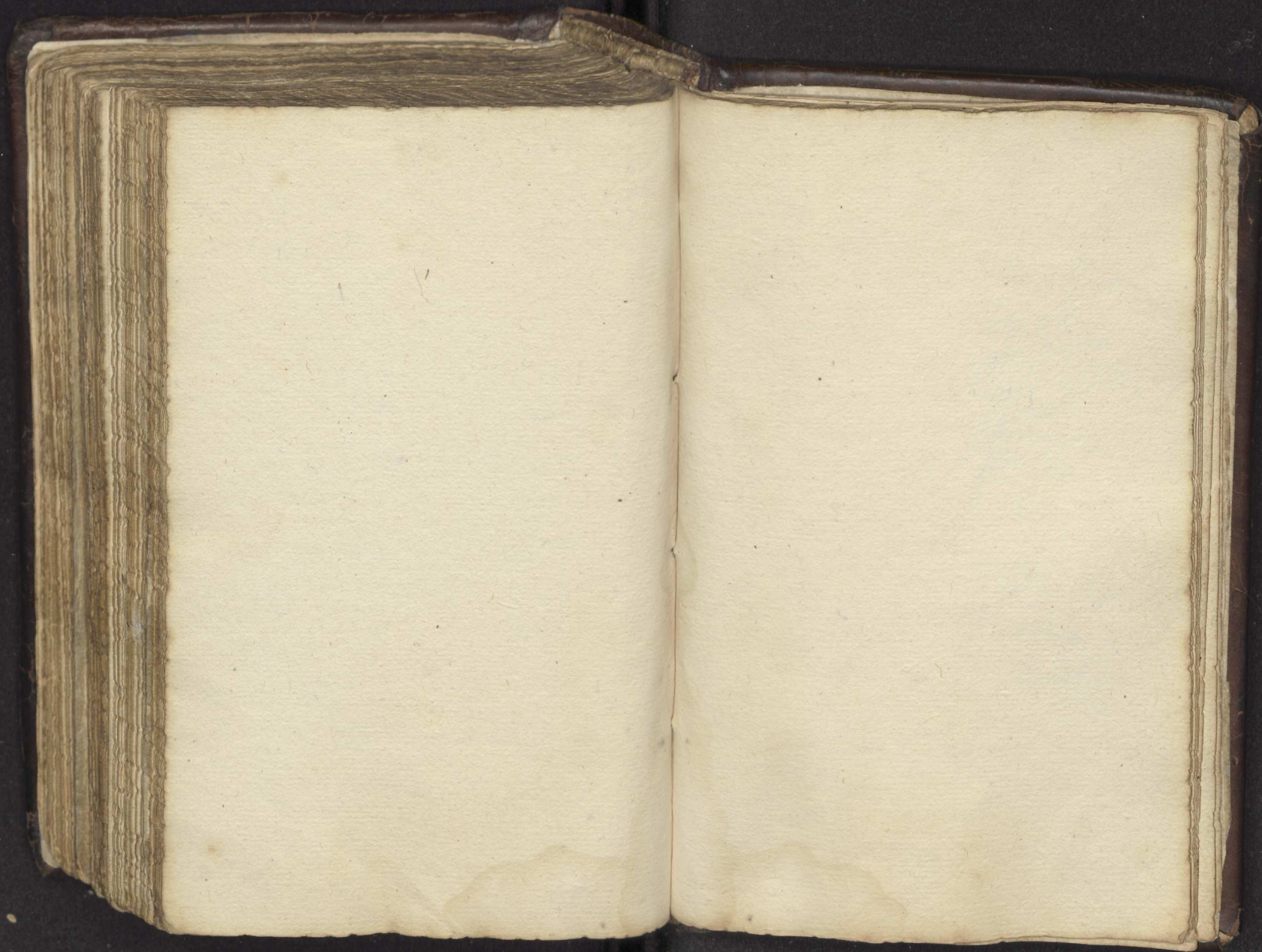
Rotæ curvus in partem uita currit
et uoluitur: ac mox exiguus
erimus puluis dissolutis ossibus.

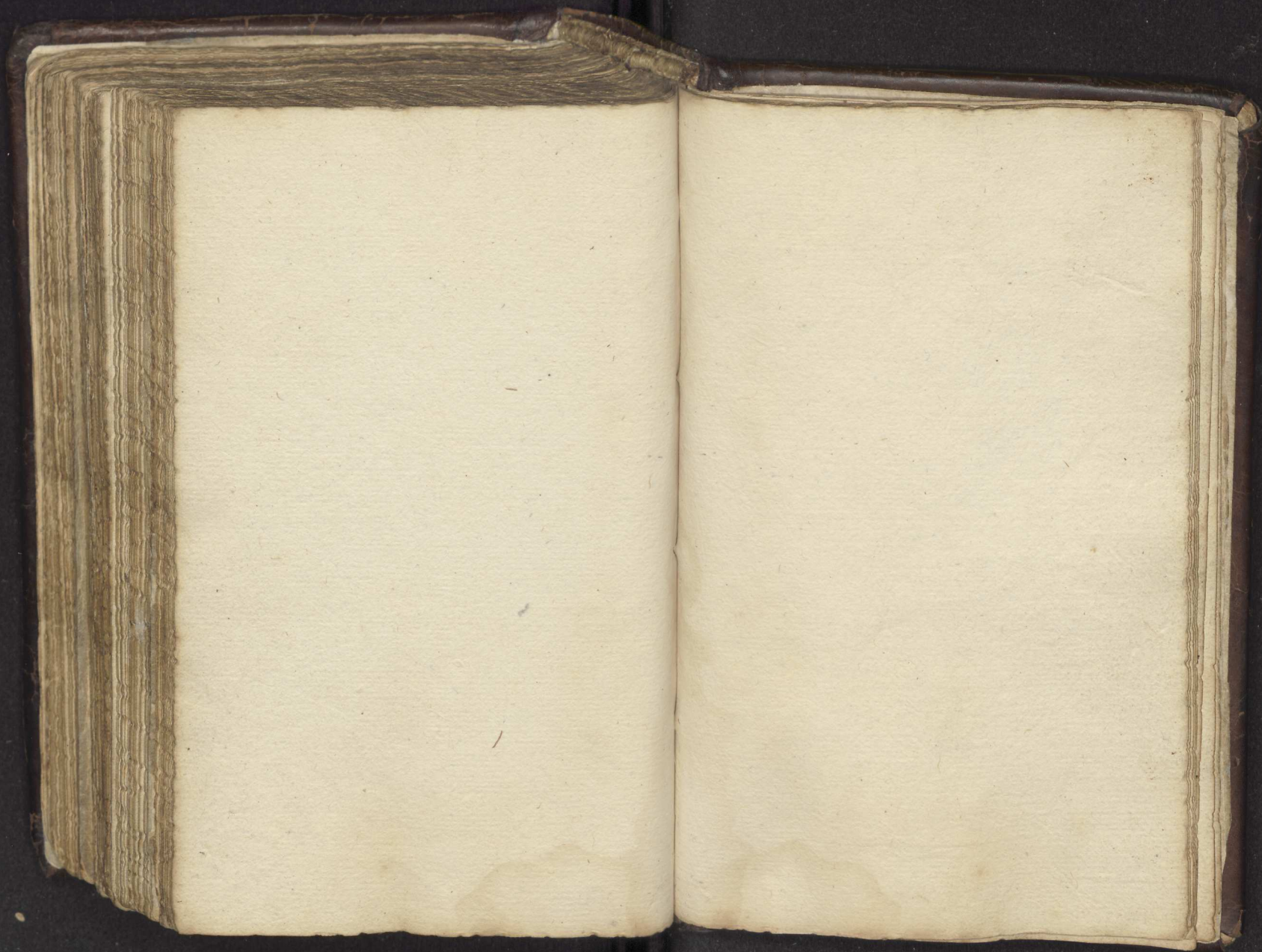
Nobilissimo ac Ornatissimo
D. Douza in sui uisum
uiam reliquit Herman:
Dryander catus illustris
et magnifici D. palatini
Brestensis Cuiusdam. D.
Andree Zoscini
medicus.

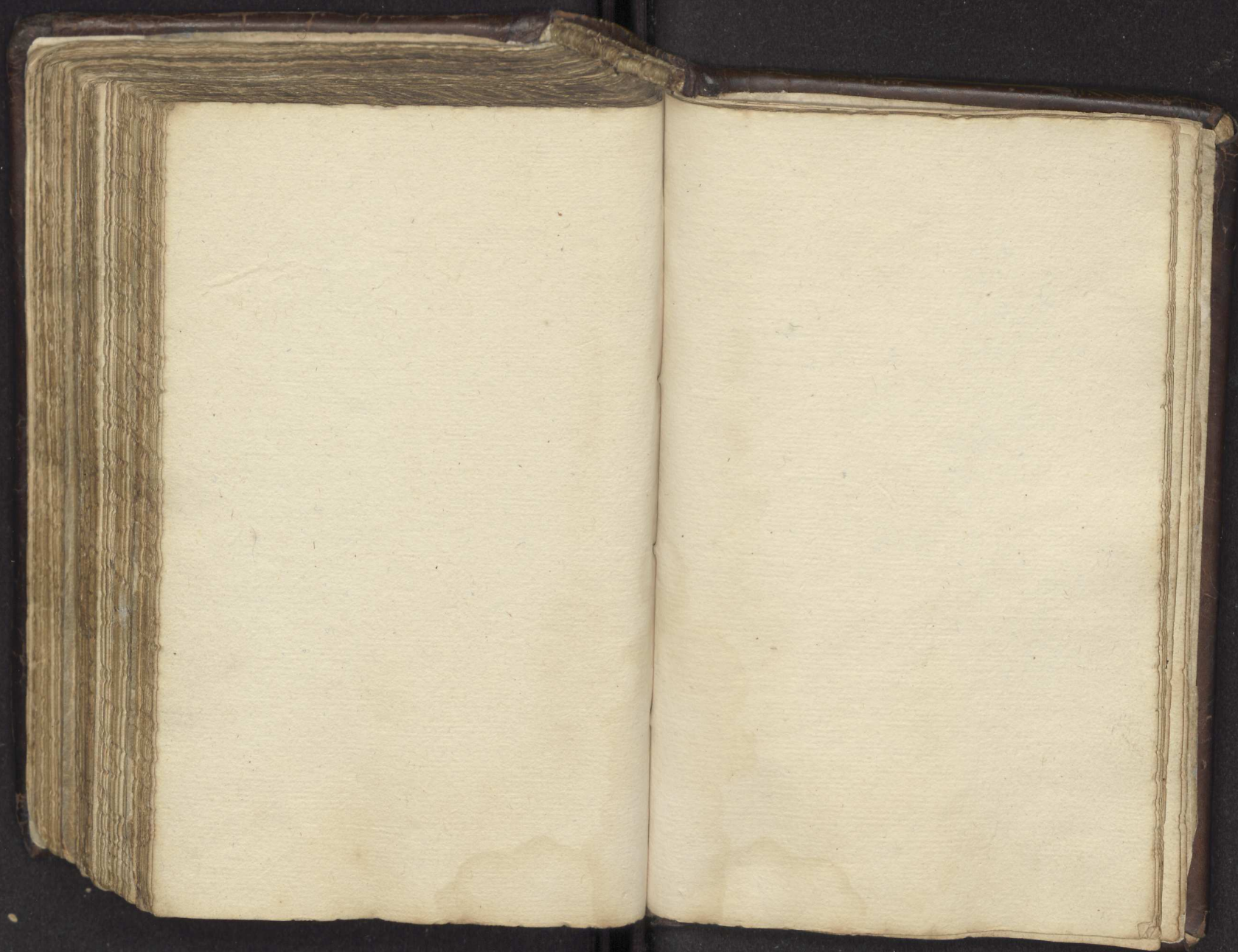

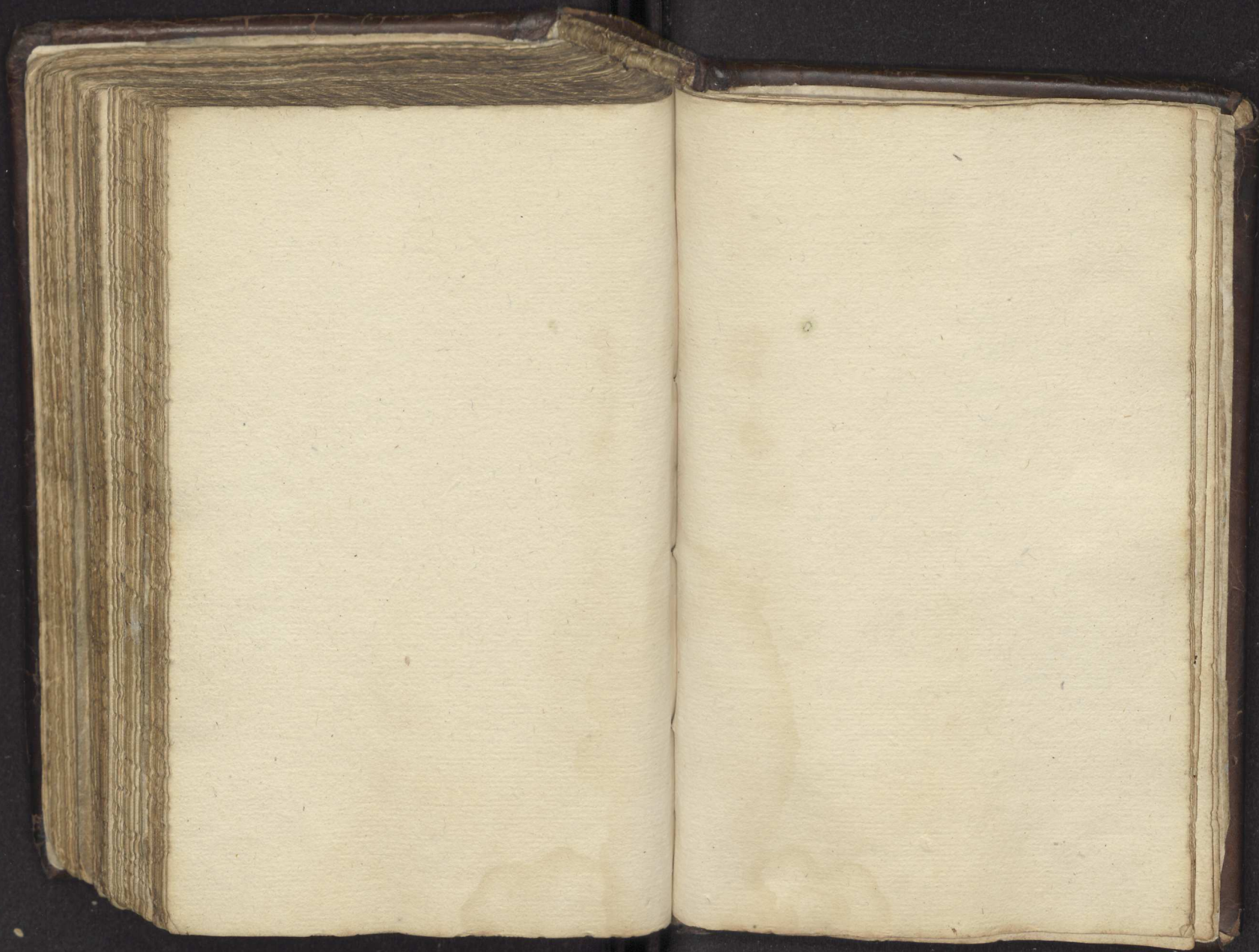

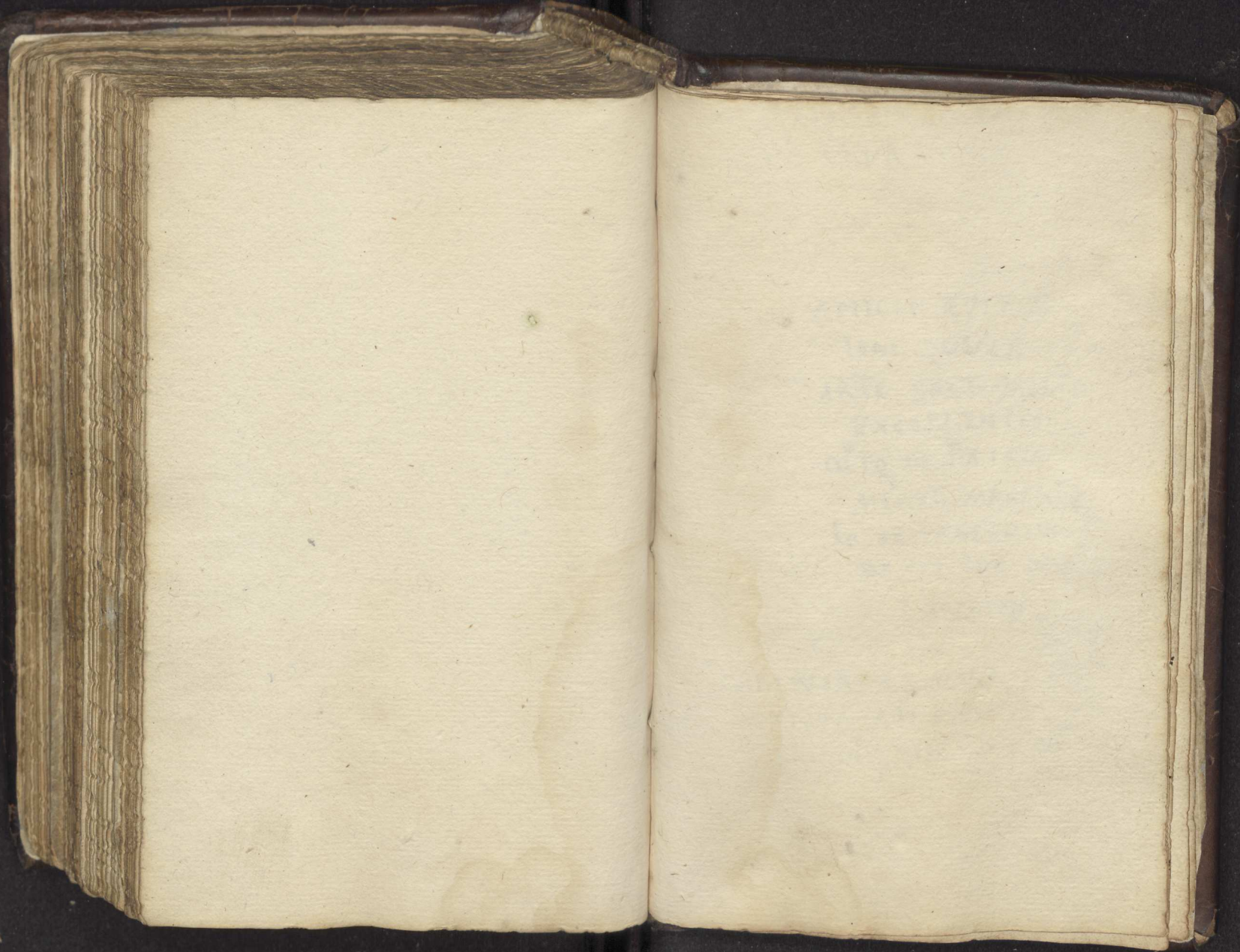

clō 15 xxciv

139

CVRA

AMICIT: AVIT: S

IANI DOVRE

ARTE, SORT: MARTE

EXCELLENTISS.

OPTO DE PATRIA

MERIT. MERENTE

IO: SKIERBECHIVS

DANVS LVB: POSS

LONDINI

OMNIA AB VNO

OMNIA AD VNUM

HOC OPVS, HIC LABOR EST.

Pacuvij.

140

Non ulli vita proptia
in vita est.

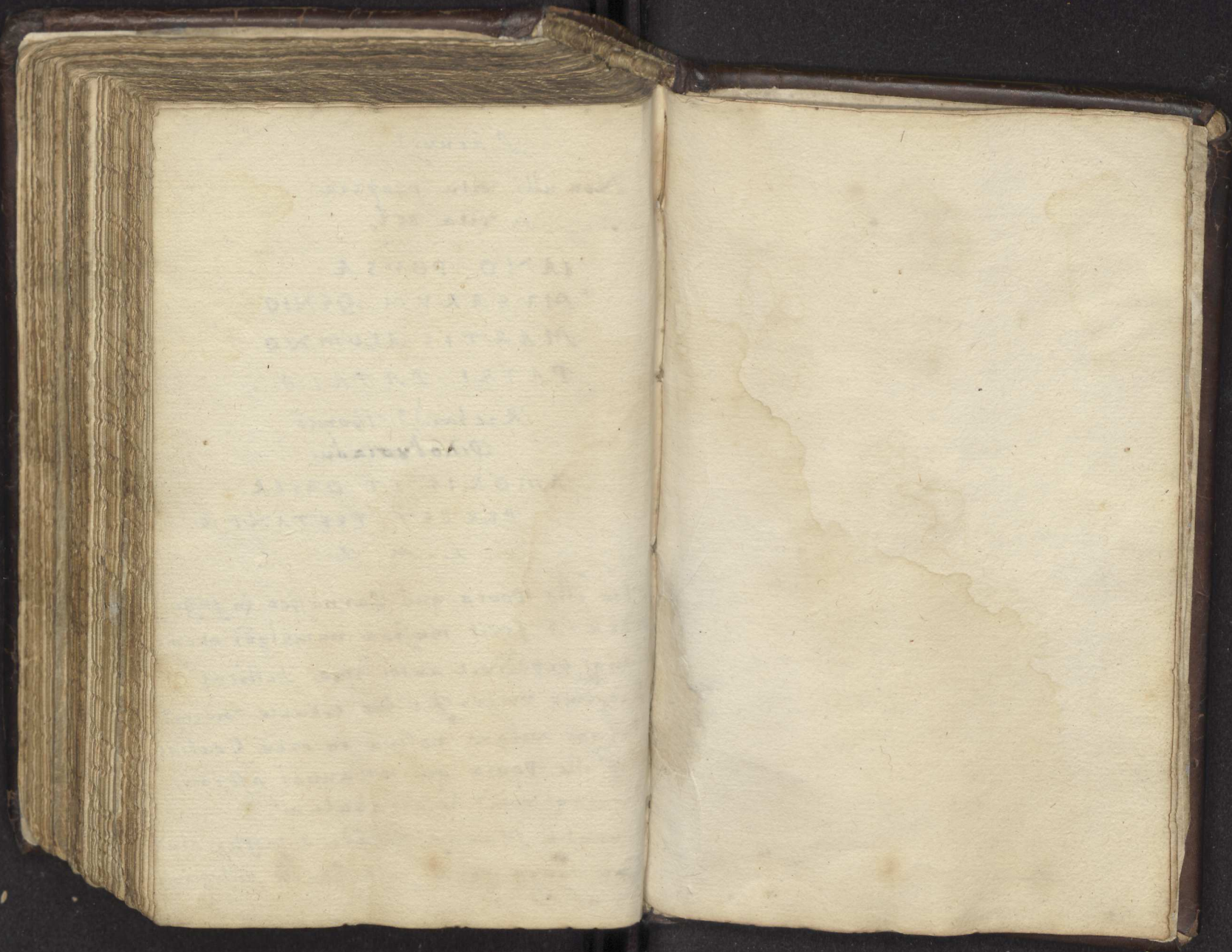
IANO DOUSA
MVSARVM GENIO
MARTIS ALUMNO
PATRI PATRIÆ

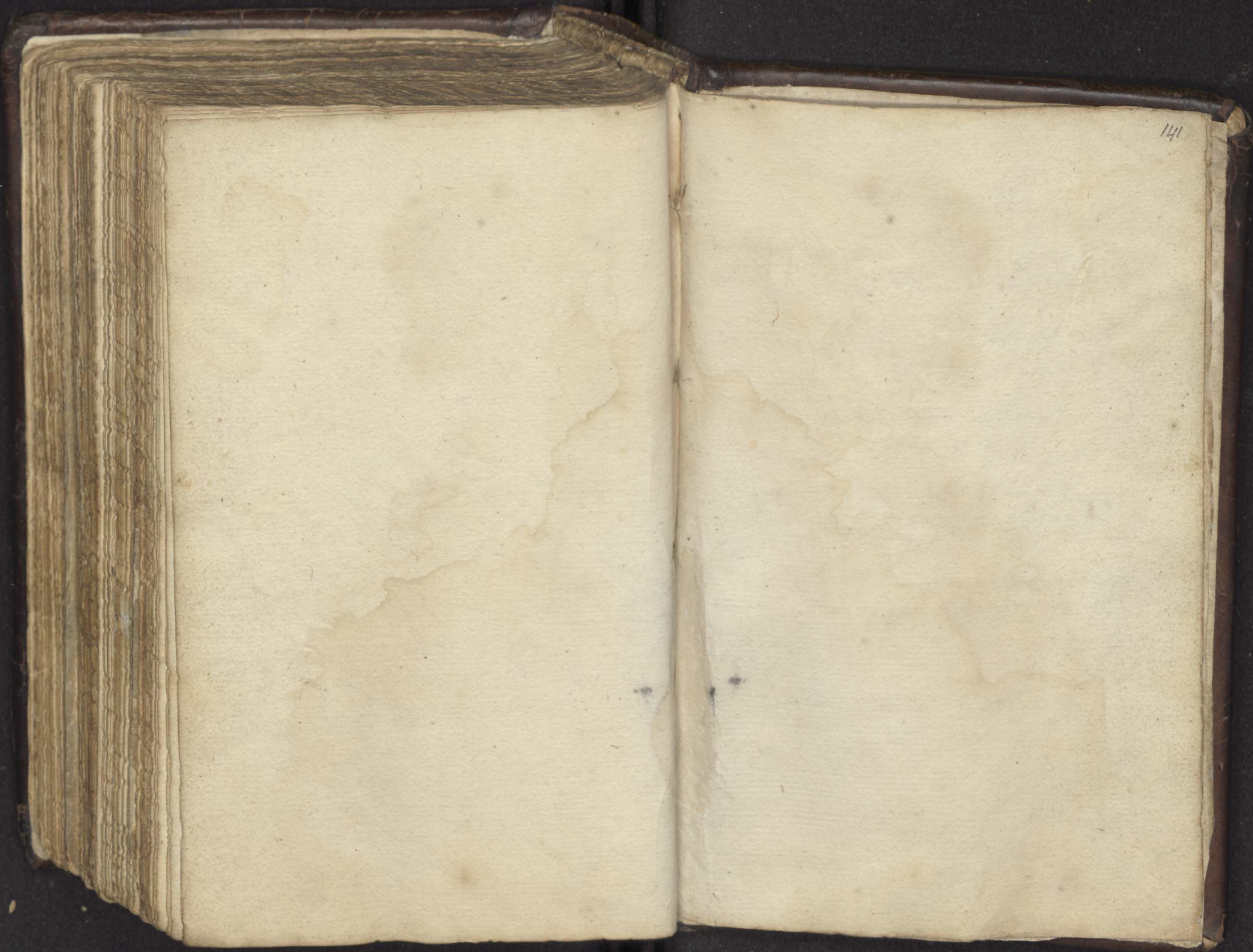
Richardus Thomso
Philodiscus

AMORIS ET OBSER.
PERPET. TESTAND. C.

L. M. I.

Hic ille Dousa quæ Parnasso in iugo
AERTA fovit musicâ immulges opem:
Cuiq; expedit artes ipsa bellicas
Patrima virgo. Et hoc citante vidimus
Trinas volare nostrum in orbem Gratias.
Hic ille Dousa qui tot annos oserimus
Pueriaq; voci, uiscitabulum
Fluenta Marna Holladica propter eluit
Cui longa porro fila Parca collegant.

AMICITIÆ SACRVM.

Natalibus, & omni eruditione clarissimo
 viro, Dñe Gero Doula a Northwic
 Guilielmus Camden
 inchoanda, & confirmanda amicitie
 ergo
 L. M. P.
 Londini, xxvi Augusti
 M. D. Lxxxiii.

Τὸ μὲν ἀγαθὸν ἀγαθὸν μὲν τέρπει.

Ut Doulam Camdenus amet, miretur, honoret,
 Douliaci genij doctq, decusq, facit.

Tres Charitas, Musq; nouem Douzam pppriam
Amica emixta: Cui nisi amicus ero
Inimic me Charitas, Musq; Apert nq; Apert Cor
Quorū nente ero: Nam hbi amicus ero.

Ornatissimo viro D. Johanni Douza
parentali nrae amicus Richardus
Malcastri Anglus Carlolensis. i. Augusti
1584. Londini.

A1

Commissio principis...

gratia

amico

mi

*30
19
11*